

Giới thiệu Tứ Ca Ít Đặc Ý

Truyện Tứ Ca Ít Đặc Ý của tác giả Mai Bối Nhi là một truyện ngôn tình cổ đại. Không thể tin được nam nhân lại có dung mạo đẹp hơn cả nữ nhân này hóa ra là một kẻ độc miệng.

Nói chuyện không chút lưu tình thì chớ đã vậy còn đủ tự ki, chỉ biết nghĩ đến bản thân mình thôi. Còn nữa còn nữa, cái nam nhân này có cần quái dị như vậy không? Suốt ngày chỉ biết ăn rồi ngủ. Trời đẹp thế này thích hợp để đi ngủ. Thời tiết nóng nực oi bức như vậy, đi ngủ là khỏe nhất. Ôi thời tiết lạnh giá đến thế, còn gì thích hợp hơn việc trùm chăn ngủ chứ. Nàng thật muốn lật bàn, cuối cùng đây là loại nam nhân gì thế?

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đặc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Một trận tất tất tốt tốt rất nhỏ vang lên, Quan Hiên Thần từ trong giấc ngủ sâu bị đánh thức.

Hắn bản năng nhú lại đôi lông mày rậm, ánh mắt còn không có mở ra, lỗ tai đã khôi phục sự tỉnh nhạy, xác định cổ dị thanh kia đến từ trong tấm phòng, nhưng lại liên tục không ngừng, hơn nữa trong không khí truyền đến hương khí của đồ ăn, làm Quan Hiên Thần càng lúc càng hóa đại, quyết định nhìn xem là ai dám mượn gan lão thiên gia, dám vào làm phiền giấc ngủ của hắn.

Thân hình gầy gò cuộn mình ở ổ chăn đầu tiên là động vài cái, tiếp theo một bàn tay nam tính chậm rãi kéo thấp áo ngủ bằng gấm, hé ra khuôn mặt tuấn tú còn buồn ngủ.

Canh giữ cửa Quan Hiên Thần nhấc lên mi mắt, nhìn thấy kiều nhỏ thân ảnh đưa lưng về chính mình, chỉ thấy người nọ theo án mà ngồi, rất giống quý đóa chết đầu thai, chính là khô khè ăn đầy bàn điểm tâm.

Đột thấy rõ đối phương là ai, hơn nữa thực bất hạnh, là cùng chính mình có quan hệ huyết thống thập muội, Quan Hiên Thần trên mặt chính là sắc mặt âm trầm, hẳn cũng sẽ không bởi vì thân huynh muội mà có nửa điểm dung túng. Trời sinh lãnh hắn trước đem áo ngủ bằng gấm bao lấy toàn thân, sau đó đi xuống giường, đi vào sau lưng kiều nhỏ thân ảnh đứng.

“Người ở trong này làm cái gì?” Hắn lạnh lùng hỏi.

Kiều nhỏ thân ảnh bị lời hàn khí này hỏi làm hoảng sợ, đồ ăn nhồi vào hai gò má theo miệng phun tới. “Phốc..... Khụ khụ..... Tứ, tứ ca.....” Còn tưởng rằng huynh trưởng này đã ngủ say, sẽ không phát hiện có người chạy đến tấm phòng của hắn, nàng mới trốn tới chỗ này ăn.

Quan Hiên Thần âm âm nheo lại tuấn mầu, phũ phàng. “Người nên biết ta ghét nhất cái gì đi?”

Hắn rất sợ lạnh, hơn nữa không phải sợ bình thường, hàng năm thời tiết tiến vào mùa thu, đem khí hậu lạnh cũng chưa lạnh đến, sẽ làm cho hắn bắt đầu buồn ngủ, chán chính đến mùa đông, thậm chí có thể bảy ngày bảy đêm cũng không ăn không uống cũng không gọi là cái gì, mà tại mấy ngày kia, chỉ cần có người đến âm ỷ hắn, cũng mặc kệ đối phương là ai, tuyệt đối sẽ không cấp sắc mặt hoà nhã sắc.

Nhớ rõ cha mẹ khi còn sống, không biết mời bao nhiêu đại phu y thuật cao minh đến giúp hắn chẩn đoán, thẳng đến bọn họ đều xác định thân thể của hắn không có trạng thái gì khác thường mới an tâm.

“Tứ, tứ ca, người trước hết nghe ta nói.....” Thập muội cảm giác được hàn khí bức người, vội vàng rút cổ. “Ta không phải cố ý muốn âm ỷ người ngủ, mà là..... Lan di không cho phép ta suốt ngày đều ăn..... Nói như vậy hội gã không đi được..... Nhưng là ta thật sự rất đói..... Đầu bếp làm điểm tâm lại ngon như vậy..... Cho nên mới muốn tránh ở người nơi này ăn xong..... Lan di cũng sẽ không chạy tới nơi này la nhai.....”

Nàng nhưng là không tiếc trái hảo ý của Lan di, cũng nghĩ muốn thỏa mãn sở thích ăn uống, bởi vì đối bọn họ Quan gia vài cái đứa nhỏ này mà nói, Lan di trên danh nghĩa tuy là tỷ nữ hồi môn năm đó đi theo mẫu thân, nhưng lại giống như mẹ ruột chiếu cố bọn họ lớn lên, cho nên phần lớn thời điểm đều ngoan ngoãn nghe lời, cũng không nguyên ý chọc Lan di rơi lệ hoặc tức giận.

“Người nhưng thật ra rất thông minh.....” Quan Hiên Thần tiếng nói ép tới càng lúc càng thấp. “Bất quá Lan di nói cũng đúng, nếu biết người ăn như vậy, trên đời này có người nam nhân nào dám lấy người, không sợ gia sản bị người ăn sạch mới là lạ. Bất quá cho dù ăn, cũng muốn nặng hơn mấy lượng thịt mới có thể bán giá tốt, thật không biết này đồ ăn người là ăn đi nơi nào, giấu lại thật sự là lãng phí ngân lượng.”

Thập muội về mặt xấu hổ nào nói: “Tứ ca, nói chuyện với người nhất định phải đọc như vậy sao?”

“Như vậy kêu đọc? Người muốn nghe càng đọc sao?” Hắn hừ hỏi.

“Tứ ca, người ít đặc ý, ta cam đoan về sau người cưới đến nữ nhân nhất định theo ta ăn giống nhau, hơn nữa ngày thường lại phì lại béo lại xấu.” Nàng phồng hai gò má kêu lên.

Quan Hiên Thần đối thập muội trong lời nói cười nhạt.”Trừ phi mặt trời từ phía tây đi ra,nếu không việc đó là không có khả năng,ngươi muốn biết nguyên nhân sao?Thứ nhất,đời này ta cũng không cưới vợ,thứ hai,nếu chân tướng như ngươi nói vậy bình thường người người oán trách,ta là tuyệt đối không có khả năng để mất,cho nên ngươi muốn chê cười trong lời nói liền tỉnh tỉnh đi,vẫn là quan tâm chính mình chung thân đại sự nhiều một chút.”

“Ngươi.....Ta muốn tìm đại ca nói ngươi khi dễ ta.”Thập muội nói bất quá này miệng phá hư thiếu huynh trưởng,thở phì phì lao ra cửa phòng.

Trùng mắt đóng hờn độn đầy bàn,Quan Hiên Thần giận dữ hét:“Thạch Đầu!”

“Tứ,tứ thiếu gia?”Gã sai vật đầu theo ngoài cửa phòng dò xét tiến vào.

“Là ngươi làm cho nàng vào?”Hắn âm âm tà nghệ.”Hiện tại phải đi thu thập mọi thứ,cút ra ngoài cửa lớn Quan gia cho ta, không cần trở về!”

Gã sai vật thật là chạy,bất quá cũng là chạy đến trước mặt chủ tử,ôm đuôi Quan Hiên Thần.”Tứ thiếu gia không cần đuổi nô tài đi,thập tiểu thư nói nàng không thể không tiến vào.....Nô tài thật sự là ngăn không được.....Nô tài lần sau cũng không dám nữa.....”Hai bên đều là chủ tử,ai cũng không thể đắc tội,làm nô tài đáng thương nhất.

“Hừ!Lần sau lại làm cho nàng tiến vào,ta sẽ trực tiếp đá ngươi đi ra ngoài.”Quan Hiên Thần nghĩ rằng ngày mai sẽ khởi hành đi Dương Châu,cảm giác có thể ngủ thẳng đến thiên trường địa cửu,không ai dám âm ỷ hắn,tức giận thoáng dịu xuống dưới, cũng liền thi ân tha thứ gã sai vật lúc này.

“Dạ,tứ thiếu gia.”Gã sai vật vội vàng nói.

Quan Hiên Thần ách xì 1 cái,lại bò lên trên giường,buồn ngủ rất nhanh đánh úp lại,mí mắt mới nhắm lại,lập tức ngủ.

“Tứ đệ!”

Mới chớp mắt,cửa phòng đã muốn bị người một cước đá văng ra.

Quan Hiên Thần hao đạo lông mi đẹp mắt lại mau nhãn lại, nghĩ rằng tốc độ thập muội cáo trạng thật đúng là nhanh,đại ca lập tức chạy đến khởi binh vấn tội.

Gã sai vật quả thực muốn khóc,cố gắng ngăn lại nam tử uy mãnh như hổ tiến vào trong phòng.”Đại thiếu gia..... Tứ thiếu gia vừa mới ngủ mà thôi.....”

“Kia hắn là còn chưa ngủ sâu.”Quan Hiên Hải một phen xốc lên áo ngủ bằng gấm ấm áp,đem đệ đệ tha ra.”Tứ đệ,có liên quan chuyện đi Dương Châu,đại ca còn có chuyện khác muốn công đạo..... Cho ta tỉnh mau tỉnh.....”

Quan Hiên Thần thật sự muốn giết người,bất quá tự tay sát hại chứng tội là rất nặng,hắn cũng không muốn cho chính mình đặt một đao trên cổ ai như vậy,chỉ có thể nhẫn nại.”Ta ngày mai sẽ đi Dương Châu,đại ca còn phân phó cái gì?”Hắn chậm rãi, một chữ một chữ hỏi.

“Cũng không tính phân phó cái gì,chính là đại ca lo lắng ngươi này ngủ,liền ngủ thẳng từ Hàng Châu đến Dương Châu, lại theo Dương Châu ngủ trở về,kết quả chuyện gì cũng không hoàn thành,cho nên muốn đem những chuyện xấu ở phía trước nói với ngươi.....”Nói như thế nào,Quan Hiên Hải cũng là nhìn đệ đệ này lớn lên,thực hiểu biết hắn cuộc sống nghỉ ngơi.

“Chuyện xấu?”Nghe vậy,Quan Hiên Thần giờ lên lông mi thật dài lại đen,xem xét mà nói chính là trực lai trực vãng,nhưng cho tới bây giờ huynh trưởng không biết dùng một chiêu uy hiếp này.”Đại ca không ngại trước tiên là nói nghe một chút xem”

Quan Hiên Hải bị đệ đệ ánh mắt lợi hại nhìn có chút chột dạ.”Khụ,chính là ngươi nếu đến Dương Châu,nhóm nô tài không dám quản ngươi,đại ca công đạo chuyện ngươi làm,nếu tình hình qua loa trong lời nói,kia có thể nói thực sự là sai lầm rồi,ta sẽ làm cho Phương quân sự đi theo,tùy thời ở bên tai dặn dò ngươi, nhắc nhở ngươi.”

“Nếu ngay cả Phương quân sự cũng không làm gì được ta?”Hắn thấp giọng hỏi.

“Như vậy đến lúc đó ngươi liền phụ trách cưới cái đại tiểu thư giả mạo ‘Dương Châu Triệu gia’ kia.”Quan Hiên Hải thật sự hy vọng tài cán vì chính mình tương lai nương tựa đòi lại công đạo,không chỉ giúp nàng đòi lại gia sản bị thân nhân xâm chiếm, còn có thể làm cho nàng từ cửa lớn Triệu gia xuất giá,hoàn thành tâm nguyện lớn nhất cuộc đời này.

“Đại ca,ngươi theo ta nói là thật,những lời này là có người chỉ ngươi nói đúng hay không?”Hắn vẻ mặt trong lòng biết rõ ràng tà nghệ.”Cái nữ nhân kia còn không có vào cửa,nhưng lại bắt đầu sai sử ngươi.”

Nghe vậy,Quan Hiên Hải mã thượng lớn tiếng phản bác.”Huy Anh không phải sai sử ta,chính là nghĩ đến cậu của nàng chẳng những đoạt đi Triệu gia hết thảy,hiện tại cư nhiên còn tìm cái cổ nương đến giả mạo thành ‘Dương Châu Triệu gia’ đại tiểu thư,vọng tưởng từ hôn ước hai nhà,cùng ta thành thân,có thể cung cấp giúp đỡ tiền tài của hắn,loại sự tình này ta cùng nàng đều không thể chịu được,đương nhiên muốn vạch trần âm mưu đối phương.”

Quan Hiên Thần bĩu môi.”Nếu ta không cưới?Chẳng lẽ đại ca hội ép ta báỉ đường?”

“Nếu là thật?”Hắn ra vẻ đe dọa hừ nói.

“Cảm tình đại ca đã muốn biến thành nam nhân trọng sắc khinh đệ?”Quan Hiên Thần chế giễu nói.

Tứ đệ trào phúng làm cho Quan Hiên mặt biến hồng tai đỏ, tức giận thô rỗng: “Đại ca là cái loại nam nhân này sao? Nếu không tư sự thể đại, mới đến nhờ người giúp này việc, nếu không ta đã sớm tự mình đi một chuyến.”

“Không phải tốt nhất, bắt quá ta có cái điều kiện. ....” Hần lạnh lạnh mở miệng. “Chuyện giả mạo Triệu gia đại tiểu thư ta sẽ điều tra rõ, hội đem Triệu gia hết thảy đều cướp về, làm cho đại ca có thể phong phong cảnh quang theo đại trạch Triệu gia đem đại tẩu tương lai cưới vào cửa, về phần quá trình, đại ca cũng đừng hỏi đến, ta sẽ dùng phương thức của ta làm, nếu đi, không chơi một chút có thể thực xin lỗi chính mình.”

Này lời nói làm cho Quan Hiên Hải có chút chần chờ, bởi vì hắn rất rõ ràng đệ đệ này không phải cái người nhớ tình bạn cũ hoặc mềm lòng. “Mục đích đạt được là tốt rồi, thủ đoạn đừng quá kịch liệt.”

“Ta cam đoan không chết người được.” Quan Hiên Thần tức giận trả lời. “Còn muốn làm phiền bốn thiếu gia tự mình đi Dương Châu một chuyến, đây chính là muốn trả giá rất cao đại giới.”

Quan Hiên Hải còn muốn công đạo cái gì, bắt quá lại lo lắng quá mức dong dài, này Tứ đệ đơn giản không giúp, kia có thể làm người ta đau đầu. “Ta biết, vậy giao cho người, tứ đệ.”

“Ta có thể trở về ngủ sao?” Hần mí mắt lại mau cái thượng.

“Tốt lắm, đi ngủ đi.” Quan Hiên Hải thờ dài, gấp tứ đệ lại một mặt đánh run run, một mặt đi lên giường, thật sự là không hiểu tứ đệ rõ ràng thân thể thực khỏe mạnh, vì sao không thể bình thường chút, làm cho chính mình hao tâm, trên đầu tóc bạc đều là vì vài cái đệ đệ này mới mọc ra.

Quan Hiên Thần lại cuộn mình trở về trong ổ chăn, mông lưng nghe được cửa bị người mở ra, mắt thấy chu công lại triệu hồi chính mình, ý thức một khắc cuối cùng cũng tan rã, nghĩ đến còn có một đoạn đường phải đi Dương Châu, thừa dịp cơ hội này ăn no ngủ kỹ một chút, mới có tinh thần đối phó cô nương xâm chiếm phòng thu chi, cũng chính là đại tẩu tương lai Triệu Huy Anh gia sản thân cận, cái nam nhân kia tên là Mạnh Văn Nghĩa.

Đến sáng sớm hôm sau, Quan Hiên Thần ở dưới trạng thái nửa ngủ nửa tỉnh làm cho vài nô tài hầu hạ rửa mặt thay quần áo, sau ngay cả ngồi trên xe ngựa như thế nào, đi lên thuyền cũng không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ huynh trưởng ở bên tai không hiểu lại lái nhai cái gì, sau đó lại lần nữa rơi vào mộng đẹp, thẳng khi bình an đến Dương Châu mới thôi, kia đã muốn qua mấy ngày.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Dương Châu –

“Ân. ....” Giờ khắc Quan Hiên Thần chân chính thanh tỉnh, bên ngoài sắc trời đã sáng rồi. “Thạch Đầu, chúng ta đã đến Dương Châu sao?”

Gã sai vật nghe được câu hỏi của chủ tử, vội vàng lại gần. “Tứ thiếu gia, buổi tối hôm kia chúng ta đã đến.”

“Nhanh như vậy?!” Hần còn muốn ngủ nhiều vài ngày.

“Nếu Tứ thiếu gia tỉnh, nô tài đi mang nước rửa mặt vào.” Nói xong, gã sai vật liền đi ra ngoài thu xếp, chỉ sợ trì hoãn lâu, chủ tử lại ngủ phải gọi đều kêu không tỉnh.

Quan Hiên Thần xoa huyết thái dương, chậm chậm ngồi dậy, hai mắt theo bản năng nhìn chung quanh tấm phòng xa lạ trước mắt, hắn biết lần này Phương quân sự nhiều năm đi theo huynh trưởng ở nam bắc các nơi đàm sinh ý đi theo, bắt quá lại không thích bí mật ở tại quán trọ nhiều người biết, cho nên trước đó thuê mấy gian phòng tuy không lớn, nhưng tòa nhà đi lại phương tiện yên lặng, cũng tốt có nơi đặt chân, người này hơn phân nửa là trong đó một gian.

Trong tấm phòng bài trí đơn giản, hắn hiểu được bên ngoài xuất môn, cũng không thể yêu cầu nhiều, mà đối với chính mình mà nói, có giường để ngủ là đủ rồi.

“Cũng nên bắt đầu tiến hành bước đầu tiên của kế hoạch, trước đi Triệu gia trông cái nam nhân kêu Mạnh Văn Nghĩa kia, thuận tiện xem hắn khẩu phong. ....” Quan Hiên Thần mới lười thân hạ thất lưng, trong không khí hắn ý làm cho hắn rung mình một cái, mới cuộn mình trở lại ổ chăn, có người đẩy cửa vào.

Phương quân sự nghe gã sai vật nói hắn tỉnh, vì thế đi vào trong tấm phòng, thực làm hết phận sự nhắc nhở nói: “Tứ thiếu gia mọi người đến Dương Châu, cũng ngủ hai ngày, cũng không nên quên đại thiếu gia công đạo.”

“Đại ca của ta có phải hay không nói sau khi sự thành sẽ giúp người tăng lương bổng?” Hần đạm phủng hỏi.

“Đại thiếu gia quả thật nói như vậy.”Phương quân sự cũng không phủ nhận.”Bất quá ta cự tuyệt,bởi vì chiếu cố các vị thiếu gia cùng tiểu thư là trách nhiệm của ta,ở Quan gia gần ba mươi năm,lão gia cùng phu nhân đã mất đối với ta lại có ơn tri ngộ, cho nên trước hơi thở cuối cùng,đều phải làm hết phận sự,bằng không tương lai như thế nào có mặt đi gặp lão gia cùng phu nhân.”

Quan Hiên Thần nhin xuống động tác mất trọn trắng,hắn sợ nhất chính là loại miệng đầy ân tình này,người trách nhiệm, cũng không cảm thấy vất vả,chính mình chỉ là nghe liền cảm thấy mệt mỏi,vì thế ngăn chặn ngủ lại.”Đại ca tìm người theo giúp ta thật đúng là đúng rồi..... Đem áo choàng của ta đến.”

“Ta đi kêu nô tài đem đồ ăn sáng đưa vào.”Nói xong, Phương quân sự trước đem áo choàng phủ lên vai của hắn,đội cánh tay Quan Hiên Thần tiến vào trong tay áo,thế này mới xoay người đi ra ngoài.

Đội Quan Hiên Thần mặc xong áo choàng,gã sai vật cũng bung nước rửa mặt vào.”Tứ thiếu gia,đây là nước ấm,bất quá còn không quá nóng,đùng rửa mặt vừa tốt.”

“Tính người cơ linh.”Chính là gã sai vật bên người hầu hạ nhiều năm,so với những người khác hiểu chính mình,cho nên cho dù Quan Hiên Thần nói qua thiệt nhiều lần đuổi hắn đi ra ngoài,cuối cùng vẫn là không có làm như vậy.

Gã sai vật âm thầm thở ra.”Chỉ cần tứ thiếu gia đừng đuổi nô tài đi thì tốt rồi.”

“Hừ! Nếu thật muốn đuổi người đi,người còn có thể đứng ở nơi này sao?”Quan Hiên Thần đi đến phía trước rửa mặt,sau khi rửa mặt,gã sai vật mới đến giúp hắn sơ đầu,lại đội đường khăn.

“Cám ơn tứ thiếu gia.”Gã sai vật vui vẻ nói.

Quan Hiên Thần miễn cưỡng tập trung tinh thần,đơn giản dùng qua đồ ăn sáng,kỳ thật là ngộ thiện mới đúng,thế này mới ngồi trên xe ngựa,đi Triệu phủ.

“Tứ thiếu gia,cũng sắp đến.”Ngồi chung ở trong xe Phương quân sự hợp thời ra tiếng.

Hắn mí mắt ngay cả nâng cũng không nâng nói:“Đến lại bảo ta.”

Phương quân sự yét khỏi bố liêm một góc,chi dẫn nô tài điều khiển xe ngựa phương hướng đi Triệu phủ,không đến chốc lát, liền tới nơi.

“Người xác định chính là nơi này?”Quan Hiên Thần xuống xe ngựa,nửa hí mắt nhìn tám biển chu sắc trên cửa lớn viết thật to hai chữ “Mạnh phủ”.Xem ra nam nhân kêu Mạnh Văn Nghĩa này không chỉ xâm chiếm tài sản Triệu gia,ngay cả chỗ phủ đệ này cũng đã sớm biến thành của hắn.”

“Tứ thiếu gia nói đúng vị Mạnh Văn Nghĩa này đối với bên ngoài đều tuyên bố là cố tì phụ của hắn,cũng chính là Triệu lão gia đã lâm chung phía trước đem gia nghiệp Triệu gia tích lũy ba đời tặng cho hắn,chính là không hy vọng ảnh hưởng đến danh dự chính mình,nếu không cô nương phòng thu chi..... Không,là đại thiếu phu nhân tương lai nói ra chân tướng,chỉ sợ mọi người đều chẳng hay biết gì.”Phương quân sự đối với người như thế tương đối khinh thường.

Quan Hiên Thần dùng tay áo che lại ngáp.”Thạch Đầu,đi gõ cửa.”

“Dạ.” Gã sai vật bước nhanh tiến lên.

Người gác cửa Mạnh phủ hơn nửa ngày mới đi ra cửa,nghe thấy thân phận đối phương,chỉ nói một câu “Lão gia không có nhà”, liền phanh một tiếng,đem đại môn đóng lại.

“Ngay cả cái hạ nhân đều lớn mật như vậy,cư nhiên dám sập cửa vào mặt bốn thiếu gia.”Quan Hiên Thần không hờn giận nheo lại tuấn mầu.”Thạch Đầu,lại đi gõ cửa,hỏi rõ ràng khi nào thì lão gia nhà bọn họ mới trở về.”Thật sự là chủ tử cái dạng gì liền đường cái nô tài dạng ấy.

Gã sai vật vâng mệnh đi.

“Không biết.”Người gác cổng chỉ nói hai chữ,lại đem đại môn đóng lại.

Phương quân sự thờ dài.”Tứ thiếu gia,ngày mai chúng ta lại đến đi.”

“Chúng ta đều đến đây,há có thể liền như vậy tay không mà quay về.”Quan Hiên Thần lạnh lùng cười.”Thạch Đầu,lại đi gõ cửa cho ta,nói bốn thiếu gia muốn đi vào chờ.”

“Dạ.” Gã sai vật lại đi gõ cửa.

Người gác cổng thực không kiên nhẫn trừng mắt xem bên ngoài khách nhân không chịu đi.”Các người ở chỗ này chờ một chút.....”Sau khi bỏ lại một câu liền dùng sức đem đại môn đóng lại.

“Tứ thiếu gia muốn hay không lên xe ngựa chờ?”Gã sai vật gấp chủ tử đem áo choàng vây kín không kể hở,biết hôm nay nhiệt độ không khí với hắn mà nói là rất lạnh.

Quan Hiên Thần hừ nhẹ một tiếng.”Ta ngay tại nơi này chờ hắn mở cửa.”

Qua thật lâu, người gác cổng rốt cục trở lại, lúc này lại là mở miệng mời khách nhân đi vào. "Lão gia nhà ta trễ một chút mới trở về, có chuyện gì liền theo tiểu thư nhà ta nói đi."

"Tiểu thư nhà người? Là Triệu gia đại tiểu thư?" Quan Hiên Thần nghĩ rằng sẽ không nên chính là cái giả mạo kia, thật đúng là khéo cực kỳ, hẳn đang muốn gặp nàng một mặt, nhìn xem nàng đến tốt cùng có tài năng gì mà giả mạo người khác, vọng tưởng lên làm Quan gia đại thiếu phu nhân.

Người gác cổng lắc đầu. "Không phải, là thiên kim của lão gia đã mất nhà ta."

"Kia thật đúng là đáng tiếc." Hần bóp cổ tay nói.

Người gác cổng kêu một cái nô tài khác đến dẫn đường cho bọn họ.

Quan Hiên Thần chủ tớ cùng với Phương quân sự ở nô tài Mạnh phủ dẫn dắt, xuyên qua khúc hành lang cùng với cầu hình vòm, đi vào trong sân nhà một gian tiểu đình lịch sự tao nhã.

"Thỉnh chờ một chút." Nô tài nói xong liền lui xuống.

Quan Hiên Thần ở ghế thái sư ngồi xuống, hai ngón tay nhu nhu mi tâm, nhin xuống xúc động đánh ngáp, chờ vị Mạnh gia tiểu thư kia đến.

Không quá lâu, tỷ nữ tiến vào dâng trà nóng nhất hồ vừa ngâm vào nước.

"Đây là trà gì?" Quan Hiên Thần khẩu khí ngạo mạn hỏi, cái miệng của hắn nhưng là thực kén chọn, ăn uống cũng không thể quá mức tùy tiện.

Tỷ nữ trả lời một câu "Đây là Dương Châu thực cương trà", tiếp theo liền đem bức rèm trước chủ vị buông xuống, làm cho khách nhân không thể hoàn toàn nhìn thấy người ngồi ở bên trong.

Xem ra gian tiểu đình này là nữ quyến Mạnh phủ dùng làm địa phương để tiếp khách, Quan Hiên Thần có chút hứng thú rồi suy nghĩ, thầm nghĩ mau mau đem sự tình giải quyết.

Đúng lúc này, phía sau bức rèm che có động tĩnh, mơ hồ nhìn thấy một đạo thân ảnh nữ tử chậm rãi di chuyển, cuối cùng ở trên chủ vị ngồi xuống, bất quá cũng không có lập tức mở miệng hỏi ý đồ khách đến.

"Tứ thiếu gia uống một ngụm trà, ấm áp thân mình." Gã sai vật đưa lên chén trà nói.

Nếu đối phương còn không nói chuyện, Quan Hiên Thần liền trước tiếp nhận chén trà, uống một ngụm, bất quá lập tức phun ra.

"Nghe nói thực cương trà này hương cam, vị như mông đình, bất quá hồ trà này lại hoàn toàn phá hư. ...." Liền bởi vì Quan gia cũng sản xuất bán trà, mặc dù không như huynh trưởng có năng lực nhìn thấy dùng xem là biết lá trà tốt xấu, Quan Hiên Thần cũng chỉ muốn một ngụm có thể phán đoán. "Hoặc đó là Mạnh phủ đạo đãi khách?"

Phía sau bức rèm che vang lên tiếng nói nữ tử, hơn nữa âm lượng rất nhỏ, nhỏ đến mức làm cho người ta nghe không rõ ràng lắm. "Quyên nhi, nhanh đi giúp Quan tứ thiếu gia một lần nữa lại ngâm vào nước nhất hồ."

"Dạ, tiểu thư." Lập tức tỷ nữ ở bên thân, liền đem hồ trà đoan kia đi.

"Lệnh tôn khi nào mới có thể trở về?" Quan Hiên Thần miễn cưỡng ngấm bóng người phía sau bức rèm che liếc mắt một cái.

"Không biết Quan tứ thiếu gia tìm gia phụ có chuyện gì?" Ngồi ở phía sau bức rèm che Mạnh Doanh Doanh tiếp tục dùng tiếng nói nhu nhược vô lực hỏi.

"Tự nhiên là có việc, chính là cho dù nói, cũng không xác định người có thể hay không cho đáp án vừa lòng." Quan Hiên Thần không thích nói vô nghĩa, vụn vặt nói, nữ nhân này lại không biết, chẳng phải là uống phí lời lẽ.

Mạnh Doanh Doanh trầm ngâm một chút. "Quan tứ thiếu gia nếu là không ngại trong lời nói, có thể nói nghe một chút, có lẽ ta từng nghe gia phụ nói qua cũng không biết chừng."

"Trước đó vài ngày gia huynh nhận được thư tín của lệnh tôn, trong thư viết hy vọng hẳn thực hiện hôn sự cùng đại tiểu thư của Triệu gia, lệnh tôn cũng là cậu của đại tiểu thư Triệu gia, tự nhiên có quyền thay nàng làm chủ, chẳng qua. ...." Hần cố ý tạm dừng một chút. "Gia huynh từng phái người hỏi thăm, thế mới biết mấy tháng trước, lệnh tôn không đề ý ý nguyện của nàng, muốn đem đại tiểu thư Triệu gia gả cho một gã quan lớn triều đình làm thiếp, cho nên nàng không thể không lựa chọn đào tẩu, đến nay còn không rõ tung tích, như vậy Quan gia nếu là thật sự quyết định thực hiện hôn sự, lệnh tôn như thế nào đem vị 'Triệu gia đại tiểu thư' này gả qua? Chẳng lẽ là tìm người đến giả mạo?"

Quan Hiên Thần lời nói bên trong hư hư thật thật, chân chân giả giả, bất quá cũng là nhất tâm kiến huyết, chính là muốn biết đối phương nghe xong sẽ có phản ứng gì.

Nói vừa xong, bức rèm che bị một cánh tay nhỏ bé đẩy ra, Mạnh Doanh Doanh hốc mắt hồng theo bên trong đi ra.

"Cha ta sẽ không làm ra cái loại việc này, trong đó nhất định có hiểu lầm. ...." Nàng trên tay cầm khăn, đáy mắt lóe lên lệ quang điểm đậm đáng yêu, muốn vì phụ thân sở tác sở vi cãi lại. "Cha ta thật là người tốt. .... Hẳn sẽ không dối bêu ti làm ra chuyện quá đáng như vậy. ...."

Quan Hiên Thần nhìn tiểu thư Mạnh gia xuất hiện ở trước mặt mình, chỉ thấy nàng tuổi chừng mười bảy, có thân thể tiềm nhược không có xương, trên khuôn mặt xinh đẹp hé ra hai điều mày liễu loan loan, mi tâm có một chấm hồng chỉ nhỏ, vô hình tăng thêm vài phần quyến rũ bên trong, mà dưới cái mũi khéo léo, lại trương ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, bất quá dưới hân có ba cái muội muội ngày thường đều xinh đẹp khả nhân, nhất là ngũ muội, càng nói là quốc sắc thiên hương, cho nên nữ nhân xinh đẹp đối với hân mà nói, cũng không quá lớn kinh diễm, huống chi Mạnh gia tiểu thư trước mặt, chính là tiêu chuẩn tiểu thư khuê các, một chút cá tính cùng đặc sắc đều không có, không dậy nổi hứng thú của hân.

“Ý tứ là ngươi cũng không rõ ràng có hay không việc lúc này?” Này không phải không tốt? Sớm biết hân đã trở về trong phủ ngủ đi.

“Bởi vì..... Gia nẫu hai năm này đều ở Nam Thông nhà mẹ đẻ điều dưỡng thân mình, thẳng đến hơn một tháng trước ta mới cùng nàng đi vào Dương Châu.” Mạnh Doanh Doanh tay nhỏ bé nắm khăn, phảng phất ngại cho nữ tử rụt rè, chỉ có thể vụng trộm dò xét nam tử trẻ tuổi trước mặt có thể nói là tuần mỹ phi phạm.

Chỉ thấy vị Quan tử thiếu gia này đầu đội đường khăn, mặc áo choàng màu tương, vài dật thượng hạng còn thêm đồ án tinh xảo như ý, có thể thấy được ăn mặc tương đương nổi bật, tuổi ước chừng hai mươi hai, không chỉ có ngũ quan cực kỳ xuất sắc, còn có làn da so với nữ nhân còn muốn trắng nõn không tỳ vết, phụ trợ hai đạo mày kiếm, cùng đồng màu đen như mực, nhìn như dây thanh thân, bất quá một khi mở miệng xấu hết sức, mất tổng hội giống như trào phúng hướng lên trên một cái, dưới hai phiến mũi môi đỏ sẫm, độ cong cũng đi theo lộ ra một giọng mỉa mai. Người nam tử tuổi trẻ này có bề ngoài xinh đẹp, nhưng lại sẽ không có vẻ âm nhu, thân hình thon dài gầy gò có thuộc loại nam tử nên có vị dương cương, có thể nói làm cho người ta không thể soi mói. Bất quá, Mạnh Doanh Doanh cũng sẽ không vì Quan tử thiếu gia kia mặt đẹp mà động tâm, bởi vì nàng ghét nhất chính là loại nam tử giống hân thái độ ngạo mạn vô lễ.

Nghe vậy, Quan Hiên Thần hừ nhẹ một tiếng. “Như vậy ngươi cũng không biết chỗ này nguyên bản là sở hữu của Triệu gia, là lệnh tôn cứng rắn đem nó chiếm lấy?”

“Cha ta mới không phải người đáng sợ như vậy..... Quan tử thiếu gia nói lời này thật sự là hơi quá đáng.....” Mạnh Doanh Doanh chột nghẹn ngào lên án. “Hân là cái người tốt.....”

Cái này Quan Hiên Thần thật sự hướng lên trên cái xem thường, không phải sợ nhìn đến nữ nhân khóc, mà là sợ gặp được nữ nhân tục khó dần nổi, nghĩ đến khóc sụt sùi có thể giải quyết được sự tình. Hân ngay cả xem Mạnh Doanh Doanh liếc mắt một cái đều lười, phải biết rằng diện mạo là trời sinh, là cha mẹ cấp, oán không được người khác, nhưng một nữ nhân có khuôn mặt xinh đẹp, bên trong lại chỉ có ngu xuẩn, liên lại là một hồi sự khác.

“Như vậy Triệu gia đại tiểu thư ở đâu? Có thể cho ta cùng nàng gặp mặt được không?” Quan Hiên Thần quyết định trực tiếp tìm kẻ giả mạo cho nhanh. “Ta cũng muốn nghe xem nàng đối với cộc hôn sự này có ý kiến gì không.”

Mạnh Doanh Doanh lộ ra vẻ mặt ủy khuất. “Ta..... cũng không biết nàng ở nơi nào.”

“Cũng không nói sớm một chút, thật sự là lãng phí thời gian của ta.” Hân quyết định dẹp đường hồi phủ. “Đi trở về!”

Phượng quân sự cùng gã sai vặt sững sốt một chút, chạy nhanh đuổi kịp chủ tử.

Mà khi Mạnh Doanh Doanh cũng giật mình, gặp Quan Hiên Thần sẽ bước ra cửa, vội vàng mở miệng. “Quan tử thiếu gia xin dừng bước, gia phụ rất nhanh sẽ trở lại.....”

“Ngày khác lại đăng môn báỉ phỏng.” Quan Hiên Thần tay phải vung lên, ngay cả đầu cũng chưa quay lại liền bước ra ngoài.

Thấy Quan gia chủ tổ thân ảnh biến mất ở trước mắt, Mạnh Doanh Doanh nhanh chóng thu hồi nước mắt, ánh mắt cũng không như vừa rồi diễm đạm đáng yêu. “Quyên nhi, đi gọi Đại Trụ Tử lại đây.”

Tỳ nữ lập tức đi ra ngoài tìm người.

“Vị Quan tử thiếu gia này đến Dương Châu tốt cùng có mục đích gì?” Mạnh Doanh Doanh trên ghế ngồi xuống, cái miệng nhỏ nhắn thì thảo tự nói.

Mới trong chốc lát, tỳ nữ mang một gã nô tài vào.

“Tiểu thư tìm ta?” Bề ngoài khờ ngốc Đại Trụ Tử thực cung kính hỏi.

Mạnh Doanh Doanh đơn giản nói chuyện muốn hân đi làm. “Ngươi có nhìn đến khách nhân vừa đi ra ngoài? Ta muốn ngươi vụng trộm theo dõi bọn họ, biết bọn họ ở chỗ nào, sau đó trở về nói cho ta biết.”

“Dạ, tiểu thư.” Đại Trụ Tử gật đầu, xoay người đi.

“Tiểu thư vì sao muốn Đại Trụ Tử đi theo bọn họ? Nô tỳ gặp vị Quan tử thiếu gia kia thái độ cao ngạo, một bộ không đem người khác để vào mắt, tiểu thư làm gì để ý tới cái loại người này.” Đợi trong phòng chỉ còn lại có chủ tổ hai người các nàng, tỳ nữ mới nhỏ giọng hỏi, tựa hồ biểu hiện đối với chủ tử người trước người sau không đồng dạng như vậy đã sớm tập thành thói quen.

“Ta có dụng ý của ta.” Mạnh Doanh Doanh cũng không nói gì nhiều, chính là bởi vì vị Quan tử thiếu gia này lúc đầu liền nhắc tới chuyện Triệu gia, làm cho nàng cảm thấy không tầm thường, muốn biết rõ ràng sự tình chân tướng.

Đúng lúc này,một tỷ nữ khác tiến được.”Tiểu thư, phu nhân tìm người.”

“Ta lập tức đến.”Mẫu thân là một nữ nhân luôn sợ hãi cô độc cùng tịch mịch,luôn hy vọng lúc nào cũng đều có người bồi bên người,bất quá nương muốn nhất vẫn là trưởng phu chính mình có thể tùy thời trái phải làm bạn.

Mạnh Doanh Doanh than nhẹ suy nghĩ,thế này mới từ ghế ngồi đứng dậy,nhẹ nhàng bước đi ra ngoài,bên hông kiện váy đánh sỏ mười điều tể điệp theo hoa kia,theo cước bộ di động,sóng gọi tới lui mê người.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Giờ Thân –

“Nghe nói Hàng Châu Quan gia Tứ thiếu gia hôm nay đã tới?” Mạnh Văn Nghĩa một ngày bốn ba bên ngoài,sau khi trở lại trong phủ,nghe nói ban ngày có khách tới thăm,liền cho nô tài đi gọi nữ nhi thỉnh lại đây,cẩn thận hỏi qua tình hình.

Mạnh Doanh Doanh tú thanh tú khí ngồi xuống,khẩu khí mềm mại trả lời hần.”Đúng vậy,cha,Quan tứ thiếu gia quả thật đến trong phủ đi tìm cha,bất quá cha còn không có trở về,hần liền nói ngày khác lại đến bái phỏng.”

“Hần cùng người nói chuyện gì?” Hần vội vàng hỏi.

Nghe vậy,Mạnh Doanh Doanh yên lặng nhìn Mạnh Văn Nghĩa trước mắt,trên môi hần có hai chòm râu,tương xứng trên thân hình cao lớn,có thể thấy được y khi tuổi trẻ rất tuấn tú,giờ phút này lại đầu đội mạo mềm mại,mặc áo dài tay thêu bao nhiêu hoa văn đồ án,cũng có khí phái lão gia nhà giàu,kỳ thật hần cũng không phải thân sinh phụ thân chính mình,là ở nàng tám tuổi một năm kia,bởi vì sinh phụ đột nhiên mất,Mạnh Văn Nghĩa cùng sinh phụ là anh em kết nghĩa liền mỗi ngày đến trong nhà an ủi mẫu thân bằng hoàng bát lực,cuối cùng mẫu thân không để ý thân hữu phản đối,mang theo chính mình tái giá cho hần.

“Quan tứ thiếu gia nói. ....” Mạnh Doanh Doanh âm thầm quan sát vẻ mặt của hần.

Mạnh Văn Nghĩa càng thêm vội vàng truy vấn:“Hần nói cái gì?”

“Hần nói bởi vì nhận được thư của cha,cho nên huynh trưởng Quan tứ thiếu gia phái hần tới gặp biểu ti Triệu gia một mặt,muốn gặp mặt hỏi nàng một chút đối với hôn sự hai nhà thấy thế nào. ....Cha,biểu ti Triệu gia ở tại trong phủ sao?Ta như thế nào cũng chưa gặp qua?” Nàng thử hỏi.

“Ách. ....Nàng ở tại địa phương khác. ....”Mạnh Văn Nghĩa ánh mắt lóe ra trả lời,ngĩ rằng người Quan gia nhưng thật ra thông minh,trước phái người đến Dương Châu,nói không chừng là tính cự tuyệt việc hôn nhân,này cũng không sao,hần nhưng là mong đợi ở sinh ý có thể có được từ “Hàng Châu Quan gia” giúp một tay.

Nàng vẻ mặt rất tin không nghi ngờ,kỳ thật trong lòng vừa vận phản bác.”Nguyên lai là như vậy,khó trách ta cùng nương từ sau khi tiến nơi này cũng chưa gặp qua.”

Tuy rằng Mạnh Doanh Doanh trước kia từng nghe hần nhắc tới quan hệ hai nhà Mạnh Triệu,cho nên sau khi Triệu lão gia bệnh chết,mới có thể đem sở hữu tài sản,gia sản đều giao cho Mạnh Văn Nghĩa,bất quá hiện tại xem đến chuyện này,tựa hồ càng lúc càng giống như theo lời vị Quan tứ thiếu gia kia,là hần chiếm lấy,bất quá nàng tuyệt không ngoài ý muốn,vì nam nhân này để đạt tới mục đích,liền ngay cả chuyện giết người đều làm được đi.

“Hần. .... cũng chỉ nói chuyện đó?” Hần lại hỏi.

“Àn.” Mạnh Doanh Doanh khinh hạm hạ trán.

“Ta đã biết.”Xem ra vì thủ tín Quan gia,làm cho chất nữ Triệu Huy Anh giả mạo cùng Quan tứ thiếu gia gặp mặt mới được,Mạnh Văn Nghĩa trong lòng tính toán nghĩ ngợi nói.

“Cha nếu đã trở lại,cũng nên đi trong phòng nhìn nương xem.” Nàng nói.

Hần gật đầu,làm bộ đứng dậy.”Đúng rồi!Doanh Doanh, Quan tứ thiếu gia lần tới lại đến,nếu cha không ở trong phủ, người một cái khuê nữ chưa xuất giá cũng đừng đi ra tiếp đón khách nhân.”Mạnh Văn Nghĩa không hy vọng mẹ con các nàng nghe được một ít tin đồn đối với chính mình không tốt,có thể không cùng ngoại nhân tiếp xúc là không còn gì tốt hơn.

“Dạ vâng,cha.”Mạnh Doanh Doanh giống như nhu thuận đồng ý,không cho hận ý trong lòng toát ra,tránh kẻ thù trước mắt giết cha có chút phòng bị,nhưng là trong lòng là một từ “cha” này mà thống khổ không chịu nổi.

Mạnh Văn Nghĩa thực vừa lòng nàng nghe lời như vậy,thể này mới đi ra khỏi thư phòng.

Trùng mắt thân ảnh người hai tay ở sau lưng đi ra ngoài, Mạnh Doanh Doanh cỡ nào hy vọng có thể sử dụng ánh mắt trùng chết hấn,thậm chí tự tay giết hấn,hào báo thù giết cha này.

Bí mật này trong lòng nàng đã muốn ẩn dấu gần chín năm, không có một ngày quên,mỗi lần gọi Mạnh Văn Nghĩa một tiếng “cha”,lòng của nàng sẽ đau một lần,cảm thấy chính mình phản bội phụ thân sinh hạ của nàng.

Mạnh Doanh Doanh nắm nhanh trong tay áo phần quyền, nhưng cũng hiểu được muốn báo thù giết cha này,bằng vào lực lượng của chính mình là không đủ,nàng cần phải có sự giúp đỡ, chính là nên tìm ai?Mà lại có ai có thể tin cậy?

Đội Mạnh Doanh Doanh tâm sự nặng nề trở lại sân,vừa vặn Đại Trụ Từ làm chuyện nàng công đạo xong xuôi đã trở lại.

“Biết vị Quan tứ thiếu gia kia đang ở nơi nào sao?”Nàng hỏi.

Đại Trụ Từ dùng sức gật đầu.”Biết,không quá xa,lập tức đi đến.”

“Nên nhớ kỹ,nếu là có tất yếu,nhưng là muốn người dẫn đường.” Mạnh Doanh Doanh dặn dò nói.

Hấn lại dùng sức gật đầu.”Tiểu thư không cần lo lắng, Đại Trụ Từ sẽ không quên.”

Mạnh Doanh Doanh cười thê người trước mắt tuổi so với nàng hơn năm tuổi,nhưng là trí lực lại giống cái đứa nhỏ mười tuổi,là con một người làm trong phủ của cái thân vị ở nam thông nhà mẹ đẻ,bởi vì là cái sĩ nữ,cho nên thường xuyên bị bắt nạt,nàng thấy tâm không đành lòng,liền quyết định đưa hấn mang theo bên người,cũng là bên người số ít người có thể tin nhiệm.”Vậy là tốt rồi,bụng cũng có thể đã đói,đi phòng bếp ăn một chút gì đi.”

“Hào.” Đại Trụ Từ nhếch miệng cười chạy đi.

Một bên tỷ nữ nghe xong đối thoại của bọn họ,về mặt không đồng ý.”Chẳng lẽ tiểu thư muốn đi tìm vị Quan tứ thiếu gia kia? Như vậy được không?Nếu làm cho lão gia cùng phu nhân biết tiểu thư đi ra ngoài gặp nam nhân,khẳng định sẽ tức giận,nói sau này lại là vì sao?”

“Ta là nói nếu có tất yếu,không phải không thể không đi tìm hấn. ....” Mạnh Doanh Doanh liếc khỏi khuôn mặt.”Chuyện này không thể cho những người khác biết,nhất là lão gia cùng phu nhân.”

Bởi vì nàng có rất nhiều nghi vấn cần được giải đáp,có lẽ có thể theo vị Quan tứ thiếu gia kia trong miệng biết được,chính là cái nam nhân kia trong lời nói có thật sự đáng tin?

Mạnh Doanh Doanh rừ mắt xuống,lâm vào trầm tư,nếu có thể biết ý đồ chân chính đối phương đến,sự tình sẽ tốt hơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Ba ngày sau —

“Tứ thiếu gia còn ngủ sao?”Phương quân sự đợi lại chờ, không thể không đến thúc giục.”Tổng không thể làm cho khách nhân chờ lâu,nhanh chút lại đi vào gọi hấn.”

Gã sai vật sắc mặt gặp nạn nói:“Ta cũng nghĩ,nhưng là..... thật sự không dám đi âm ỷ tứ thiếu gia.”

“Ta đi vào gọi hấn.”Phương quân sự cũng không khó xử hấn,quyết định chính mình làm.

Đội Phương quân sự đẩy cửa tiến vào tắm phòng,đi vào trước giường,thân thủ đẩy người dưới áo ngủ bằng găm.”Tứ thiếu gia nên dậy thôi,có khách nhân tới thăm. ....”

Dưới áo ngủ bằng găm truyền đến tiếng nói nam tính mơ hồ.”Hôm nay không gặp khách. ....”

“Là Mạnh gia tiểu thư đến đây,nàng nói có việc muốn gặp tứ thiếu gia.”Phương quân sự nói ra thân phận đối phương,hy vọng làm cho Quan Hiên Thần nhớ tới mục đích đi Dương Châu.

Sau một lát,Quan Hiên Thần xốc lên áo ngủ bằng găm,đầu cũng thanh tỉnh một chút.”Nàng tới tìm ta làm cái gì?Còn có..... nàng làm sao mà biết ta ở tại nơi này?”Cái nghi vấn thứ hai làm cho hấn buồn ngủ dần dần rút đi,bởi vì Quan Hiên Thần nhớ rất rõ ràng,ngày đó căn bản không có nói ra chính mình ở tại nơi nào.

Phương quân sự quay đầu kêu gã sai vặt nhanh chóng hầu hạ chủ tử rửa mặt chải đầu thay quần áo. "Mạnh gia tiểu thư nói muốn chờ thấy Tứ thiếu gia mới có thể nói ra ý đồ đến."

"Tốt nhất là có chuyện trọng yếu. ...." Quan Hiên Thần ách xì 1 cái, thế này mới ngồi dậy, hai chân mới buông đến, gã sai vặt liền ngồi xổm xuống giúp chủ tử đi hài. "Nếu không ta lười cùng nàng nhiều lời nói nữa câu."

Lại mất không ít thời gian, Quan Hiên Thần cuối cùng mặc chỉnh tề, có lẽ hôm nay thời tiết sáng sủa, cho nên tinh thần của hắn cũng khôi phục thật sự nhanh, chờ gã sai vặt mang tới áo choàng, vây quanh trên vai chính mình, thế này mới nguyện ý từng bước bước ra tâm phòng.

Đội Quan Hiên Thần đi vào lân cận gần núi giả lưu thủy phòng, thân nhiên nhìn nữ tử đang ngồi liếc mắt một cái, mà tỷ nữ của nàng luôn đứng ở bên người.

"Có chuyện gì cũng mau chút nói đi!"

Mạnh Doanh Doanh đợi lâu một ngày liền, cuối cùng cũng gặp được người, nam nhân này ngay cả câu giải thích trong lời nói đều không có, còn dùng loại thái độ khinh suất cuồng vọng này đến đối đãi khách nhân, làm cho nàng suýt nữa đem mặt nạ mềm mại gỡ xuống, hảo hảo mà quở trách hắn một phen.

"Quấy rầy." Nàng đứng dậy phúc phúc.

Hắn ngồi ở dưới chủ vị, hừ hừ. "Loại lời khách sáo này liền miễn, ta chỉ muốn biết một sự kiện, người là như thế nào biết được ta ở tại nơi này."

"Ngày đó sau khi Quan tứ thiếu gia rời khỏi, ta liền cho người ta vụng trộm đi theo sau, tự nhiên liền biết được." Mạnh Doanh Doanh cũng không có giấu diếm.

"Vi sao phải làm như vậy?" Quan Hiên Thần dùng khoeo mắt tà nghệ nàng, không quá cao hứng, cư nhiên không hề cảnh giác bị người theo dõi.

"Bởi vì ta nghĩ lại cùng Quan tứ thiếu gia xác nhận lời nói trong ngày hôm đó có phải hay không là sự thật." Nàng đợi đã ba ngày, vẫn không thấy nam nhân này trở lại cửa báỉ phòng, đành phải tự mình đi một chuyến. "Người nói cha ta hiện tại có được hết thảy, đều là theo Triệu gia chiếm đến, có thể có chứng cứ?"

"Người có thể đi cùng nô tài trong phủ hỏi thăm xem, có lẽ còn có nguyên bản hạ nhân Triệu gia." Quan Hiên Thần nâng cằm dưới nói.

Mạnh Doanh Doanh trầm ngâm. "Ta hai ngày này đều hỏi qua, cho dù còn có nguyên bản hạ nhân Triệu gia, nghe được ta hỏi chuyện Triệu gia, liền giống như chim sợ cành cong, nói cái gì cũng không biết, tựa hồ thực lo lắng sẽ bị trục xuất khỏi phủ, cho nên mới càng làm cho người khả nghi."

"Xem ra cha người trước đó đã cảnh cáo nô tài trong phủ, muốn bọn họ đừng nói lung tung, như vậy người còn tin tưởng hắn không phải cái loại người vô sỉ ti tiện này?" Hắn ngừng khí mang đùa cợt nói.

Nàng suy tư một lát. "Chuyện này ta sẽ tìm cơ hội đi hỏi một chút chức tào phường cùng bố trang lý nhân, hẳn là có chức công cùng tiểu nhị biết, đến lúc đó có thể xác định chuyện này thiệt giả."

Gặp Mạnh Doanh Doanh không có như hắn đoán trước nên buồn bực, cũng không giống ngày đó nức nở phản bác, ngược lại biểu hiện thật sự bình tĩnh, làm cho Quan Hiên Thần không khỏi khơi mào đuôi lông mày, cao thấp đánh giá nàng, nhin không được hoài nghi nữ tử trước mắt cùng ngày đó nhìn thấy không phải cùng một người.

"Người đang nhìn cái gì?" Mạnh Doanh Doanh dùng giọng nũng nịu ngăn lại cái nhìn chăm chú của hắn, nếu không có vận bất đắc dĩ, nàng cũng không nghĩ chủ động tìm tới cửa, truyền ra cũng không dễ nghe.

Quan Hiên Thần vỗ về cằm. "Người thật là Mạnh gia tiểu thư?"

"Ta họ Giang, không phải họ Mạnh." Nàng thốt ra.

Bởi vì ở trong cảm nhận của Mạnh Doanh Doanh, nàng vĩnh viễn đi theo họ Giang của phụ thân thân sinh, nếu không phải tất yếu, nàng tuyệt không thừa nhận chính mình họ Mạnh, cho nên nghe được Quan Hiên Thần nói như vậy, liền theo bản năng sửa lại.

"Người rõ ràng họ Mạnh." Quan Hiên Thần ánh mắt rất giống trên đầu nàng dường như có sừng dài.

Nàng hoành hắn liếc mắt một cái. "Ta họ Giang."

"Người nữ nhân này có phải hay không điên rồi?" Chẳng lẽ nàng đột nhiên ngay cả chính mình là ai cũng không nhớ rõ, Quan Hiên Thần không khỏi phần nộ nghĩ ngợi nói.

"Người mới điên rồi!" Mạnh Doanh Doanh cũng không phải tinh du đảng.

"Người nói cái gì?" Quan Hiên Thần để ý hỏi.

"Quyên nhi, chúng ta trở về." Nàng khuôn mặt run sợ đứng dậy, liền hướng cửa phòng đi đến.

Quan Hiên Thần còn không có gặp qua người cùng hấn phần môi tướng kê,huống chi đối phương lại là nữ nhân.”Đứng lại!” Hấn cũng không phải là loại người bị đánh mà không đánh trả.

“Quan tứ thiếu gia còn có gì chỉ giáo?”Mạnh Doanh Doanh toàn thân thể mềm mại,tư thái cũng rất cao ngạo hỏi lại.

Hấn tà ý ở ghế thái sư,ánh mắt hiện lên vẻ sắc bén.”Người hôm nay đến mục đích tốt cùng là cái gì?Hấn không phải vì nói mấy câu đó?”

“Những lời này hấn là ta tới hỏi mới đúng,Quan tứ thiếu gia đến Dương Châu mục đích là cái gì?”Mạnh Doanh Doanh mới không ngốc so với hấn trước tiên là nói đến.”Nếu người có thể thân ngôn bẩm báo,như vậy ta liền nói cho người.”

“Ta sẽ có mục đích gì?”Quan Hiên Thần xem kỹ nàng,không nghĩ bỏ qua một tia biểu tình nói dối nào.”Tự nhiên là nghĩ thay huynh trưởng đến xem Triệu gia đại tiểu thư có hôn ước cùng hấn.”

Mạnh Doanh Doanh cảm giác hấn tựa hồ có điều giấu,như vậy nàng cũng không cần phải nói nhiều.”Mục đích của ta tự nhiên là hy vọng có thể rửa sạch trong sạch của gia phụ,nếu hấn thật sự làm chuyện Quan tứ thiếu gia nói,cũng hy vọng hấn có thể đem những gì thuộc Triệu gia trả lại cho đối phương.”

“Thật là như vậy sao?”Quan Hiên Thần lần đầu dùng con mắt đến xem nàng,không thể tưởng được vị Mạnh gia tiểu thư này còn cất dấu một bộ mặt khác,cùng chính mình đồng dạng ngạo mạn,nhưng thật ra gọi lên hưng trí của hấn.”Nguyên bản còn nghĩ rằng người chính là cái nữ nhân không thú vị lại nhàm chán,hiện tại xem ra là ta kết luận quá sớm,ngày đó nhìn thấy người,cùng người của hiện tại,người nào mới là thật?”

Nghe Quan Hiên Thần đánh giá thấp chính mình như vậy,Mạnh Doanh Doanh kiêu nhan trầm xuống.”Người dám nói ta là nữ nhân không thú vị lại nhàm chán?Như vậy ta cũng đáp lễ Quan tứ thiếu gia một câu,ở trong mắt ta,người cũng bất quá là cái nam nhân tự đại tự phụ lại tự cho mình siêu phẩm.”

Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú cũng trầm xuống.”Người lặp lại lần nữa!”

“Muốn nói mấy lần đều có thể.”Mạnh Doanh Doanh không phải nữ tử đã bị vũ nhục cũng không cãi lại.

Hấn không giận lại cười,cảm thấy nữ nhân này càng lúc càng có ý tứ,y chí chiến đấu cũng không khỏi tăng vọt.”Bởi vậy tựa hồ lâm vào cục diện bế tắc,cũng không có biện pháp bàn lại đi xuống,không bằng..... ta nói một ít,người cũng nói một ít,như vậy ai cũng không mệt.”

“Quan tứ thiếu gia cái gọi là ‘một ít’ là chỉ bao nhiêu?”Nàng không dễ dàng mắc mưu như vậy.

Nghe Mạnh Doanh Doanh hỏi cẩn thận như vậy,Quan Hiên Thần có thể xác định nàng một chút cũng không ngốc,nhưng lại thông minh đến mức không thể tùy tiện làm cho người ta chiếm tiện nghi,khóe miệng đỏ sẫm nam tính hướng lên trên giương lên.”Như vậy vì tỏ thành ý,ta trước hết nói một ít.”

“Hảo,như vậy xin mời Quan tứ thiếu gia nói.”Xem xét nam nhân trước mắt này đột nhiên trở nên tốt bụng,Mạnh Doanh Doanh không thể tâm không sinh đề phòng.

“Bởi vì huynh trưởng ta đã thích cô nương khác,hơn nữa hấn lại hoài nghi Triệu gia đại tiểu thư này là giả,nếu như lệnh tôn tìm người đến giả mạo,chi vì sinh ý rất cao đến Quan gia nhờ giúp đỡ,cho nên mới muốn ta đến Dương Châu xem hư thật,đây là mục đích.”Quan Hiên Thần khiêu khích nhìn nàng.”Kể tiếp đến phiên người!”

Mạnh Doanh Doanh trở lại vị trí mới vừa rồi ngồi xuống.”Mục đích của ta cũng rất đơn giản,chính là chinh Mạnh Văn Nghĩa suy sụp,cướp đi hết thảy trên tay hấn,làm cho hấn lưu lạc đầu đường,thậm chí..... chết không được từ tế.”

“Ta hiện tại có thể xác định người thật sự điên rồi.”Quan Hiên Thần chỉ cảm thấy buồn cười,mặt chính mình vừa mới còn đối với nàng sinh ra một chút hứng thú.”Xem ra người một chút thành ý cũng không có,căn bản không nghĩ nói thật.”Có người nào làm nữ nhi hội như vậy nguyên rủa cha chính mình.

Nàng kiêu hừ một tiếng.”Người mới vừa nói cũng không phải là thật,cho nên ai cũng đừng nói ai.”Kỳ thật nàng nói chính là lời nói thật,chính là không có người tin tưởng thôi.

Quan Hiên Thần cũng hừ lạnh.”Như vậy không cần bàn lại.”

“Đúng vậy.” Mạnh Doanh Doanh lại lần nữa đứng dậy,lần này thật sự cùng tỷ nữ ly khai.

Còn ngồi ở phòng Quan Hiên Thần không thể nhìn được nữa chửi nhỏ vài câu.”Này nữ nhân khí diễm thật đúng là lớn,thái độ so với ta còn ngạo mạn hơn.....”

Tại đây trong lúc đó ngăn ngừa môi thương khẩu chiến,làm cho hấn có một loại cảm giác gặp phải đối thủ,khiến cho máu trong cơ thể hấn không hề lạnh như băng,gióng như sắp bốc cháy lên.

Không!Hấn sẽ không đối với cái nữ nhân điên động tâm,lại còn nói muốn chinh suy sụp cha mình,nàng không phải đầu óc không bình thường,chính là..... lý do không hề thuyết phục người?

Quan Hiên Thần về mặt trầm tư,nghĩ muốn hay không đem sự tình làm rõ ràng,nếu có thể lợi dụng Mạnh Doanh Doanh,được sự hiệp trợ của nàng,đem tất cả gia sản của Triệu gia cướp về, nhất định có thể đạt tới làm ít hiệu quả lớn,hấn có sao không làm,chẳng qua nàng khẳng định giúp hấn sao?

“Thạch Đầu!” Hân giương giọng gọi gã sai vặt, đi đem Mạnh Doanh Doanh mời trở về.

Mà ở đầu khác, Mạnh Doanh Doanh mới bước ra đại môn liền hối hận, nàng hân là tiếp tục nguy trang bộ dạng mềm mại, chờ theo trong miệng Quan tứ thiếu gia toàn bộ ra nói sự thật xong lại tính tiếp.

Mạnh Doanh Doanh về mặt ảo não, bởi vì trực giác đã nói cho nàng, mục đích cái nam nhân kia đến Dương Châu sẽ không đơn giản như vậy, chính là hân không chịu nói thật thôi.

“Tiểu thư?” Tỳ nữ gặp chủ tử còn không chịu lên kiệu, có chút hoang mang.

Mạnh Doanh Doanh còn do dự có nên hay không quay đầu lại đi tìm Quan tứ thiếu gia, nếu hân đến Dương Châu thật là hướng về phía Mạnh gia đến, có lẽ có thể lợi dụng hân đến đối phó Mạnh Văn Nghĩa, cho dù muốn nàng ăn nói khép nép cầu xin, vì báo thù giết cha này, nàng cũng nguyện ý làm như vậy.

Ngay tại lúc đó, gã sai vặt thờ hồng học chạy tới đại môn.

“Tứ thiếu gia nhà ta mời. .... người đi vào. ....” Ngụy hiêm đã vượt qua.

Nàng lập tức mừng thầm trong lòng.

“Bên trong thỉnh.” Gã sai vặt thái độ cung kính mời.

Vì thế, chủ tử Mạnh Doanh Doanh lại đi vào phiên đại môn kia, đi vào trong phòng mới vừa rồi tan rã không vui kia.

“Không biết Quan tứ thiếu gia còn có chuyện gì?” Lúc này Mạnh Doanh Doanh phóng thấp tư thái, dù sao cũng là nàng cầu hân, đạo lý này nàng còn hiểu.

“Mời ngồi.” Quan Hiên Thần tuần mâu thoáng nhìn, dự đoán được viện thù của nàng, liền tạm thời đối nàng có chút khách khí.

“Cám ơn.” Mạnh Doanh Doanh thái hải trên chân cung, lần vẩy lúc đi trong lúc đó hình thành cuộn sóng xinh đẹp, cuối cùng đi vào ghế thái sư cách Quan Hiên Thần xa nhất ngồi xuống, tuy rằng đại sảnh còn có gã sai vặt cùng tỳ nữ, nhưng nàng cũng muốn khoảng cách được bảo trì.

Hân ngồi thẳng người. “Nên quên việc không thoải mái lúc này, khiến cho chúng ta một lần nữa bàn chuyện.”

“Nếu Quan tứ thiếu gia đều nói như vậy, ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh.” Nam nhân này cho dù khẩu khí không kém như vậy, thái độ như trước bừa bãi, bất quá Mạnh Doanh Doanh cũng không thể không đành lòng im hơi lặng tiếng, làm bộ như không thêm đề ý.

“Người nói đúng, vừa này ta cũng không có hoàn toàn nói ra sự thật.” Quan Hiên Thần ngoài ý muốn thẳng thắn thành khẩn làm cho nàng không khỏi khỏi nào đại mi. “Bởi vì ta lo lắng nếu nói, sẽ làm lệnh tôn trước đó có phòng bị, ta đây đến Dương Châu mục đích nhất định không được thất bại.”

Mạnh Doanh Doanh bất động thanh sắc hỏi: “Lời này nói như thế nào?”

“Ta là muốn nói, bất quá lại không thể tín nhiệm người, nên làm cái gì bây giờ?” Hân cố ý thử.

“Như vậy lúc này đến lượt ta nhiều lời một chút, nếu Quan tứ thiếu gia có thể tin tưởng trong lời nói, như vậy ta tự nhiên là có thể nói cho biết.” Đến phiên Mạnh Doanh Doanh mượn trong lời nói của hân.

Quan Hiên Thần khuôn mặt tuần tú sáng ngời. “Liền như vậy làm.”

“Mạnh Văn Nghĩa. .... là sinh phụ của ta sau khi qua đời, nương ta lại tái giá, cũng không phải thân sinh phụ thân của ta.” Nàng đơn giản giải thích.

“Thì ra là thế.” Quan Hiên Thần có chút hiểu được. “Loại sự tình này cũng xác thực không thể nói lung tung, hân là thật sự đúng, ta tin tưởng người.”

“Đến người.” Nàng ôn nhu mỉm cười, bất quá này cười cũng không có tới đáy mắt.

“‘Hàng Châu Quan gia’ cùng ‘Dương Châu Triệu gia’ đồng dạng đều có chức tạo phùng cùng bố trang, nay Triệu gia sinh ý từ lệnh tôn đến quản lý, chẳng qua hơn nửa năm này, bố sơ phẩm chất đã ngày càng sa sút, ảnh hưởng rất lớn đến thương dự, cho nên tính thừa dịp cơ hội này tiếp thu sở hữu sinh ý.” Hân nói là nói thật, nhưng là chính là nói thật bộ phận quan trọng nhất.

Mạnh Doanh Doanh nghĩ không ra trong lời nói có chỗ gì khả nghi, liền hỏi: “Như vậy Quan tứ thiếu gia tính từ chỗ nào bắt tay vào làm?”

“Này ta sẽ không phụng cáo.” Quan Hiên Thần hừ cười nói.

“Nếu ta chịu giúp người?” Một khi Mạnh Văn Nghĩa mất đi chức tạo phùng cùng bố trang, nàng lại mang theo nương rồi đi, làm cho hân hai bàn tay trắng, cho dù không thể tự tay giết hân, coi như là báo thù, Mạnh Doanh Doanh trong lòng tính như vậy.

Quan Hiên Thần lạnh lạnh miết nàng liếc mắt một cái. “Vi sao người chịu giúp ta? Cho dù Mạnh Văn Nghĩa không phải thân sinh phụ thân của người, dù sao cũng còn có ân dưỡng dục, làm cho người ta rất khó tín nhiệm những lời người chân thật.”

“Này không cần người quản, chỉ cần nói có chịu hay không là tốt rồi.” Mạnh Doanh Doanh lạnh lùng nói.

“Nếu..... cầu ta giúp người trong lời nói,ta nhưng thật ra có thể suy nghĩ,dù sao ta cũng không gấp,có thể chậm rãi làm,coi như thời gian giải sầu.”Nghĩ cùng hần đầu còn thật sự sớm, Quan Hiên Thần cố ý nói như vậy,chính là nghĩ xác định bọn họ trong lúc đó ai tới bức thiết cần đến đối phương hiệp trợ.

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh tức giận trừng mắt hần.”Người.....”Không được!Lần này nhất định phải hần nại! Bất quá nàng chưa từng thấy qua nam nhân nào giống Quan Hiên Thần như vậy đáng giận,hần không thể thương hần một cái tát.

“Nhìn biểu tình của người,chúng ta hơn phân nửa hợp tác không làm nữa.”Quan Hiên Thần miễn cưỡng đối với gã sai vặt bên cạnh nói:“Thạch Đầu,đưa Mạnh gia tiểu thư đi ra ngoài.”

Gã sai vặt đi vào trước mặt Mạnh Doanh Doanh.”Mạnh tiểu thư, thỉnh!”

“Ta.....”Nàng chỉ có thể đem tự tôn tạm thời dẹp bỏ,nghe hần rằng hần lợi nói:“Nếu Quan tứ thiếu gia khẳng giúp này việc, Doanh Doanh cả đời vô cùng cảm kích.”Mạnh Doanh Doanh không khỏi nghĩ đến gần nhất nương nhiều lần nhắc tới chung thân đại sự của nàng,vạn nhất nàng tại lúc máu chốt này đây lập gia đình,như vậy thù giết cha nên báo như thế nào,đã không thể đợi tiếp được nữa rồi.

Quan Hiên Thần nghe nàng nói chuyện khẩu khí như là phải nghiền xương hần thành tro,cùng lúc cảm thấy tốt xem,về phương diện khác càng muốn biết Mạnh Doanh Doanh vì sao không niệm”loại tình cảm cha và con gái”,còn muốn chinh Mạnh Văn Nghĩa suy sụp,nhưng là trước mắt nàng sẽ không nói, chỉ phải đợi chờ cơ hội.

“Ta đây đáp ứng giúp đỡ người.” Hần khoan dung nói.

Nàng cắn chặt răng.”Cám ơn Quan tứ thiếu gia,như vậy có thể đem kế hoạch của người nói ra sao?”

“Nói cho người cũng không sao,nghe nói lệnh tôn đối đãi với lão chức công của chức tạo phùng có một ít kinh nghiệm phong phú tương đương không tốt,hay trừ lương bổng của bọn họ,bởi vậy bố sơ phẩm chất mới có thể giảm xuống,nếu hần như vậy không hiểu quý trọng,như vậy ‘Hàng Châu Quan gia’ nguyện ý dùng số tiền lớn lễ vật thuê bọn họ.”Quan Hiên Thần một tay sờ cằm.”Người chỉ cần cung cấp danh sách bọn họ,còn lại ta ở bên này thuyết phục.”

Mạnh Doanh Doanh tà tà hần liếc mắt một cái.”Người là muốn thu mua bọn họ?”

“Nói thu mua thật khó nghe,ta đây là cấp cho bọn họ một cái đường đi rất tốt,này lão chức công chân chính đối tượng nguyện trung thành là Triệu gia,cũng không phải là lệnh tôn,tin tưởng bọn hần cũng không nguyện ý tiếp tục làm thuộc hạ của hần làm việc.” Quan Hiên Thần khẳng định dùng loại phương pháp này là nhanh nhất cũng tối dùng nhất.

“Ta đáp ứng người,bất quá cho ta một chút thời gian.” Nàng không thể lại do dự.

Hần cũng thực sáng khoái gật đầu.”Không thành vấn đề,bất quá ta chỉ có thể cho người thời gian năm ngày,làm cho ta coi xem thành ý của người có bao nhiêu lớn.”

“Như vậy ta có thể có được cái gì?” Mạnh Doanh Doanh hỏi lại.

Quan Hiên Thần chậm rãi đứng dậy,về mặt đùa cợt đi thông thả đến trước mặt nàng.”Ta sẽ làm cho Mạnh Văn Nghĩa hai bàn tay trắng,lưu lạc đầu đường,về phần người muốn hần không được chết từ tế.....ta phải suy nghĩ một chút muốn cái chết kiểu như thế nào mới được.”

“Một lời đã định.” Mạnh Doanh Doanh không cần nghĩ ngợi nói.”Bất quá..... thỉnh Quan tứ thiếu gia cách xa ta một chút, đừng dựa vào gần như vậy.”

Hần đạm phúng cười cười.”Lo lắng tổn hại khuê dự?Như vậy người sẽ không nên chạy tới nơi này.”

“Ta không phải lo lắng vấn đề này.” Nàng nâng cằm nói.

“Như vậy là vì sao?”Quan Hiên Thần buồn bực hỏi.

Mạnh Doanh Doanh lườm hần một cái.”Bởi vì ta chán ghét khuôn mặt kia của người,cho nên vẫn đừng dựa vào đây.”

“Người.....”Quan Hiên Thần lâm vào chán nản.”Như thế nào?Khó coi sao?”Hần đối với diện mạo chính mình nhưng là tương đối nghĩ đến ngạo mạn, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có người phê bình.

“Đẹp mặt,chính là bởi vì ngày thường so với nữ nhân còn muốn đẹp,cho nên ta mới chán ghét nhìn đến nó.” Mạnh Doanh Doanh khinh thường nhất cổ nói,nhìn thấy biểu tình của hần xanh mét,biết chính mình thành công hòa nhau một đều.

Quan Hiên Thần giữa trán một trận run rẩy,nghe rằng nữ nhân này nói chuyện so với hần còn muốn độc.”Kia thật đúng là tiếc nuôi,nếu về sau muốn tiếp tục hợp tác,người vẫn phải nhìn đến nó.”

Nói xong,Quan Hiên Thần lại cố ý tới gần một chút nữa, xem Mạnh Doanh Doanh vừa xấu hổ liễu mình né tránh,hần ngược lại tâm tình tốt,sờ hữu tình thần đều đến.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5

“Người . . . . cách xa ta một chút!” Mạnh Doanh Doanh kêu rống

Tỳ nữ thấy thế, cũng vội vàng tiến lên bảo vệ chủ. “Không cần tới gần tiểu thư nhà ta!”

“Quyên nhi, chúng ta đi.” Nàng thẹn quá thành giận đi ra ngoài, còn có thể nghe được tiếng cười của Quan Hiên Thần, tựa hồ thật cao hứng nhìn đến bộ dạng chính mình chạy trốn chết.

Người ít đặc ý! Chờ ta báo thù xong, người theo ta từ nay về sau kiêu về kiêu, lộ về lộ, rốt cuộc không chút nào tương quan! Mạnh Doanh Doanh thở phà suy nghĩ.

Ngay tại Mạnh Doanh Doanh thu hồi tâm tư, một mặt hướng cửa lớn đi đến, một mặt nghĩ phải như thế nào biết trong chức tạo phùng chức công tư cách giả nhất nào. Trong phủ tiên sinh phòng thu chi có thể nói là Mạnh Văn Nghĩa thân tín, có lẽ biết cũng không chừng, đành phải trước theo hần trên người xuống tay.

“Tiểu thư . . . .” Tỳ nữ đi ở phía sau Mạnh Doanh Doanh sợ hãi hỏi: “Người vừa mới cùng Quan tứ thiếu gia nói trong lời nói đều là thật? Vì sao muốn liên hợp ngoại nhân đến đối phó lão gia?”

Mạnh Doanh Doanh dừng lại cước bộ, yên lặng nhìn nàng. “Ta có dụng ý của ta . . . . Quyên nhi, người cũng theo ta ba năm, bởi vì tin tưởng người sẽ không phản bội ta, cho nên mới cho người nghe được đàm chuyện của ta cùng Quan tứ thiếu gia.”

“Ta đương nhiên sẽ không phản bội tiểu thư, nếu không phải tiểu thư cảm mấy thứ trang sức cho ta đi lấy lòng đuôi về nhà khẩn cấp, cha nương ta chỉ sợ đã muốn đem ta cùng muội muội cấp bán, ân tình này Quyên nhi đều nhớ rõ, chính là không rõ rốt cuộc vì sao mà thôi.” Tỳ nữ như thế nào cũng nghĩ không thông, cho nên mới hỏi.

“Tin tưởng không cần bao lâu người sẽ biết.” Mạnh Doanh Doanh giữa lúm đồng tiền dẫn theo vài phần bi thương. “Chuyện ta tới gặp Quan tứ thiếu gia tuyệt đối không thể nói ra ngoài, nếu nương ta hỏi, cứ nói ta đến miếu cùng Bồ Tát khẩn cầu bình an.”

Tỳ nữ hậm hạp thủ. “Ta đã biết, tiểu thư.”

Từ ca ít đặc ý-

Tháng 1

10

Giờ thân hôm sau, Quan Hiên Thần mang theo gã sai vặt đi vào Mạnh phủ, lần này cuối cùng cũng nhìn thấy Mạnh Văn Nghĩa.

“Nếu sớm biết hiền chất theo Hàng Châu xa xôi mà đến, thế bá ta hẳn là tổ chức yến tiệc cho người tẩy trần mới đúng.” Mạnh Văn Nghĩa lập tức tự mình đi ra tiếp đón, vừa mở miệng liền dùng xưng hô thân mật để kéo gần quan hệ với nhau.

Quan Hiên Thần đối với thái độ ra vẻ thân thiện của hần tương đối không cho là đúng. “Ta đây cũng nên gọi người một tiếng Mạnh bá bá.” Trong khẩu khí hàm xúc ý tứ châm chọc nồng hậu.

“Ha ha, kia đương nhiên là không thể tốt hơn.” Mạnh Văn Nghĩa vuốt râu trên môi. “Ta sẽ kêu người chuẩn bị một bàn đồ ăn ngon. . . . . Đúng rồi! Lần trước hiền chất đến hẳn là gặp qua Doanh Doanh nữ nhi của ta, nàng nhưng là một tay nấu đồ ăn rất tốt, không bằng kêu nàng xuống bếp, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện.”

Mạnh Văn Nghĩa nhìn thấy con người Quan Hiên Thần, linh quang chợt lóe, nghĩ tới chủ ý tốt, làm cho chất nữ giả mạo Triệu Huy Anh giả cho đại thiếu gia Quan gia, còn Doanh Doanh lại giả cho tứ thiếu gia Quan gia, bởi vậy, có thể nói thân càng thêm thân, đến lúc đó Quan gia muốn thấy chết không cứu cũng không có khả năng.

Hần càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này thật sự là quá tốt.

Mà Mạnh Văn Nghĩa có ý tốt trong lời nói, Quan Hiên Thần sao lại nghe không ra hần nghĩ đem nữ nhi giao cho chính mình ý niệm trong đầu, vì thế về mặt tựa tiểu phi tiểu cự tuyệt. “Không cần phiền toái, ta lúc này đến Dương Châu là phụng chỉ mệnh huynh trưởng, đi đến trông thấy đại tẩu tương lai, cũng chính là ‘Dương Châu Triệu gia’ đại tiểu thư, không biết hiện tại có tiện gặp mặt?” Nói xong, chờ một chút nghe xem Mạnh Văn Nghĩa sẽ trả lời như thế nào.

Nghe vậy, về mặt Mạnh Văn Nghĩa ưu thương thờ dài. “Huy Anh nàng. . . . . lúc này người không có ở trong phủ, đứa nhỏ kia cũng thật sự là đáng

thương, từ sau khi cha nàng qua đời, liền thương tâm quá độ ngã bệnh, cho nên ta làm cho nàng ở dừng trang trên sườn núi tây bắc giao núi công đức tình đường, bởi vì khi còn sống cha mẹ nàng hằng tháng đầu tháng, mười lăm liền thích đến trên núi chùa miếu hướng sơn lễ Phật, cho nên tại chỗ này có một gian dừng trang, hiền chất nếu muốn gặp Huy Anh, chờ ta đến hỏi nàng rồi nói sau.”

“Như vậy ta liền đợi tin tức.” Quan Hiên Thần chính là không chính mắt nhìn thấy người liền không thể.

Mạnh Văn Nghĩa tươi cười cứng đờ: “Hảo, nếu có tin tức ta sẽ cho người đi thông tri hiền chất.”

“Không nhọc lo lắng buổi chiều ngày kia, cũng chính là canh giờ này, ta sẽ phái người đến nghe kết quả.” Hắn muốn cho Mạnh Văn Nghĩa một chút áp lực, mới có thể mau chóng làm cho cái giả mạo kia xuất hiện.

“Ách. .... Hảo.” Mạnh Văn Nghĩa lắp bắp nói.

Còn tưởng rằng vị Quan tử thiếu gia này bất quá hai mươi tuổi, chín chắn còn chưa đủ, chỉ cần dùng thân phận trưởng bối đến áp chế hẳn là đủ rồi, không thể tưởng được ngược lại là chính mình bị nắm mũi đi, Mạnh Văn Nghĩa biết nếu kéo dài lần nữa, không cho hẳn nhìn thấy người, chỉ sợ sẽ nổi lên nghi ngờ.

“Ta đây trước hết cáo từ.” Mục đích nếu đạt được, Quan Hiên Thần cũng không nghĩ ở lại nhiều.

“Hiền chất khó có dịp đến Dương Châu một chuyến, không bằng liền để Mạnh bá bá làm chủ, đến Yến Xuân lâu uống chén vô tích nổi tiếng nhất huệ tuyến rượu, kia nhưng là dùng tới gạo nếp cùng thiên hạ thứ hai nước suối ủ mà thành, chỉ cần uống một hời, cam đoan ý do chưa hết.” Mạnh Văn Nghĩa trưng ra khuôn mặt thân thiết tươi cười, người ngoài không biết chuyện tình sẽ nghĩ hẳn là cái trưởng bối hòa khí lại hiếu khách, làm cho người ta không phòng bị.

Quan Hiên Thần cười lạnh một tiếng: “Ta không uống rượu. ....”

Câu trả lời này làm cho sắc mặt Mạnh Văn Nghĩa thoáng chốc trở nên rất khó xem, giống như bị đối phương đánh trúng một cái tát, bất quá vì có thể cùng Quan gia kết làm quan hệ thông gia, chỉ có thể đem khẩu khí này nuốt vào.

“Cáo từ.” Quan Hiên Thần đem Mạnh Văn Nghĩa ấn nhấn không dám phát tác tức giận xem ở đáy mắt, nếu không phải hẳn chiếm lấy hết thầy của Triệu gia, chính mình cũng không cần đi Dương Châu một chuyến, có thể thư thư phục phục ngủ trong toàn bộ mùa đông, cho nên đừng nghĩ đến cái gì sắc mặt hoà nhã.

Nghe thấy tiếng bước chân chủ tớ Quan Hiên Thần càng lúc càng xa, Mạnh Văn Nghĩa trên mặt tươi cười hiền lành thế này mới rút đi, thay bằng biểu tình thâm trầm.

“Thật sự là cái xú tiểu tử không giáo dưỡng. ....” Mạnh Văn Nghĩa thôi nặc một câu. Quên đi! Vẫn là ngấm lại như thế nào làm cho hắn tin tưởng đến lúc đó nhìn thấy là chân chính “Dương Châu Triệu gia” Đại tiểu thư.

Sắc mặt hẳn lộ vẻ trầm tư đi ra khỏi thính ngoại, sau đó muốn nô tài đi chuẩn bị xe ngựa.

Cách đó không xa dưới hành lang dài, Mạnh Doanh Doanh chớp cũng không chớp ngó nhìn bóng dáng Mạnh Văn Nghĩa, sau đó đối với tỳ nữ bên cạnh nói: “Quyên nhi, người đi nhìn xem lão gia có phải hay không muốn xuất môn?”

Tỳ nữ thân cận ly khai.

“Hắn nếu tại cái canh giờ này xuất môn, đêm nay hơn phân nửa là sẽ không trở về. ....” Nàng chính là đang đợi Mạnh Văn Nghĩa không ở trong phủ, mới tốt tiến hành kế hoạch.

Một lát sau, tỳ nữ đã trở về: “Tiểu thư, lão gia đã xuất môn.”

“Án.” Mạnh Doanh Doanh trầm ngâm một chút. “Quyên nhi, người hiện tại đi phòng bếp chuẩn bị vài món uống rượu ăn sáng, còn có buổi sáng ta cho người đi ra ngoài mua mấy bầu rượu kia cũng mang lại đây.”

Mạnh Doanh Doanh từng nghe tỳ nữ nói qua vị tiên sinh phòng thu chi này yêu rượu như mạng, có hai lần chính là uống say khướt, còn rơi vào trì hoa sen trong phủ, may mắn đúng lúc phát hiện, được cứu lên, nếu muốn từ trong miệng hắn nói ra cái gì, tự nhiên phải lợi dụng nhược điểm này.

Cứ như vậy, cho tỳ nữ đi chuẩn bị rượu ngon và thức ăn, Mạnh Doanh Doanh liền đi tới phòng thu chi.

“Vương thúc còn làm việc sao?” Nàng cười yếu ớt hỏi.

Tiên sinh phòng thu chi đang ngủ gật nghe thấy thanh âm Mạnh Doanh Doanh, lập tức đứng dậy, sau đó theo phía sau án thư đi ra. “Nguyên lai là tiểu thư, làm sao có thể đột nhiên tới chỗ này?”

Nàng quay đầu làm cho tỳ nữ đem rượu và thức ăn trước đặt ở trên bàn, chỉ thấy tiên sinh phòng thu chi sau khi ngửi được rượu hương, biểu tình mãnh liệt nuốt nước miếng, biết chiêu này nhất định hữu dụng. “Ta cùng nương trụ vào phủ hơn một tháng, cũng chưa hảo hảo cùng mọi người trò chuyện, lại nghe cha nói Vương thúc là trụ thủ đắc lực của người, càng muốn tới lên tiếng hỏi thăm.”

“Tiểu thư thật sự là quá khách khí.” Tiên sinh phòng thu chi miệng trả lời, bất quá ánh mắt cũng là xem hai bầu rượu ở trên bàn kia.

“Đây là rượu vô tích huệ tuyền, hy vọng Vương thúc sẽ thích.” Mạnh Doanh Doanh ôn nhu nói.

“Thích, đương nhiên thích.” Tiên sinh phòng thu chỉ khăn cấp đổ một ly uống, sau đó lộ ra biểu tình thỏa mãn. “Thật sự là rượu ngon. ....”

Mạnh Doanh Doanh ngồi ở một bên, nhìn hần lang thôn hồ yết lại ăn lại uống, tiểu thư khuê các giống như cười dẫu điểm xi. “Nếu không đủ uống trong lời nói, ta ngày mai lại cho Quyên nhi đi mua.”

“Bất quá tiểu thư cũng đừng cho lão gia biết, hần không thích chuyện ta uống rượu.” Hần không quên công đạo hai câu, sau đó lại uống hai chén đầy.

“Ta sẽ không nói ra.” Mạnh Doanh Doanh ánh mắt có chút giảo hoạt, mềm mại đồng ý.

Đội một bầu rượu đều uống sạch, tiên sinh phòng thu chỉ một mặt uống rượu, một mặt ăn đồ ăn sáng. “Khó được tiểu thư săn sóc hạ nhân như vậy, sau này có chuyện gì muốn ta hỗ trợ cứ việc mở miệng. .... Cách. ....”

“Ta đây trước hết cảm ơn Vương thúc, kỳ thật. .... Ta đối với canh củi rất hứng thú, rất muốn đi chức tạo phường học tập môn công phu canh củi này, bất quá chỉ sợ không ai dạy, như thế nào cũng sẽ không học được.” Nàng thờ dãi. “Nếu có lão chức công kinh nghiệm tốt chịu dạy từ đầu, thật là có bao nhiêu tốt.”

Tiên sinh phòng thu chỉ nghe xong, tự nhiên cảm thấy việc này bất quá là việc rất nhỏ. “Này còn không đơn giản, lão chức công ở chức tạo phường này ta đều biết, tiểu thư muốn ai tới dạy đều được, chỉ cần mở miệng nói một tiếng, không ai dám nói từ không. .... cách. .... chuyện này bao gồm cả ở trên người ta. ....”

“Vương thúc nói là người nào, không bằng trước nói cho ta biết, còn có bọn họ ở tại chỗ nào. ....” Mạnh Doanh Doanh kiềm chế cảm xúc khẩn trương, bởi vì sắp hỏi trọng điểm. “Quyên nhi, giúp Vương thúc rót rượu.”

Tỳ nữ nói “ạ”, liền nâng bầu rượu đổ đầy cái chén.

“Bọn họ sẽ ngụ ở. ....” Tiên sinh phòng thu chỉ ở cảm giác say cao thấp, không có chút phòng vệ nói ra vài cái tên cùng với chỗ ở. “Này vài người ở chức tạo phường đã hơn hai mươi năm, đều là chút kinh nghiệm, kỹ thuật lại tốt chức công. .... cách. .... Tin tưởng bọn hần sẽ hảo hảo dạy tiểu thư. ....”

Mạnh Doanh Doanh mang tới giấy bút, nhất nhất đem tên cùng chỗ ở viết xuống. “Ta trước hết cảm ơn Vương thúc, ngày mai sẽ lại cho Quyên nhi đưa hai bầu rượu vội tới người.”

“Ha ha. .... Hảo hảo. .... Bất quá thừa dịp lão gia không ở trong phủ mới được. ....” Tiên sinh phòng thu chỉ đã muốn say đến bảy phần, đầu cũng càng lúc càng nặng.

“Ta sẽ thừa dịp hần không ở, làm cho Quyên nhi lấy được.” Mạnh Doanh Doanh hướng tỳ nữ cấp cái ánh mắt, tỳ nữ lập tức lại giúp tiên sinh phòng thu chỉ rót rượu, thẳng đến hần say ngả mới thôi.

Tỳ nữ gặp tiên sinh phòng thu chỉ gục vào trên bàn kê cũng không dậy, thế này mới đi vào bên người chủ tử, nhỏ giọng hỏi: “Tiểu thư, kế tiếp muốn làm cái gì?”

“Chúng ta trước đi ra ngoài.” Mạnh Doanh Doanh nhìn danh sách viết trên giấy, xoay người đi ra khỏi phòng thu chỉ, hiện tại thứ cần đã muốn tới tay, kế tiếp chính là đi gặp Quan tứ thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Từ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Tiểu tuyết, nhiệt độ không khí chuyển đột ngột.

Mạnh Doanh Doanh y theo ước định, ở buổi sáng ngày thứ năm, lại nhân danh nghĩa đến trong miếu dâng hương để xuất môn, đi vào phủ đệ Quan Hiến Thần ở tạm, hy vọng hần mau chóng triển khai hành động.

“Tứ thiếu gia nhà ta. .... hần lúc này còn ngủ. ....” Phương quản sự phụ trách tiếp đón khách nhân, có chút khó mở miệng giải thích.

Nàng híp lại mắt đẹp. “Mặt trời đều lên cao, hần còn ngủ?”

“Bởi vì từ hôm kia sau khi trời bắt đầu biến lạnh, Tứ thiếu gia ngay cả cơm cũng chưa ăn, thậm chí kê cũng không tỉnh, chỉ có thể chờ hần ngủ thẳng tự nhiên tỉnh.” Hần giải thích.

“Ý tứ của người sẽ không là nói hán đã muốn ngủ hai ngày?” Mạnh Doanh Doanh cứng họng hỏi.

Phượng quân sự ho nhẹ một tiếng.” Từ thiếu gia nhà ta trời sinh sợ lãnh, chỉ cần thời tiết biến đổi, sẽ tránh ở trong phòng ngủ, mà này ngủ chính là mấy ngày, dám đem hán gọi tỉnh trong lời nói, hán hội thực mất hứng, tâm tình không tốt, nô tài bên người liền gặp tai ương.”

“Nhưng là ta có chuyện trọng yếu phải gặp hán, liền phiền toái Phượng quân sự lại đi đánh thức hán.” Nàng không nghĩ tới Quan Hiên Thần cư nhiên còn có loại cổ quái này.

“Ta đây lại đi thử xem xem.” Nghĩ rằng Mạnh gia tiểu thư như vậy gấp gáp, nhất định là có chuyện rất quan trọng, Phượng quân sự rất nhanh xoay người đi ra ngoài, lần này nhất định phải đánh thức Từ thiếu gia.

Ngồi ở đại sảnh Mạnh Doanh Doanh nhìn cửa, có chút tọa lập nan an, nghĩ đến nàng không thể đợi lâu, cũng không thể thường xuyên xuất môn, bởi vậy hôm nay không thể không nhìn thấy Quan Hiên Thần.

Nàng đợi lại chờ, rốt cục nhìn thấy Phượng quân sự bước vào cửa khảm.

“Ách. .... Từ thiếu gia vẫn là không dậy, không bằng chờ sau khi hán tỉnh ngủ. ....” Hán mới nói đến đây, đã bị Mạnh Doanh Doanh đánh gãy.

“Ban ngày ban mặt ngủ thấy cái gì! Tầm phòng từ thiếu gia nhà người ở nơi nào, ta tự mình đi gọi hán dậy.” Mạnh Doanh Doanh banh kiêu nhan, liền đứng dậy hướng thính ngoại đi.” Dẫn đường đi!”

Phượng quân sự ngăn ra, đã thấy Mạnh Doanh Doanh đã đi ra ngoài, vội vàng đuổi theo trước.” Này. .... chỉ sợ không tiện, ta xem không bằng. ....”

“Lúc này cũng quản không được nhiều như vậy, nhanh dẫn đường một chút.” Nàng tác phong cường ngạnh nói.

“Được rồi, vậy xin đi theo ta.” Phượng quân sự mắt thấy ngăn cản không được nàng, đành phải chiều theo ý tứ vị Mạnh gia tiểu thư này làm.

Mạnh Doanh Doanh mặc dù chân bị bó lấy quán quýt, vẫn là cố gắng đuổi kịp cước bộ đối phương, nghĩ rằng vị Quan từ thiếu gia này thật sự rất nhân nhã, quả nhiên là cái đại thiếu gia sống an nhàn sung sướng.

May mắn chỗ phủ đệ này không lớn, sau khi rẽ trái rồi rẽ phải, đã muốn đi vào nơi Quan Hiên Thần ở.

“Chính là nơi này.” Phượng quân sự đi vào trước một cửa phòng nói.

Nhìn Phượng quân sự đẩy ra phiến cửa phòng kia, Mạnh Doanh Doanh chần chờ, dù sao một cái hoàng hoa khuê nữ chưa xuất giá chạy vào trong phòng nam nhân, loại sự tình này truyền ra cũng quá khó nghe, bất quá cuối cùng nàng vẫn là cắn chặt răng, một cước đạp đi vào, làm nàng đi vào trước giường, nhìn dưới khóa lại áo ngủ bằng gấm hờ ra, thật sự là nhìn không được.

“Quyên nhi, đi đem nước lạnh rửa mặt trên cái bồn kia bùng tới.” Nàng nghênh cằm nói.

Tỳ nữ hàm mệnh đi.

“Từ thiếu gia nhà các người mệnh thật tốt, có thể không lo ăn mặc, xảy ra chuyện còn có huynh trưởng lo, chuyện gì cũng không cần làm, cho dù ngủ mấy ngày mấy đêm cũng không ai dám quản.” Mạnh Doanh Doanh nhìn không được châm chọc vài câu, trong lòng nói không nên lời ghen tị, ghen tị hán không cần cùng chính mình giống nhau một mình phấn đấu, muốn báo thù nhưng không có huynh đệ tỷ muội có thể hỗ trợ, đành phải xin giúp đỡ ngoại nhân.

Phượng quân sự nghe ra chế giễu cùng đau thương trong lời nói của nàng, lại không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

“Tiểu thư, nước đến đây.” Lúc này, tỳ nữ đã bùng bồn nước lại đây.

“Cho ta!” Mạnh Doanh Doanh hai tay tiếp nhận bồn nước.” Đem chậu của hán xốc lên!”

Tỳ nữ chiều theo lời chủ tử làm.

“Xin đợi một chút, này. ....” Phượng quân sự biết tình hình không đúng, muốn ngăn lại đã không còn kịp rồi.

Mạnh Doanh Doanh không cần nghĩ ngợi trực tiếp đem nước lạnh đổ ở trên đầu Quan Hiên Thần, mà này vừa đổ, quả nhiên làm cho nam nhân trong con ngủ say bừng tỉnh lại.

“Phát sinh chuyện gì? Là ai làm chuyện tốt?” Quan Hiên Thần bị nước lạnh như băng hất tỉnh, không khỏi nóng tính quát.

“Tỉnh sao?” Mạnh Doanh Doanh kiêu hừ hỏi.

Quan Hiên Thần lấy tay lau đi đầu đầy giọt nước, đợi hán thấy rõ “hung thủ” là ai, con tức lớn hơn nữa.” Ngươi nữ nhân điên này làm cái gì ở chỗ này? Là ai cho nàng vào?”

Nghe hán mở miệng nhục mạ chính mình, Mạnh Doanh Doanh đơn giản đem nước lạnh còn lại hướng trên mặt Quan Hiên Thần hất qua.” Người dám bảo ta điên nữ nhân?”

“Ngươi không phải diên nữ nhân là cái gì?” Quan Hiên Thần về mặt kính ngọc nhìn tóc cùng nội sam của mình, ngay cả áo ngủ bằng gấm tất cả đều ướt đầm, hơn nữa lạnh làm hắn phát run, cả người nhất thời lâm ở trạng thái thịnh nộ.

Mạnh Doanh Doanh kiều xuy một tiếng. “Nếu còn chưa tỉnh ngủ, ta lại làm cho người ta bùng một chậu nước tiến vào.”

“Ngươi..... cút ra ngoài cho ta!” Quan Hiên Thần hướng nàng rống giận.

“Ngươi nghĩ rằng ta thích ở chỗ này sao?” Mặt nàng sắc lạnh hơn. “Ta chỉ là muốn hỏi Quan tứ thiếu gia, hôm nay là ngày thứ năm, ngươi không phải đã quên chuyện gì?”

“Ta đã quên chuyện gì?” Quan Hiên Thần lưỡng đạo đẹp mặt mày nhanh cau lại.

“Cảm tình ngươi thật sự đã quên.” Nói xong, Mạnh Doanh Doanh lửa giận càng lớn, xoay người hướng cửa phòng đi hai bước. “Ta đi ra ngoài chờ ngươi, đừng làm cho ta lại tiến vào thúc giục.”

Này khẩu khí cao ngạo làm Quan Hiên Thần lâm vào chán nản.

Đội cửa phòng sau khi đóng lại, hắn giận trừng mắt Phương quân sự, chất vấn: “Là ngươi làm cho nàng tiến vào trong phòng?”

“Bởi vì Tứ thiếu gia kêu không dậy, nàng đành phải chính mình tiến vào ‘thỉnh’.” Phương quân sự không thể không bội phục phương thức vị Mạnh gia tiểu thư này gọi người rồi giường, nhưng là ở Quan gia không ai dám làm, cũng là lần đầu tiên nhìn đến Quan Hiên Thần bị tức đến nói không ra lời.

Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú nhất thời từ trắng chuyển hồng. “Nàng gọi cái này là ‘thỉnh’ sao?”

“Tứ thiếu gia vẫn là nhanh chút đem y phục ẩm ướt cởi ra, miễn cho như thế này bị cảm lạnh.” Hắn nhin ý cười, một mặt nói một mặt đi ra ngoài. “Ta đi kêu Thạch Đầu tiến vào hầu hạ.”

“Cho tới bây giờ chưa thấy qua loại nữ nhân diên này.....” Quan Hiên Thần đem nội sam ẩm ướt cởi ra, dùng sức đá trên mặt đất cho hả giận, người đã muốn tức đến hoa mắt. “Tốt lắm! Chúng ta bước đi xem!”

Đội gã sai vặt vào phòng giúp hắn mang tới một bộ áo khô mát mặc vào, đội đường khăn, Quan Hiên Thần liền khí thế kinh người đi tìm Mạnh Doanh Doanh, hảo đem bút trưởng này tính rõ ràng.

Mạnh Doanh Doanh thấy sắc mặt hắn không tốt tiến phòng, tự nhiên nhìn ra được Quan Hiên Thần có bao nhiêu tức giận. “Ta biết vừa mới cái loại thực hiện này quả thật có chút quá đáng, nhưng đây là không có biện pháp.”

“Cái gì tên là không có biện pháp?” Quan Hiên Thần lạnh lùng hỏi.

Nàng nửa bao nửa biếm trả lời: “Ta không giống Quan tứ thiếu gia như vậy nhân hạ thoải mái, ngay cả ngủ đều có thể an ổn như vậy, cho dù trời sập xuống cũng còn có huynh trưởng có thể lo, chính mình chỉ cần làm cái đệ đệ tùy hứng lại không hiểu thay người khác suy nghĩ, cũng không có người hội cổ hợng thượng một tiếng, cũng không phải là mỗi người mệnh so với người giống nhau tốt.”

“Ngươi lời này một chút cũng không giống vì chuyện vừa rồi giải thích.” Hắn lãnh xuy nói.

“Đó là bởi vì ta không phải giải thích.” Mạnh Doanh Doanh trầm hạ kiều nhan. “Nếu Quan tứ thiếu gia đáp ứng muốn cùng ta hợp tác, phải biểu hiện tích cực một chút, không cần bày ra một bộ việc không đáng lo.”

Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng. “Nếu ta lại không nghĩ với ngươi hợp tác?”

Được Mạnh Doanh Doanh nhắc nhở như vậy, hắn cuối cùng nhớ tới đã quên chuyện gì, cùng với ngày mai muốn cùng vị giả mạo “Đương Châu Triệu gia” đại tiểu thư kia gặp mặt.

“Nếu Quan tứ thiếu gia thật muốn làm béo nhờ nuốt lời tiểu nhân, ta cũng không thể nói gì hơn.” Nàng hừ cười một tiếng. “Chính là đối với ngươi thực thất vọng mà thôi, cho dù chưa từng gặp qua, ta cũng không chỉ một lần nghe nói qua ‘Hàng Châu Quan gia’ đại thiếu gia việc buôn bán hướng tới là giữ chữ tín, không thể tương được tứ đệ hắn là như vậy không có trách nhiệm, lật lọng, cũng không sợ làm cho người ta chê giễu.”

Hắn ánh mắt phiếm lãnh. “Phép khích tướng đối với ta vô dụng, cũng không có người có thể ra lệnh cho ta.”

“Điểm ấy ta xem ra.” Mạnh Doanh Doanh về mặt giống như trào giống như phùng. “Quầy rầy Quan tứ thiếu gia nghỉ ngơi, chúng ta hợp tác đến đây là dừng lại.”

Gặp Mạnh Doanh Doanh làm bộ rời đi, Quan Hiên Thần có thể không cần bất luận ý tưởng kẻ nào, bởi vì hắn luôn luôn chỉ để ý chính mình, nhưng là bị vị này Mạnh gia tiểu thư trước mắt nhìn xem như vậy, không có tiền đồ, đánh giá thấp như vậy, lại làm cho hắn trong lòng thực không thoải mái, không thể không làm cho nàng có vài phần kính trọng.

“Cho ta trở về!” Hắn quát khế.

Mạnh Doanh Doanh bán toàn thân thể mềm mại.”Nếu Quan tứ thiếu gia muốn giải thích của ta,kia chỉ có thể nói thật đáng tiếc, ta một chút cũng không cảm thấy chính mình làm sai.”

“Bồn thiếu gia cũng không cần giải thích của người!”Quan Hiên Thần quyết định không cùng cái nữ lưu hạng người so đo.”Có phải hay không tiếp tục hợp tác,muốn ta nói mới có nghĩa.”

“Lúc này ta cũng sẽ không cầu người.” Nàng tà nghệ nói.

Quan Hiên Thần ma tốn hơi thừa lời.”Bồn thiếu gia cũng không cần!”

“Được rồi.”Mạnh Doanh Doanh lại ngồi xuống.”Kia chúng ta có thể bắt đầu nói chính sự đi?Ta cũng không có bao nhiêu thời gian cùng Quan tứ thiếu gia lãng phí.”

“Người.....”Quan Hiên Thần bị nàng làm tức đến đều hôn mê, muốn so ngao mạn,vị Mạnh gia tiểu thư này hoàn toàn sẽ không thua chính mình.”Người lấy được danh sách?”

Nàng kiêu hù một tiếng.”Đó là đương nhiên,bằng không sẽ không đến.”

“Lấy đến đây đi.” Hấn thân thủ nói.

Mạnh Doanh Doanh đem giấy viết thư giao cho tỷ nữ,từ nàng đến đưa cho Quan Hiên Thần.”Quan tứ thiếu gia tính nói như thế nào thuyết phục bọn họ đáp ứng vì Quan gia làm việc?”

“Cái gọi là lương cảm trách móc mà tề,chỉ cần lương bổng cao,điều kiện lại hậu đãi,có ai hội ngộ tiếp tục vì Mạnh gia bán mạng,cho dù muốn bán mạng cũng phải xem có đáng giá hay không,tin tưởng không có người ngu như vậy,ta sẽ giao cho Phương quản sự nhất nhất đi thuyết phục bọn họ.”Quan Hiên Thần đem giấy viết thư thu vào trong tay áo.”Bất quá.....Ta nhưng thật ra càng lúc càng có hứng thú muốn biết người cùng Mạnh Văn Nghĩa trong lúc đó đến tốt cùng có thâm cừ đại hận gì,làm người không thể không đập đổ hấn.”

“Ta cùng hấn..... quả thật có thâm cừ đại hận.”Mạnh Doanh Doanh muốn cho hấn hiểu được làm như vậy là có nguyên nhân.”Cho nên Quan tứ thiếu gia nếu không nghĩ giúp trong lời nói liền nhanh chóng nói,ta còn ý tưởng khác.”

Quan Hiên Thần tuần mâu híp lại.”Người còn có biện pháp gì?”

“Cho dù muốn bồi thượng đã biết một cái mệnh,cũng muốn cùng hấn đồng quy vu tận.”Đây là thủ đoạn cuối cùng của nàng, mặc dù Mạnh Doanh Doanh cũng không muốn vì Mạnh Văn Nghĩa mà chết,nhưng là không thể không làm như vậy.

Nghe vậy,Quan Hiên Thần theo Mạnh Doanh Doanh kiên định trong ánh mắt biết nàng là nói thật,không khỏi giật mình,trong lòng cũng bị rung động không nhỏ,càng không thể lại dùng tâm tình vui đùa đến xem quyết tâm của nàng.Một cái tiểu cô nương như Mạnh Doanh Doanh,không phải đều thâm nghĩ rằng,sau này chờ tìm người chồng tốt?Nhưng là nàng vì báo thù,ngay cả chết còn không sợ,cũng làm cho hấn không thể không dùng con mắt khác để xem.

“Là cái dạng thâm cừ đại hận gì đáng giá người làm như vậy?”Hấn lần đầu muốn đi tìm tòi nghiên cứu nữ nhân kêu Mạnh Doanh Doanh này rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

“Điểm này Quan tứ thiếu gia không cần biết,chỉ cần hiểu được ta bất kể hết thảy mọi chuyện cùng hấn kết thúc là đủ rồi.”Nói xong, nàng liền đứng dậy ly khai.

Đội Mạnh Doanh Doanh đi rồi,Quan Hiên Thần còn ngồi ở nguyên vị trí.

Giờ phút này Quan Hiên Thần không thừa nhận cũng không được Mạnh Doanh Doanh đối với hấn đánh giá không có sai, hấn quả thật là mệnh tốt,mặc kệ chuyện gì xảy ra đều có ba vị huynh trưởng chống đỡ,không tới phiên mình,cứ việc miệng phá hư,nói chuyện lại độc,lại nan ở chung,cũng bởi vì bọn họ dung túng,chưa từng có bắt buộc hấn thay đổi.

Mà tại ba vị huynh trưởng,duy nhất trách cứ chính mình cũng chỉ có Tam ca,có lẽ bởi vì tuổi chỉ kém một tuổi,cho nên không giống đại ca cùng nhị ca như vậy sùng nịch,nguyện ý nói vài câu nặng lời.

“Tứ đệ, người cũng nên trưởng thành.....”

“Đại ca cùng nhị ca đều cho người tuổi còn nhỏ,cho dù nói chuyện đắc tội người,cũng sẽ không nhiều quở trách,nhưng là cũng không đại biểu người có quyền lợi tiếp tục tùy hứng đi xuống,không cần lại gây thơ như vậy.....”

“Đáng giận!” Quan Hiên Thần thấp rủa một câu.

Đều là cái nữ nhân kia hại hấn nghĩ chút việc linh tinh!

Chỉ là chính mình chẳng lẽ sai lầm rồi sao?Chính mình trời sinh là phó lãnh tính tình,không thể trách hấn,Quan Hiên Thần không khỏi muốn rống lớn như vậy,nhưng là trong lòng có một thanh âm giống như đùa cợt hấn –

Không cần tìm lấy cớ,nếu không phải có nhóm huynh trưởng chống đỡ Quan gia,ngươi còn có thể giống hiện tại như vậy thành thoi thanh thân,cái gì cũng không cần để ý,cũng không cần phiền não,chi để ý chính mình sao?

Quan Hiền Thần sắc mặt âm tình bất định theo ghé thái sư đứng lên,hắn là người chưa bao giờ tự xét lại bản thân,cũng không để ý cái nhìn của người khác,nhưng là giờ khắc này lại cảm thấy chính mình quá mức ích kỷ,tội ác tày trời.

Ồ trong mắt người khác,hắn thật sự là người ác liệt như vậy sao?

Chỉ cần nghĩ đến ở trong mắt Mạnh Doanh Doanh,minh chính là nam nhân như vậy,trong lòng hắn rất không thoải mái,không được phải nghĩ biện pháp thay đổi ấn tượng của nàng mới được.

Bạn đang đọc truyện *Từ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Lại qua một ngày –

Quan Hiền Thần lại lần nữa đi vào Mạnh phủ,hôm nay cuối cùng chính mắt nhìn thấy vị giả mạo Triệu gia đại tiểu thư này.

“Vị này chính là Quan gia Tứ thiếu gia,theo Hàng Châu đến xem ngươi.”Mạnh Văn Nghĩa vì song phương giới thiệu.”Hiền chất,nàng chính là cháu ngoại của ta Huy Anh.”

“Gặp qua Quan tứ thiếu gia.”Làm bộ thành Triệu gia đại tiểu thư Mạnh Ngọc Phụng đem trán cúi cúi đầu,cổ ý dùng mềm nhẹ tiếng nói chào hỏi.

Hắn ngưng thê nhìn ngồi ở đối diện nữ tử,trái xem phải xem, như thế nào cũng thấy không rõ diện mạo đối phương,vì thế nghĩ một đằng nói một nẻo nói ra lời an ủi đối phương.”Ta là thay thế gia huynh tới thăm ngươi,khi lệnh tôn mất,chưa kịp tiến đến phúng viếng,hy vọng ngươi nén bi thương thuận biến,bảo trọng thân mình.”

Mạnh Ngọc Phụng khẽ mở môi đỏ mọng.”Cám ơn.”

“Còn có đối với hôn ước Quan Triệu hai nhà,không biết ý ngươi như thế nào?” Quan Hiền Thần đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Đương nhiên là hy vọng Quan gia có thể thực hiện. ....”Mạnh Ngọc Phụng nâng lên khuôn mặt, trả lời thật sự cấp bách,bất quá vừa mới nói liền cảnh giác đến nói như vậy rất không e lệ, vội vàng vừa thẹn hạ thấp trán.”Ý tứ của ta là nói hai nhà trưởng bối sinh tiền đính hạ,ta liền đã là người Quan gia, cho dù chết cũng là quý Quan gia.”

Thẳng đến lúc này,Quan Hiền Thần mới nhìn rõ dung mạo Mạnh Ngọc Phụng,bộ dạng không tính xấu,nhưng là so với chính quy Triệu Huy Anh,khí chất thật sự kém nhiều lắm,càng đừng nói cùng Mạnh Doanh Doanh so sánh,nữ nhân này ngay cả một nửa tư sắc của nàng đều không có. ....

Đi?Này ý tưởng làm cho hắn giật mình,như thế nào đột nhiên nghĩ đến cái nữ nhân kia?Cho dù thật sự phải so sánh,còn sợ tìm không thấy đối tượng?

Mạnh Văn Nghĩa lo lắng chất nữ nói nhiều,không cẩn thận lộ ra dấu vết,vội vàng tiếp lời.”Nữ tử thù trọng danh tiết,huống chi lại là hôn ước,Huy Anh đòi này trừ bỏ lệnh huynh,tuyệt không gả cho người khác.”

“Phải không?”Quan Hiền Thần còn đang đánh giá kẻ giả mạo trước mắt này.”Trọng điểm không phải sự nghi ngờ của ta,chính là đại ca ta từng nghe nói Triệu gia đại tiểu thư ở mấy tháng trước đã rời nhà trốn đi,đến nay không rõ tung tích,cho nên có chút lo lắng có thể có người giả mạo.”

Mạnh Ngọc Phụng xoay mình toàn thân cứng ngắc,trộm dò xét người ngồi ở bên Mạnh Văn Nghĩa.

“Ách. .... Kia chỉ sợ là ngoại nhân nghe nhầm đồn bậy,mới làm cho hiền chất hiểu sai ý,Huy Anh vẫn đều ở dừng trang điều dưỡng thân mình,không tin trong lời nói có thể kêu vài cái nô tài Triệu gia trước kia tới hỏi xem liền biết.”Mạnh Văn Nghĩa cười gượng làm sáng tỏ.”Người tới!”

Quan Hiền Thần cười đến trào phúng,nghĩ cũng biết này nô tài đã sớm bị cảnh cáo,hỏi cũng như không hỏi.”Không cần phiền toái như vậy,ta tạm thời liên tin tưởng nàng là Triệu gia đại tiểu thư.”

“Như vậy cũng nên quyết định hôn kỳ.”Mạnh Văn Nghĩa cười hớ hớ nói.

“Ta trước gửi phong thư trở về,sau đó chờ gia huynh quyết định.”Quan Hiền Thần nhìn ra được hắn thực vội,vì thế cố ý kéo dài thời gian,muốn cho hắn càng nóng vội.

“Hắn là, hắn là.” Mạnh Văn Nghĩa vội vàng niệp râu cười cười.

Đội chủ tớ Quan Hiền Thần cáo từ, Mạnh Ngọc Phượng mới thở ra. "Thật sự là làm ta sợ muốn chết."

"Ta không phải kêu ngươi nói chuyện phải cẩn thận sao?" Mạnh Văn Nghĩa lớn tiếng trách cứ chất nữ.

Mạnh Ngọc Phượng cương cười một chút. "Thực xin lỗi, lục thúc."

"Phải bảo ta cậu." Hần lập tức sửa đúng.

"Là, cậu." Mạnh Ngọc Phượng thừa dịp bên người không có ngoại nhân khác, chạy nhanh truy vấn: "Bất quá ta thật sự có thể thuận lợi gả tiến Quan gia sao?"

Hần trầm ngâm một chút. "Quan gia hướng đến giữ chữ tín, hẳn là không đến mức từ hôn, chỉ cần bọn họ tin tưởng ngươi thật sự là Triệu gia đại tiểu thư, nhất định sẽ cho ngươi vào cửa."

"VẬY là tốt rồi." Nàng nhưng là tương đối khát vọng trở thành "Hàng Châu Quan gia" đại thiếu phu nhân.

Mạnh Văn Nghĩa vẻ mặt tức giận nói: "Trước khi gả tiến Quan gia, ngôn ngữ cử chỉ của ngươi đều phải đặc biệt chú ý, đừng lộ cho ta, chuyện Triệu gia càng phải thuộc lòng không thể quên." Liên bởi vì là chính mình thân chất nữ, có lợi đương nhiên cấp người một nhà, nếu không căn bản sẽ không nghĩ đến làm cho nàng đến giả mạo thể thân.

Mới nói đến chỗ này, chỉ thấy thính khẩu có bóng người, rất sợ có người nghe lén bọn họ nói chuyện, lập tức một cái bước xa, bắt được đối phương.

"Ngươi ở chỗ này làm cái gì?" Hần một phen kéo lấy tay áo Đại Trụ Tử, lớn tiếng chất vấn.

Đại Trụ Tử hai tay nắm chổi, khờ ngốc trả lời: "Lão gia, ta quét rác....."

"Ngươi vừa mới nghe được ta cùng nàng nói cái gì sao?" Mạnh Văn Nghĩa tuy rằng biết hẳn là cái si nhi, nhưng vẫn là cẩn thận tuyệt đối.

"Ta có nghe được, lão gia đang nói chuyện thành thân....." Đại Trụ Tử gật đầu thừa nhận. "Có phải hay không tiểu thư phải lập gia đình? Nàng phải làm tân nương từ....."

"Muốn quét rác đi địa phương khác quét!" Mạnh Văn Nghĩa hừ hừ, biết cho dù hẳn nghe thấy được cũng không hiểu.

"Là, lão gia." Đại Trụ Tử theo phân phó, cầm lấy cái chổi đi.

"Thực không hiểu được Doanh Doanh dẫn hẳn trở về làm cái gì?" Mạnh Văn Nghĩa vẻ mặt xem thường nói. "Hừ! Nuôi nhiều một người, liên lãng phí nhiều gạo trắng."

Một bên Mạnh Ngọc Phượng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. "Lục thúc..... Ách, ta là nói cậu, Doanh Doanh biểu muội biết ta là giả mạo Triệu gia đại tiểu thư sao?" Bởi vì nàng sẽ ở tại Mạnh phủ, cho nên cần hỏi trước rõ ràng, miễn cho không cẩn thận, kế hoạch bay lên chi đầu làm phượng hoàng ngâm nước nóng.

"Còn không biết, cả Doanh Doanh cùng nương nàng đều nghĩ ngươi là Huy Anh, không cần nói lưu miệng." Doanh Doanh trên danh nghĩa là nữ nhi của hẳn, nhưng là nói như thế nào cũng không phải thân sinh, không phải chất nữ có cùng huyết thống với chính mình lại thân cận, hơn nữa có dã tâm, đường như cố gắng sắm vai nhân vật của mình, nếu không Mạnh Văn Nghĩa thật đúng là hy vọng làm cho Doanh Doanh đến giả mạo, ít nhất cách nói năng cùng khí chất giống cái thiên kim tiểu thư chân chính. "Nếu hồng đại sự của ta, ta sẽ không tha cho ngươi."

Nàng co rúm lại một chút. "Ta biết."

"Hừ!" Mạnh Văn Nghĩa hai tay ở sau lưng người thông thả đi.

Thấy hẳn phần nộ nhiên đi, Mạnh Ngọc Phượng mới ôm ngực, thở ra. "Nếu không phải vì có thể gả tiến Quan gia làm thiếu phu nhân, ta mới không nghĩ ở chỗ này bị mắng....." Đối với song thân chính mình bị mất đi mà nói, trước mắt cũng chỉ có lục thúc này có thể thu lưu nàng, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu.

Gặp Mạnh Ngọc Phượng một người ở thính ngoại làm bầm lầy bầu, Mạnh Doanh Doanh nhẹ nhàng bước tới. "Huy Anh biểu tì!" Theo người nữ tử này tới hôm qua trụ vào phủ sau, liền vẫn nghĩ tiếp cận nàng.

Mạnh Ngọc Phượng không có phản ứng lại, cũng đã quên chính mình hiện tại là Triệu Huy Anh.

"Huy Anh biểu tì?" Mạnh Doanh Doanh lại kêu một lần nữa, gặp đối phương tựa hồ không có nghe đến, hoặc là..... này căn bản vốn không phải tên của nàng, không khỏi nhớ tới Quan tử thiếu gia từng nói nàng có thể là giả mạo, quyết định hảo hảo quan sát.

Thẳng đến lần kêu này, Mạnh Ngọc Phượng mới hồi phục tinh thần lại. "Ách, biểu muội."

"Bảo ta Doanh Doanh là tốt rồi." Mạnh Doanh Doanh ôn nhu cười.

"Doanh Doanh." Mạnh Ngọc Phượng ở trong lòng nhắc nhở chính mình, hiện tại nàng là ai, không thể lại quên. "Ngươi tìm ta có việc?"

“Ta nghe cha nói người còn đang tỉnh dưỡng,cũng không nên đứng bên ngoài sẽ trúng gió.” Mạnh Doanh Doanh thân thiết cầm tay nhỏ bé của nàng tay, chỉ cần ở chung nhiều hơn, không sợ tìm không thấy sơ hở.” Không bằng đến chỗ ta uống chén trà, chúng ta đều mất đi thân phận,cũng có thể đồng cảm,càng có thể an ủi cho nhau. ....”

Mạnh Ngọc Phượng muốn mở miệng cự tuyệt,bất quá đã bị nàng lôi kéo đi rồi.

*****

Hợp với năm,sáu ngày xuống ban đêm đều đã có tuyết rơi, bất quá hừng đông liền hòa tan.

Quan Hiên Thần cuộn mình ở ổ chăn,ngủ chính trầm chính hương,cho dù cháy đại khái cũng kêu không tỉnh hẳn.

“Tứ thiếu gia!” Gã sai vật bỗng dưng vọt vào tấm phòng.” Mạnh gia tiểu thư đến đây. ....” Hắn tuy rằng không có chính mắt nhìn thấy toàn bộ quá trình trải qua,bất quá theo chỗ Phương quân sự nghe nói chủ tử lần trước bị nàng dùng nước hắt tỉnh,sợ tới mức chạy nhanh đến mật báo.

Không biết như thế nào,gã sai vật kêu la cư nhiên thành công chui vào trong tai Quan Hiên Thần,phút chốc bừng tỉnh lại.” Cái gì? Cái kia diên nữ nhân lại tới nữa?” Lần trước thăm thống trải qua trong ký ức hãy còn mới mẻ.

Đi theo gã sai vật phía sau Mạnh Doanh Doanh trước lạ sau quen,tiếp nhận mặt bồn trên tay tỷ nữ,bất ngờ không kịp phòng thủ hướng Quan Hiên Thần trên mặt hắt qua.

“Tứ thiếu gia!” Gã sai vật phát ra kêu thảm thiết.

Quan Hiên Thần đầu tiên là ngây dại,sau đó mới là tức giận.” Người này diên nữ nhân! Không thấy được ta đã muốn dậy sao? Cũng là người ánh mắt mù?”

“Ta còn thật sự là không thấy được,đại khái là Tứ thiếu gia rất không có cảm giác tồn tại,lần tới trước ra cái thanh âm nhắc nhở ta.” Mạnh Doanh Doanh giả bộ vô tội nói.

“Người. ....” Chính mình nếu không còn lấy công bằng,sẽ không là nam nhân.

Nghĩ như vậy,Quan Hiên Thần nhìn thấy mặt bồn trên tay nàng còn có nước,đơn giản đoạt lấy,sau đó hướng Mạnh Doanh Doanh trên đầu đổ,nước lạnh liền như vậy theo búi tóc của nàng một đường chảy xuống, trên mặt trang điểm đều bị nhòe,mà trên người mẫu đơn thêu hoa dài cái gùi cùng tế lai quần cũng hiện ra trạng thái nửa ẩm ướt.

Lần này đổi thành tỷ nữ bên người Mạnh Doanh Doanh kinh hô.” Tiểu. .... Tiểu thư. ....”

“Hiện tại người có biết tư vị bị hắt nước đi?” Quan Hiên Thần hừ lạnh hỏi.” Ta cũng sẽ không bởi vì người là nữ nhân liền mắng không trả miếng,đánh không đánh trả,đây là người tự tìm. ....”

Nguyên bản Mạnh Doanh Doanh muốn nói lần sau tái kiến,tốt hảo công thông thái độ cũng muốn tốt một chút,kết quả này nữ nhân thật sự chọc giận hắn,Quan Hiên Thần quyết định cấp nàng một cái giáo huấn.

“Người. ....” Mạnh Doanh Doanh khiếp sợ nhìn thăm trạng chính mình.

“Thế nào?” Hắn nhú mày hỏi.

“Người. ....” Mạnh Doanh Doanh nghĩ gần mười năm nay, chịu nhục như thế nào,kêu kẻ giết cha mình một tiếng cha,đem sở hữu đau khổ hướng bụng nuốt vào,lúc này còn phải cầu ngoại nhân hỗ trợ,càng nhận loại nhục này của đối phương,nhất thời bị ai nổi lên,nước mắt nóng bỏng liền như vậy rơi xuống.

Thấy nàng rơi lệ Quan Hiên Thần trong lòng cả kinh,nhưng hắn cũng sẽ không bởi vậy liền mềm lòng.” Nước mắt nữ nhân đối với ta vô dụng.”

“Ồ. .... Oa. ....” Mạnh Doanh Doanh không chỉ rơi lệ,nàng ngồi xổm thân xuống thân,khóc khàn cả giọng,kìa tiếng khóc rất chi thể lương,thực dọa đến những người khác.

“Tiểu thư. ....” Tỷ nữ cũng đi theo ngồi xổm xuống,ôm chủ tử khóc.

“Người. .... Khóc cái gì? Ta bị người hắt hai lần nước cũng chưa khóc. ....” Quan Hiên Thần cũng không bởi vì nước mắt nữ nhân mà mềm lòng,cho dù đối phương khóc lê hoa mang vũ,điềm đạm đáng yêu,hắn đều có thể bắt vì sở động,nhưng là nữ nhân trước mắt khóc chính là không giống,gống như bị thiên đại uy khuất,như vậy gào khóc,hơn nữa hoàn toàn bất kể hình tượng,mặc dù khóc tim mặt cũng không cái gọi là,này ngược lại làm cho hắn hoảng tay chân.

“Tứ thiếu gia nhanh chút nói cái gì đó. ....” Gã sai vật cũng chân tay luống cuống.

“Muốn ta nói cái gì?” Quan Hiên Thần chưa bao giờ biết an ủi người khác như thế nào,nhất là nữ nhân.

“Cái gì cũng tốt.” Gã sai vặt nhỏ giọng thúc giục.

Quan Hiên Thần khóc miệng run rẩy hai cái, thực cố mà làm đối với Mạnh Doanh Doanh ngồi xổm, khóc rất thê thảm nói: “Không cần lại khóc, cùng lắm thì ta lại cho ngươi hất một lần nước. ....” Đây chính là phá lệ lần đầu tiên nguyện ý chịu ủy khuất như vậy, nữ nhân này tốt nhất đừng được một tắc lại muốn tiến một thước.

“Ngươi tên hỗn đản này!” Mạnh Doanh Doanh theo ủy khuất lại chuyển vì phẫn nộ, một phen nâng lên bồn rơi trên mặt đất, hướng Quan Hiên Thần trên người đánh.

Hắn đã trúng một chút, sắp biến sắc mặt. “Ngươi lại đánh, ta sẽ tức giận.”

“Ta muốn đánh. ....” Mạnh Doanh Doanh lại dùng lực đánh hắn một lần. “Ngươi nghĩ rằng ta yêu tới chỗ này sao? Nếu không phải vì đến nói cho ngươi, cái kia Triệu gia đại tiểu thư thật là cái già. .... Ta làm cái gì tới chỗ này tự rước lấy nhục? Ngươi tên hỗn đản này. ....”

“Ta cảnh cáo ngươi, không cần lại bảo ta hỗn đản!” Quan Hiên Thần quát.

Mạnh Doanh Doanh mới không sợ hắn. “Ngươi là có thể bảo ta điên nữ nhân. ....”

“Đánh đủ không? Ngươi lại đánh một lần, ta nhưng là nữ nhân cũng sẽ đánh lại. ....” Quan Hiên Thần một mặt né tránh công kích, một mặt uy hiếp.

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh ôm mặt bồn, lại ngồi xổm xuống khóc rống thất thanh, giống như muốn đem trong lòng khổ sở đều phát tiết đi ra. “Ồ oa. ....”

“Đừng khóc!” Đầu của hắn đau quá.

“Ồ. ....” Nàng khóc càng không thể vãn hồi, làm sao có thể ngừng được.

“Khóc như vậy xấu, thanh âm lại khó nghe, cũng không sợ mất mặt.” Đây là phương thức Quan Hiên Thần tự cho là có thể làm nàng không khóc, đáng tiếc lại sai lầm rồi.

“Mất mặt là ta, cũng không phải ngươi Quan tứ thiếu gia, không cần ngươi xen vào việc của người khác. ....” Mạnh Doanh Doanh theo ngồi sửa lại đứng, lấy tay sờ sờ dán tại trên hai gò má ẩm ướt, không cần chiếu gương cũng biết thoát nhìn có bao nhiêu chật vật không chịu nổi. “Cái dạng này bảo ta như thế nào trở về?”

Quan Hiên Thần theo bản năng hướng trên người nàng nhìn lên, bởi vì vãi dẹt nửa ẩm ướt, tự nhiên y phục dán tại trên người, cũng làm cho đường cong linh lung rõ ràng hơn, nhất thời không thể đem hai mắt lập tức dời đi.

“Ngươi. .... đang nhìn chỗ nào?” Mạnh Doanh Doanh cũng cảm nhận được ánh mắt hắn dừng lại ở trên người chính mình, không khỏi xấu hổ và giận dữ khê kêu.

“Ai đang nhìn ngươi?” Quan Hiên Thần chết cũng sẽ không thừa nhận thẳng đến giờ này khắc này mới dùng ánh mắt thương thức nữ nhân nhìn nàng. “Cũng không nhìn xem chính mình làm chuyện tốt, bộ dạng của ta lại tốt đi nơi nào?”

Mạnh Doanh Doanh ở lúc này dò xét thấy hắn tóc đen nửa ẩm ướt, trên người cũng chỉ mặc nội sam cùng quần bông, bó hai chân, mà nội sam cổ áo buông ra, lộ ra lồng ngực rắn chắc, này bức họa làm cho mặt nàng phút chốc đỏ bừng, xấu hổ quần đến không biết nên xem làm sao.

“Đều dám xông vào phòng nam nhân đến đây, hiện tại mới thẹn thùng đã muộn quá muộn.” Quan Hiên Thần thấy mặt nàng đỏ, cũng có chút không được tự nhiên, nhưng là miệng vẫn như cũ không buông tha người.

“Ngươi ít đắc ý. ....” Mạnh Doanh Doanh không khỏi phản trần vừa muốn đi lấy mặt bồn đánh hắn.

“Ngươi dám!” Hắn lập tức tránh rất xa.

Hai người trừng mắt lẫn nhau.

“Ắt xì!”

Thình *** h, hai người đồng thời đánh cái hất xì.

Không khí xấu hổ làm cho bọn họ mặt đều đỏ.

“Mau trở về thay quần áo, miễn cho cảm lạnh.” Quan Hiên Thần thốt ra.

“Không cần ngươi quản!” Nàng kiêu hừ một tiếng.

Quan Hiên Thần lâm vào chán nản. “Ngươi. .... Đối với người khác quan tâm, nên học thân nhiên nhận đi, không cần cả người cựa mạnh, như vậy không nam nhân nào thích, ít nhất ta liền chán ghét.”

“Ta mới không hiếm lạ người có thích ta hay không!” Mạnh Doanh Doanh mạnh miệng nói.

Hắn quả thực mau bị tức điên rồi, khó được chủ động đi quan tâm một nữ nhân, cư nhiên còn không cảm kích, chính là ba cái mũi mũi của mình cũng không từng có quá phúc lợi.”Hào, đến lúc đó sinh bệnh cũng không liên quan đến ta.”

“Ta với người không thân chẳng quen, tự nhiên không liên quan chuyện của người.” Nàng không nghĩ bởi vì bất luận kẻ nào quan tâm mà mềm hoá.

“Ai nói ta với người không thân chẳng quen, ta với người quan hệ nhưng rất sâu.” Quan Hiên Thần hừ cười nói.

Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt nhỏ nhắn trướng hồng, có năm phần xấu hổ quần, cũng có năm phần buồn bực.”Ai với người quan hệ sâu? Người..... Không cần nói lung tung.....”

“Ý tứ của ta là nếu chúng ta là quan hệ hợp tác, quan hệ đương nhiên rất sâu, người là nghĩ đến đâu đi?” Hắn chính là cố ý đùa nàng tức giận.

Nàng vẻ mặt xấu hổ và giận dữ đem mặt bôn hướng hắn.”Trừ bỏ hợp tác, ta mới sẽ không theo người nhắc lên quan hệ.”

Quan Hiên Thần vỗ vỗ ngực.”Kia thật sự là quá tốt.”

“Người.....” Mạnh Doanh Doanh lâm vào chán nản.

Vẫn là tỷ nữ ra tiếng hoà giải.”Tiểu thư, trước đem quần áo làm lại như cũ có vẻ hảo.”

“Ân.” Mạnh Doanh Doanh tiếp nhận ý kiến tỷ nữ, dùng khẩu khí chi cao khí ngang sai sử nói:“Còn không mau chỉ chỗ một gian phòng khách cho ta, trước sửa sang lại một chút mới có thể trở về.”

Quan Hiên Thần không thèm tốn hơi thừa lời, bất quá cũng không hy vọng nàng thật sự dùng bộ dáng này đi ra ngoài, trời mới biết sẽ bị ai nhìn thấy..... Bất quá hắn làm gì muốn thay nàng phí tâm, cho dù Mạnh Doanh Doanh thật sự bị xem hết cùng hắn cũng không quan hệ.

Thật vậy chẳng? Người thật sự không thèm để ý? Một thanh âm dưới đáy lòng hoài nghi hỏi.

Ta đương nhiên không thèm để ý, nàng cũng không phải nữ nhân của ta! Quan Hiên Thần cắn giận thân nhiên trả lời thanh âm kia.

Hào, vậy cự tuyệt yêu cầu của nàng! Thanh âm đáy lòng cười lạnh nói.

Hắn bĩu môi.”Thạch Đầu, mang các nàng đi phòng khách.”

“Dạ.” Gã sai vật dẫn hai người chủ tớ Mạnh Doanh Doanh đi ra ngoài.

Đội trong tám phòng chỉ còn lại một mình Quan Hiên Thần, hắn thoát trên người y phục ẩm ướt, nghĩ đến Mạnh Doanh Doanh mặt đỏ kiêu thái, kỳ thật..... Thật sự rất đẹp.

“Ta suy nghĩ cái gì?” Hắn lắc đầu nói.

Hơn nữa Quan Hiên Thần cũng mơ hồ nhận thấy được, trải qua tràng hỗn chiến mới vừa rồi kia, quan hệ cùng Mạnh Doanh Doanh trong lúc đó tựa hồ có chút không giống, giống như khoảng cách ở vô hình bên trong kéo gần lại, không hề cho nàng là cái đối tượng có thể lợi dụng, ý nghĩ như vậy làm cho tâm tình của hắn cũng phức tạp lên.

Chẳng lẽ thật sự đối với Mạnh Doanh Doanh động tâm?

Nếu không phải, y cá tính hắn, căn bản sẽ không tùy ý nàng đánh nhiều như vậy, đã sớm một cái tát đánh đi qua, cũng sẽ không làm cho chính mình chịu thiệt, chính là bởi vì rất khác thường. Quan Hiên Thần không thể không để tay lên ngực tự hỏi, lại càng không thể không đi nhìn thẳng vào khả năng tồn tại của nó.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Qua một cái canh giờ, Mạnh Doanh Doanh trên người cái gì cùng tế lai quần tuy rằng còn không có hoàn hảo, nhưng là có thể mặc trở lại, sau đó chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

“Tứ thiếu gia nhà ta mời người đến đại sảnh.” Gã sai vật chờ ở bên ngoài nhìn thấy chủ tớ Mạnh Doanh Doanh theo trong phòng đi ra, liền chuyển đạt ý tứ chủ tử.

Mạnh Doanh Doanh phớt hạ môi đỏ mọng, không phải thực tình nguyện tái kiến cái nam nhân kia, nhưng là có việc cầu người là nàng, cuối cùng vẫn là cùng gã sai vật đi qua.

Ngồi ở trong phòng Quan Hiên Thần thấy nàng đi vào, thuận miệng hỏi: “Người phải đi về?”

“Chẳng lẽ muốn tiếp tục ở chỗ này bị khinh bỉ.” Nàng kiêu xuy nói.

Quan Hiên Thần suy nghĩ nửa muốn biến sắc mặt. “Người rốt cuộc muốn nói chuyện chính sự hay không?”

“Hừ!” Mạnh Doanh Doanh khoan dung ngồi xuống. “Muốn nói cái gì?”

“Hắn là người muốn cùng ta nói chuyện gì đi?” Quan Hiên Thần trào phúng trở lại.

Nàng sùng sốt một chút, thế này mới nghĩ đến mục đích tìm hắn. “Ta có thể xác định trước mắt ở tại trong phủ Triệu gia đại tiểu thư cũng không phải thật, mấy ngày nay ta từng vài lần cố ý kêu nàng ‘Huy Anh biểu tì’, nàng đều phản ứng không đúng, cùng nàng tán gẫu một ít chuyện Triệu gia, nàng cũng đều có tả hữu mà nói, có khi còn có thể nói lỡ miệng, kêu Mạnh Văn Nghĩa là ‘lục thúc’, mà không phải ‘cậu’, cho nên khẳng định là giả mạo.”

“Ta sớm biết rằng nàng là giả.” Hắn hừ nhẹ nói.

Mạnh Doanh Doanh yên lặng nhìn hắn. “Người vì sao có thể khẳng định như vậy?”

“Đó là bởi vì……” Chân chính Triệu Huy Anh trước mắt ở ngay tại Quan gia, hắn đương nhiên có thể khẳng định, bất quá Quan Hiên Thần cảm thấy đây không phải việc tất yếu cần nói cho nàng. “Mạnh Văn Nghĩa thái độ kéo dài làm cho người ta hoài nghi, sau khi trở về, người nên giả bộ cái gì cũng không biết, cùng bọn họ diễn trò, đừng cho bọn họ phát hiện người đã biết.”

“Ta cũng tính như vậy.” Mạnh Doanh Doanh đang có ý này.

Quan Hiên Thần bỗng nhiên trầm ngâm nói. “Bất quá hắn cố ý giấu diếm người chuyện này, không sợ phá hư địa vị hắn ở trong lòng của người, chính là cũng không hoàn toàn tin tưởng ‘nữ nhi’ này, nếu Mạnh Văn Nghĩa biết người phản bội hắn, này hậu quả người hẳn là trong lòng đều biết.”

“Ta ngay cả chết còn không sợ, còn có thể để ý hậu quả sao?” Nàng khẩu khí dị thường kiên định.

“Ta mặc kệ người cùng hắn trong lúc đó có cái gì thâm cừ đại hận, nhưng là chết vì cái loại người này, người cho rằng đáng giá sao?” Quan Hiên Thần không hy vọng nàng quá mức lỗ mãng, uống phí tánh mạng. “Ta càng tin tưởng người không phải cái loại nữ nhân ngu xuẩn này, thật sự tính cùng hắn đồng quy vu tận.”

Mạnh Doanh Doanh dò xét hắn liếc mắt một cái, có chút không xác định, cũng có chút mừng thầm hỏi: “Người đây là khích lệ ta?”

“Không, ta là châm chọc người.” Hắn tức giận trả lời.

Mới nói nàng không ngu ngốc, liền hỏi cái loại vấn đề ngu xuẩn này, Quan Hiên Thần không khỏi tức ở trong lòng, chẳng lẽ muốn hắn đem nói rõ ràng sao? Hừ! Đó là việc không có khả năng.

Nàng lập tức lại bị chọc giận. “Chỉ biết người người này vừa ra khỏi miệng không có lời hay.”

Quan Hiên Thần cười lạnh một chút. “Muốn nói lời hay cũng phải xem đối tượng.”

“Ta xem trên đời này đại khái tìm không thấy người kia, không phải còn không có sinh ra, chính là đã qua đời.” Mạnh Doanh Doanh cười nhạt nói.

Hắn khuôn mặt tuấn tú giận trừng mắt nàng.

Mạnh Doanh Doanh cũng đồng dạng không cam lòng yếu thế trừng trở về.

“Ta biết chính mình ngày thường đẹp mặt, người như vậy nhìn chăm chăm vào, ta sợ chính mình sẽ trở nên càng tự đại.” Quan Hiên Thần cười phúng nói.

Mặt nàng nóng lên. “Ta mới không có nhìn chăm chăm vào người.”

“Sự thật thẳng cho lý lẽ.” Hắn hừ nói.

“Ta lười với người tranh cãi loại chuyện nhảm chán này.” Mạnh Doanh Doanh cao ngạo nói. “Chuyện ta cùng Mạnh Văn Nghĩa trong lúc đó ta chính mình lo liệu, không nhọc Quan tứ thiếu gia lo lắng.”

Nghe nàng nói như vậy, làm cho Quan Hiên Thần mặc cái gì kêu quan tâm, cái gì kêu vướng bận, sợ Mạnh Doanh Doanh liều lĩnh đi báo thù, hắn không thích loại cảm giác nặng trĩu này, nhưng là sự tình tiến triển đã muốn vượt qua phạm vi khống chế của chính mình. “Không cần xúc động, chết vì cái loại người này, như thế nào cũng không có lợi.”

“Điểm này ta đương nhiên biết, cho nên mới nói đó là khi không có biện pháp.” Mạnh Doanh Doanh kiêu nhan âm đạm một chút. “Ta duy nhất lo lắng

chính là nương ta, trước khi cùng Mạnh Văn Nghĩa hoàn toàn kết thúc, trước đem nàng đuổi về nam thông nhà mẹ đẻ mới được.”

Nghe khẩu khí Mạnh Doanh Doanh, tựa hồ thật sự trí sinh tử suy xét, như vậy quyết tâm ngay cả nam nhân so ra đều kém, làm cho Quan Hiên Thần càng thêm bất an không yên.

“Mặc người cùng Mạnh Văn Nghĩa hoàn toàn giải quyết, hay là muốn theo kế hoạch của ta tiến hành, người nhưng đừng làm hỏng chính sự của ta.” Hắn biết chính mình nắm trong tay chiều hướng sự kiện phát triển, miễn cho Mạnh Doanh Doanh bởi vì sốt ruột báo thù, thật sự ngay cả mệnh đều dâng.

“Người quản thật đúng là nhiều!” Nàng bất mãn nũng nịu.

“Người..... cho ta thực thích quản sao?” Quan Hiên Thần lửa lớn thấp mắng, “Thật sự là không nhìn được người tốt tâm, ta là thay người suy nghĩ!”

Quan Hiên Thần lời này vừa nói ra, Mạnh Doanh Doanh tức giận nhất thời dần dần nhỏ đi, ngay cả tiếng nói đều mềm mại xuống. “Ta..... chính mình chiếu cố chính mình.”

“Ta cũng không giống người như vậy lạc quan.” Hắn thốt ra.

“Ít xem thường người khác!” Mạnh Doanh Doanh tức giận lại bốc lên.

“Ta không phải.....” Quan Hiên Thần muốn giải thích, buồn bực chính mình miệng phá hư tất xấu lại tái phát.

Nàng phút chốc đứng dậy. “Ta muốn đi trở về.”

“Người.....” Hắn muốn gọi lại Mạnh Doanh Doanh, bất quá người đã muốn khí chạy.

Quan Hiên Thần thật muốn chửi mắng chính mình một chút, rõ ràng quan tâm nàng, lại không đổi phương thức nói chuyện, khó trách người ta nghĩ lầm hắn xem thường.

Cái gọi là ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, bên người gã sai vật nhìn không được nói lời công đạo. “Tứ thiếu gia nếu quan tâm nàng, khẩu khí nên tốt một chút, bằng không Mạnh gia tiểu thư đương nhiên hội hiểu lầm.”

“Người ánh mắt thế nào nhìn đến bốn thiếu gia quan tâm nàng?” Quan Hiên Thần bản năng phủ nhận.

Gã sai vật rút lui cô, nuốt nước miếng mới nói: “Nếu Tứ thiếu gia không đem nô tài đuổi ra đại môn Quan gia, như vậy nô tài liền nguyện ý nói thật.”

Quan Hiên Thần bày ra tư thế chủ tử. “Hảo, lần này thứ người vô tội, nói mau đi!”

“Khụ, nô tài hai mắt đều thấy được, Tứ thiếu gia rõ ràng cũng rất để ý vị Mạnh gia tiểu thư kia, bằng không..... Ai có bản lĩnh làm cho Tứ thiếu gia bị khinh bỉ.” Gã sai vật thật cẩn thận trả lời.

Hắn khuôn mặt tuần tú trầm xuống, có người tức giận bị vạch trần tâm sự, không khỏi không được tự nhiên phản bác nói: “Nói vậy! Tám phần là ánh mắt người có vấn đề, đi tìm đại phu nhìn một cái..... Đúng rồi! Phương quân sự đã trở lại sao?” Quan Hiên Thần thay đổi đề tài an toàn, nghĩ đến công đạo Phương quân sự vài ngày trước đi đến nhà các lão công chức thuyết phục bọn họ, cũng không biết tiến triển như thế nào.

Gã sai vật lắc đầu. “Hắn là còn không có.”

“Nếu nhìn thấy Phương quân sự trở về, kêu hắn tới gặp ta.” Vừa mới nói xong, Quan Hiên Thần liền đứng dậy muốn hướng thính ngoại đi, bất quá mới đi hai bước lại quay đầu. “Nhớ rõ đi tìm đại phu nhìn một cái ánh mắt của người, miễn cho lần tới lại nhìn lầm rồi.” Hắn có chút giấu đầu hở đuôi mệnh lệnh.

“Là, Tứ thiếu gia.” Gã sai vật ở trong lòng thở dài, hầu hạ chủ tử lâu như vậy, chủ tử không thèm để ý chuyện, ngay cả giải thích một chữ đều cảm thấy lãng phí khí lực, nhưng lúc này lại làm nhiều như vậy, liền tò về kỳ thật tương đối để ý, thật sự là một chút cũng không thành thực.

Quan Hiên Thần ho nhẹ một tiếng. “Ta đói bụng, đi chuẩn bị mấy món ăn lại đây.”

“Nô tài đi ngay.” Gã sai vật lập tức lên tiếng trả lời.

Thấy gã sai vật đi rồi, Quan Hiên Thần mới lộ ra vẻ mặt nôn nóng bất an. “Ta thật sự để ý nàng như vậy, để ý đến ngay cả nô tài đều nhìn ra được?”

Chẳng lẽ hắn không chỉ động tâm, mà thật sự thích Mạnh Doanh Doanh?

“Tứ ca, người ít đặc ý, ta cam đoan về sau người cưới nữ nhân nhất định theo ta đồng dạng ăn, hơn nữa ngày thường lại phì lại béo lại xấu.....”

Lời nói của thập muội còn văng vẳng bên tai, nhưng là không hoàn toàn chính xác, bởi vì Mạnh Doanh Doanh vừa không phì cũng không béo lại càng không xấu, chính là tính tình cao ngạo kia cùng chính mình giống nhau, làm cho hắn không thể không nhớ kỹ diện mạo của nàng, để ý mỗi một câu của nàng, kim lòng không được đem đã muốn đem đáng thương quan tâm cùng lo lắng đặt ở trên người nàng..... Nếu này không phải thích, kia sẽ là cái gì?

Cái này thật sự làm Quan Hiên Thần lớn đầu, bởi vì hắn là cái nam nhân ích kỷ, lại độc chiếm rất cao, một khi thích, sẽ muốn lúc nào cũng thấy, một khi lúc nào cũng thấy, lúc nào cũng cảm thấy không đủ, sẽ muốn hoàn toàn có được, nhưng là..... Muốn gánh vác chung thân hạnh phúc của một nữ tử, chính

mình thật sự có thể làm được sao?

“Có lẽ ta còn không có ý định muốn lấy vợ đi. ....” Quan Hiên Thần nói như vậy là vì an ủi chính mình, nhưng cũng là lừa mình dối người. “Chính là cảm thấy nàng rất thú vị, không giống cái nữ tử khác như vậy không thú vị thôi.”

Nhất định là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Mạnh phủ –

Lại qua năm ngày, thời tiết lạnh hơn, bắt quá mùa đông Giang Nam, tuyết thế còn không về phần quá lớn.

“Nương.” Mạnh Doanh Doanh chỉ cần rảnh rỗi, sẽ đến chỗ mẫu thân nói chuyện giải sầu, nghe tỷ nữ nói nàng hôm nay không có dùng bữa, liền vào phòng thăm hỏi

Mạnh phu nhân thân hình kiều nhỏ ngồi ở trước gương đồng, ở trên đầu trang điểm châu báu điển hoa, nhìn thấy nữ nhi vào cửa, vội vàng nghe ý kiến của nàng. “Ngươi cảm thấy như vậy đẹp sao?”

“Nương mặc kệ trang điểm như thế nào đều đẹp.” Mạnh Doanh Doanh cười thê có mẫu thân đẹp tuyệt sắc, bề ngoài thoát nhìn bắt quá hơn hai mươi tuổi, không ai tin nàng đã gần bốn mươi, còn có nữ nhi mười bảy tuổi, mà nghe bản thân được ca ngợi, càng giống cái tiểu cô nương mười bảy, tám tuổi, khuôn mặt đều đỏ, khó trách mẫu thân chỉ cần xuất hiện bên ngoài, tổng sẽ đưa tới không ít ánh mắt yêu thích.

Mạnh phu nhân về mặt thẹn thùng nói: “Nương đã muốn già đi.”

“Làm sao có thể chứ?” Mạnh Doanh Doanh đi vào trước mặt mẫu thân, thân hình cao hơn so với chính mình một chút, nhưng vẫn xinh đẹp như trước, chính nữ nhi như nàng cũng chỉ đi truyền một nửa nết của mẫu thân. “Ồ trong mắt mọi người, từ “già” này tuyệt đối không dùng ở trên người nương.”

Nghe thấy nữ nhi khen như vậy, Mạnh phu nhân lại cao hứng lại e lệ. “Không biết cha ngươi nhìn này cho rằng có thể hay không thích, nếu không thích nên làm cái gì bây giờ? Có nên hay không lại sắp thượng trâm hoa? Vẫn là son môi? Tuổi của ta cũng lớn, nếu không giúp hấn sinh con trai, hấn có thể hay không nạp thiếp vào cửa?”

Xem mẫu thân cả đầu nghĩ chính là như thế nào mang đến niềm vui cho Mạnh Văn Nghĩa, như thế nào được càng nhiều sủng ái, Mạnh Doanh Doanh trong lòng cũng rất khổ sở, những năm gần đây có vài điều đều muốn nói cho mẫu thân, kỳ thật cái nam nhân kia chính là hung thủ giết chết cha đẻ nàng, nhưng lại sợ mẫu thân che giấu không được, muốn cùng Mạnh Văn Nghĩa đối chất, kia ngược lại sẽ là chuyện xấu, cho nên chỉ có thể nhẫn xuống dưới.

“Doanh Doanh, ngươi cảm thấy sao?” Mạnh phu nhân lại trung cầu ý kiến nữ nhi.

Mạnh Doanh Doanh lộ một chút lúm đồng tiền. “Như vậy cũng rất đẹp.”

“Ngươi xác định như vậy là có thể?” Nàng không vừa lòng liếc nhìn chính mình trong gương đồng. “Ta thật sự lo lắng cha ngươi chê ta già, nhiều năm qua như vậy lại sinh không được con, muốn nạp tiểu thiếp tuổi trẻ vào cửa, ta đời này chỉ có thể ỷ lại hấn, không có hấn, còn không bằng chết đi. ....”

“Nương như thế nào có thể nói như vậy đâu?” Mạnh Doanh Doanh tận lực đem ngữ điệu nói nhu hòa, bởi vì thanh âm quá lớn, sẽ dọa đến mẫu thân nhát gan. “Nương còn có ta.”

Mạnh phu nhân cười thê nữ nhi liếc mắt một cái. “Ngươi sớm muộn gì đều phải lập gia đình, nương muốn như thế nào dựa vào ngươi? Nói sau khi nữ nhân thành thân, cả đời đều phải dựa vào phu quân chính mình, dựa vào nam nhân sống qua, bằng không căn bản chỉ có đường chết, cho nên nương mới không chịu được cha ngươi nạp thiếp, một khi có nữ nhân khác, hấn sẽ quên ta.”

“Cho dù không có nam nhân dựa vào, cũng có thể sống được.” Nàng phản bác luận điệu của mẫu thân.

“Có lẽ người khác có thể, nhưng nương chính là làm không được.” Mạnh phu nhân thở dài. “Ta cũng chỉ nghĩ đi theo cha ngươi cả đời, trước là vì thân mình không tốt, mới không thể không về nhà mẹ đẻ tĩnh dưỡng, hiện tại đều tốt lắm, ta đương nhiên theo sát hấn, không thể làm cho hấn bỏ rơi ta, cho dù thành quỷ cũng muốn quấn quýt lấy không tha.”

Mạnh Doanh Doanh không khỏi bắt lấy tay mẫu thân, muốn đem chân tướng nói ra, nàng rõ ràng cá tính mẫu thân quá mức yếu đuối, trước xuất giá chỉ có thể dựa phụ huynh, sau xuất giá, đó là dựa vào trượng phu mà sống, cho nên sinh phụ sau khi qua đời không lâu, mẫu thân không muốn làm quả phụ, còn phải một mình nuôi nấng nữ nhi là nàng lớn lên, rất nhanh liền quyết định tái giá, này Mạnh Doanh Doanh cũng không trách nàng, nhưng chính là không

nên gả cho hung thủ giết người.

Nhớ rõ năm đó chính mình bắt quá mười hơn tám tuổi, nhưng cũng biết cho dù nói ra chân tướng, nhóm đại nhân tuyệt đối sẽ không tin tưởng, chỉ có thể khóc cầu xin mẫu thân không cần gả cho Mạnh Văn Nghĩa, mẫu thân nghe xong lại khóc rất đau lòng, nói nàng muốn đi chết, như vậy có thể đi âm tào địa phủ tìm cha. Mạnh Doanh Doanh khi đó thật sự rất tức giận, tức mẫu thân vì sao không thể kiên cường một chút, vì tái giá, cứ nhiên như vậy uy hiếp nữ nhi chính mình, cuối cùng cũng chỉ có thể thu hồi nước mắt, đem bí mật giấu ở trong lòng, tình tâm chờ đợi báo thù thời cơ đã đến.

“Doanh Doanh, người làm đau nương. ....” Mạnh phu nhân nhíu mày oán giận.

“Thực xin lỗi.” Nàng đem suy nghĩ theo chuyện cũ kéo trở về. “Nương, nếu. .... Hẳn thật sự muốn nạp thiếp, chúng ta phải đi nam thông đi.”

Mạnh phu nhân liếc nữ nhi một cái. “Nữ nhi gả đi ra ngoài như thế nào có thể luôn hướng nhà mẹ đẻ chạy về, huống chi kia cũng không phải nhà chúng ta, chỉ cần cha người ở chỗ này, nương sẽ không đi.”

Hắn mới không phải cha ta! Mạnh Doanh Doanh ở trong lòng không biết rống lên trăm ngàn lần.

Mạnh Doanh Doanh vừa muốn mở miệng, cửa phòng đã bị người đẩy ra.

“Lão gia đã trở lại.” Mạnh phu nhân tràn ra lúm đồng tiền như hoa như ngọc, ngênh hướng phu quân vừa mới tiến phòng.

“Giúp ta rót chén trà!” Mạnh Văn Nghĩa sắc mặt tối tăm, tâm tình tựa hồ thật không tốt.

“Làm sao vậy? Là ai chọc lão gia tức giận?” Mạnh phu nhân vội vàng mang lên nước trà, tiếng nói nhu hòa tựa từng giọt nước chảy xuống.

“Hừ! Còn không phải Quan gia Tử thiếu gia kia. ....” Mạnh Văn Nghĩa đem nước trà một ngụm uống hết, cầm giận bắt bình trách mắng. “Gần nhất trong chức tạo phùng một đám lão chức công này từ công, nguyên bản còn đang suy nghĩ nếu bọn họ không nghĩ làm, còn có thể mời người khác, không thể nghĩ được hiện nay ngay cả một ít chức công trẻ tuổi cũng đi theo bọn họ đi rồi, ta thế này mới phát hiện không thích hợp, vừa hỏi xuống mới biết được Quan gia cấp lương bổng rất tốt, nhưng lại cung cấp ăn ở, cho nên bọn họ tất cả đều chạy đến chức tạo phùng của Quan gia ở Tô Châu cùng Hàng Châu làm việc.”

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh cúi xuống trán, che dấu khóe môi phát ra ý cười.

Xem ra vị Quan tứ thiếu gia kia đã bắt đầu tiến hành kế hoạch, nếu không tích cực một chút, nàng lập tức lại đem bồn thủy đến trong phòng hắn, trực tiếp hướng trên đầu hắn rồi đổ xuống đi! Nàng kiêu hừ nghĩ ngợi nói.

Mạnh phu nhân lại giúp vị hôn phu xoa bóp vai, vẻ mặt lo lắng. “Thật là làm sao bây giờ? Lão gia, chức công nếu đều đi rồi, kia chúng ta chức tạo phùng không phải. ....”

“Không có người canh cửi, kia bố trang muốn bán cái gì?” Hắn chỉ cần nghĩ đến sinh ý đã muốn đủ mệt, đủ nan, cứ nhiên người ta còn nói, càng nghĩ càng tức. “Vị Quan tứ thiếu gia kia thật đúng là diễn diễn, nói cái gì đến Dương Châu chỉ là vì thay huynh trưởng hắn tới thăm Huy Anh, thảo luận hôn sự hai nhà, tất cả đều là hù người, mục đích của hắn không phải là vì đã kích sinh ý của chúng ta?”

Nghe vị hôn phu nói như vậy, Mạnh phu nhân càng thêm bất an. “Lão gia có thể có biện pháp?”

“Chỉ có thể mau chóng đem Huy Anh gả đến Quan gia, niệm trên tình thân người một nhà, Quan gia cũng sẽ không làm quá tuyệt tình.” Mạnh Văn Nghĩa nói mà lòng đầy căm phẫn, nhưng là hiểu được người chiếm thượng phong là ai. “Ta xem. .... Ngày mai vẫn là đi gặp một chút vị Quan tứ thiếu gia kia, cầu xin hắn thủ hạ lưu tình.”

“Thật sự là vất vả lão gia.” Mạnh phu nhân thương tiếc nói.

Mạnh Văn Nghĩa nhìn bên người thê tử, nhiều năm như vậy, như trước đẹp làm cho người ta nín thở, cuối cùng tức giận thoáng bình ổn, vươn tay nắm tay nàng.

“Ta từng đáp ứng sẽ làm người hạnh phúc, liên nhất định sẽ làm được, sẽ không cho người hối hận tái giá với ta.” Năm đó vì có được thê tử của anh em kết nghĩa, hắn nhưng là bất kể hết thảy đại giới, cho dù sau khi chết sẽ xuống mười tám tầng địa ngục cũng không tiếc. “Người cái gì cũng không cần quan tâm, chỉ cần giúp ta sinh con trai là tốt rồi.”

“Dạ, lão gia.” Nàng cười đến đẹp hơn.

Nhìn bọn họ không coi ai ra gì người nông ta nông, Mạnh Doanh Doanh thật sự là chịu không nổi nữa. “Các người từ từ nói chuyện, ta trước đi ra ngoài.”

Mạnh Doanh Doanh dùng tốc độ nhanh nhất đi ra khỏi tấm phòng, đi ở dưới hành lang nàng chỉ cảm thấy tâm tính thiện lương đau, đau đến sắp không thể hô hấp.

Cha nếu ở dưới có biết, nhất định rất khó chịu đi, tận mắt nhìn thê tử chính mình từng trân ái cùng hung thủ giết chính mình như vậy ân ân ái ái, nói vậy đã chết cũng vô pháp minh mục.

Bất quá cũng sắp, chỉ cần chức công đều rời đi, chức không ra bố đến, vốn không có bố có thể bán, bố trang cũng sẽ kinh doanh không được, Mạnh gia sẽ

đi theo ngã xuống.

Đến lúc đó nàng sẽ đem chân tướng nói cho mẫu thân, tin tưởng mẫu thân cũng sẽ không tha thứ Mạnh Văn Nghĩa sở tác sở vi, đến lúc đó sẽ chủ động rời đi hẳn, hồi nam thông nhà mẹ đẻ. Mạnh Doanh Doanh thực chắc chắn nghĩ.

Mới nghĩ vậy,nàng theo trong tay áo lấy ra một cái túi hương,lại theo trong túi hương lấy ra hồ lô hình ngọc trụ cũng không rời khỏi người,đó là chứng cứ cha trước khi trút xuống hơi thở cuối cùng gắt gao nắm trong tay.Mạnh Doanh Doanh vĩnh viễn sẽ không quên cha chảy nước mắt,lại nói không ra nửa câu nói, chỉ có thể dùng ánh mắt không cam lòng bắt nó giao cho chính mình,mà nàng tự nhiên cũng nhận ra thứ này là thuộc của ai,là hảo huynh đệ cùng cha kết nghĩa anh em,là vật phẩm treo trên cây quạt của cái nam nhân thường về nhà đi lại kia,hắn là khi bị đâm thương,theo trên người đối phương đoạt được.

Cha, là Mạnh thúc thúc sao?

Nhớ rõ khi hỏi câu hỏi đó,ánh mắt cha nhất thời tràn ngập hận ý, từ một khắc kia,Mạnh Doanh Doanh liền biết cái nam nhân cùng cha xưng huynh gọi đệ kia là cái súc sinh hư tình giả ý.

Đợi nhiều năm như vậy, không kém như vậy điểm thời gian.

Cha, ta nhất định sẽ giúp ngươi báo thù!

Mạnh Doanh Doanh đối với chính mình thề.

Liên tục ba ngày,Mạnh Văn Nghĩa đều tới gặp Quan Hiên Thần, chính là muốn gặp mặt cùng hắn nói chuyện, hy vọng hắn niệm ở hai nhà sắp kết làm thân gia,có thể thủ hạ lưu tình, bất quá mỗi ngày đều là theo buổi sáng đợi cho trời đều tối, chính là không thấy người,hỏi nô tài trong phủ,cũng không ai dám khẳng định khi nào thì thấy được,hắn bao nhiêu cũng đoán được Quan Hiên Thần là có ý làm như vậy,chỉ có thể nổi giận đùng đùng rời đi.

Ngay sau khi Mạnh Văn Nghĩa rời đi ước chừng nửa canh giờ, gã sai vặt đẩy cửa vào.

“Tứ thiếu gia,Mạnh gia tiểu thư nàng.....” Lời hắn nói còn chưa xong,chỉ thấy chủ tử vẻ mặt hoảng sợ theo trên giường nhảy dựng lên.

“Cái diên nữ nhân kia lại tới nữa có phải hay không?”Quan Hiên Thần cũng không muốn lại bị hắt một thân đầy nước,nhưng là lại có điểm vui sướng,bởi vì có thể nhìn thấy Mạnh Doanh Doanh, biết rõ hai người vừa thấy mặt không phải hồ xem không vừa mắt,chính là môi thương khẩu chiến, cổ tình không cùng nàng đấu vài câu cả người dường như không thoải mái.

Gã sai vặt suốt nửa cười ra.”Mạnh gia tiểu thư chưa có tới, là nàng phái người đến đây.”Bốn chữ “Mạnh gia tiểu thư” này có thể sánh bằng phương pháp nào cũng đều hữu dụng hơn.

“Ngươi cũng không nhanh chút đem nói cho hết lời.” Hắn khốn quẫn trừng mắt gã sai vặt.

“Nô tài đang muốn nói hết,là Tứ thiếu gia đánh gãy.” Gã sai vặt thế mới biết ghen cười là chuyện cỡ nào thống khổ.

Quan Hiên Thần bẽ nghề hừ nhẹ.”Ngươi đang cười cái gì?”

“Nô tài không cười.”Gã sai vặt dùng sức điều vài cái xuống dưới.

“Hừ!” Quan Hiên Thần một tiếng này mang theo nồng đậm ý tứ đe dọa.”Nàng phái người tới làm cái gì?”

Gã sai vặt tao tao đầu.”Gã nô tài kia nói là phụng ý tứ tiểu thư nhà hắn,mang đồ tới cho Tứ thiếu gia,còn nói nhất định phải tự tay giao cho Tứ thiếu gia.”

“Gọi hắn vào đi!” Hắn xiêm tay áo xuống nói.

Thừa dịp gã sai vặt đi ra ngoài mang người trở lại, Quan Hiên Thần tùy tay bộ thượng kiện thâm y,lãnh ý trong không khí làm cho hắn sợ run cả người,thật muốn bò về giường, thật vất vả mới nhìn xuống xúc động muốn ngủ,ít nhất chờ biết Mạnh Doanh Doanh phái người cảm cái gì đến.

“Tứ thiếu gia, người đã đến đây.” Đợi gã sai vặt trở về, phía sau đi theo người trẻ tuổi cao lớn,nhưng vẻ mặt cười ngây ngô.

Quan Hiên Thần hướng bàn ngồi xuống.”Nữ nhân kia cho ngươi tới làm cái gì?”

“Là tiểu thư nhà ta làm cho Đại Trụ Tử đến, không phải nữ nhân kia.” Đại Trụ Tử thực thành thật trả lời, làm cho Quan Hiên Thần vừa uống nước trà vào trong miệng lập tức phun ra.

“Khụ, khụ.” Quan Hiên Thần liếc hắn một cái.”Được rồi, tiểu thư nhà ngươi cho ngươi tới làm cái gì?”

Đại Trụ Tử nặng nề mà gật đầu,sau đó thân dài cánh tay, đưa cái giỏ trên tay cho hắn.”Đây là tiểu thư nhà ta tự tay làm ngũ đình bánh bao, thật sự ăn tốt lắm, Đại Trụ Tử thích ăn nhất.”

“Thật là nàng tự tay làm?” Hắn lảng lảng nhắc lên cái giỏ che, bên trong quả nhiên có ước chừng mười cái không công mập mạp Dương Châu nổi tiếng điểm tâm, không khỏi thanh thanh yết hầu, lại muốn xác định rõ ràng.”Cũng là nàng muốn ngươi vội vã mang tới cho ta ăn?”

“Ân, tiểu thư là nói như vậy.” Đại Trự Tử gật đầu như đảo tỏi.”Tiểu thư muốn ta vụng trộm mang vội tới cho Tử thiếu gia, không thể làm cho lão gia nhìn đến.”

Quan Hiên Thần mới nói với hắn mấy câu, rất nhanh nhìn ra Đại Trự Tử cùng người bình thường bất đồng, cũng biết người như vậy không biết nói dối.”Không nghĩ tới nữ nhân kia cũng có một mặt ôn nhu như vậy, cư nhiên làm riêng điểm tâm vội mang tới cho ta ăn. ....” Nhất thời trong lòng không khỏi có chút mừng thầm, hừ vinh nam tính cảm cũng dần dần bay lên.”Xem tại đây chút điểm tâm, lần sau nhìn thấy nàng, thái độ đối với nàng sẽ tốt một chút.”

Vì thế, Quan Hiên Thần cầm lấy năm cái bánh bao trong đó, về mặt thỏa mãn ăn, thẳng đến muốn ăn cái thứ hai, Đại Trự Tử mới đột nhiên nhớ tới còn có thứ đã quên cho hắn.

Đại Trự Tử xuất ra một phong thư đến.”Tiểu thư nói này cũng muốn cho ngươi.”

“Cho ta xem.” Quan Hiên Thần ý cười yển yển theo trong phong thư lấy ra giấy viết thư, bất quá mới nhìn xuống chữ viết thanh tú ở trên đó, khuôn mặt tuấn tú phút chốc trở nên xanh mét.”Chuyện này ngươi làm tốt lắm, điểm tâm này coi như khen thưởng ngươi. ....” Cuối cùng là Mạnh Doanh Doanh kí tên.

Xem nội dung ngắn gọn trên thư xong, hắn tức đến cả người phát run, lửa giận nham thẳng trên đỉnh đầu đỏt.”Cái gì kêu khen thưởng? Bỏn thiếu gia cũng không phải nô tài của ngươi!”

Quan Hiên Thần sớm nên đoán được cái diên nữ nhân kia cùng ôn nhu một chút đều còn cách rất xa, không nên để ý nhiều như vậy, cư nhiên còn vui vẻ ăn, hơn nữa. .... càng nghĩ đến Mạnh Doanh Doanh làm như vậy là vì nàng cũng thích chính mình, nguyên lai hết thảy đều là hắn tự mình đa tình, cũng liền càng thêm cảm thấy nan kham.

“Mạnh Doanh Doanh, ngươi khá lắm. ....” Hắn giận không thể lập tức đem giấy viết thư phá tan thành từng mảnh.

Đại Trự Tử nhìn hành động phẫn nộ của hắn, mãnh liệt gật đầu.”Tiểu thư nói sau khi ngươi nhìn thư nhất định sẽ bắt nó xé bỏ, tiểu thư thật sự là thông minh, thật sự đoán trúng.”

“Nàng quả nhiên là cố ý muốn chọc giận ta. ....” Quan Hiên Thần tức đến hận không thể ngựa mặt lên trời hét dài.

“Tử thiếu gia nếu không ăn, không bằng cho nô tài. ....” Gã sai vật nhìn chăm chăm này ngũ đỉnh bánh bao mãnh liệt nuốt nước miếng.

“Ai nói ta không ăn?” Hắn lập tức cầm lấy một cái, cắn đầy mồm to.

“Nhưng là thiếu gia không phải ở Mạnh gia tiểu thư tức giận?” Gã sai vật gấp chủ từ miệng nói là một bộ, làm lại là mặt khác, nhin không được chế nhạo.

Quan Hiên Thần có chút quần bách trừng mắt nhìn hạ gã sai vật.”Chính là bởi vì tức giận mới muốn ăn, tóm lại ngươi không hiểu. ....” Chỉ có chính mình hiểu được, bánh bao này là Mạnh Doanh Doanh tự tay làm, hắn mới không cần cho người khác.”Khụ khụ. ....” Trong khoảng thời gian ngắn ăn quá mau, không cẩn thận bị nghẹn.

“Tử thiếu gia uống trà đi.” Gã sai vật đình chỉ cười mang lên cái chén.

Hắn thật vất vả đem bánh bao nhét đầy miệng nuốt xuống, thế này mới thu xếp mọi việc hỏi người trẻ tuổi khờ ngốc trước mặt.”Ngươi tên là gì?”

“Đại Trự Tử.” Đại Trự Tử chỉ vào chính mình.

“Hào, Đại Trự Tử, tiểu thư nhà ngươi còn muốn ngươi tới theo ta nói cái gì sao?” Quan Hiên Thần ăn năm cái, bụng đã muốn no rồi, thuận miệng hỏi.

“..... Không có.” Hắn gãi đầu nghĩ nghĩ, sau đó lắc đầu.

“Phải không?” Quan Hiên Thần có chút thất vọng.”Tiểu thư nhà ngươi đối với ngươi tốt không?”

Đại Trự Tử lần này gật đầu càng dùng sức.”Tiểu thư tốt lắm, nàng sẽ không theo người khác giống nhau khi dễ Đại Trự Tử, cũng sẽ không cười Đại Trự Tử là cái ngốc tử.”

“Như vậy ngươi sẽ hảo hảo mà bảo hộ nàng, đừng cho nàng bị người khi dễ.” Hắn không thích tư vị nóng ruột nóng gan, nhưng là giờ khắc này lại bắt đầu hưởng thụ có người có thể làm cho hắn biết quan tâm.”Nếu tiểu thư nhà ngươi phát sinh chuyện gì, hoặc có nguy hiểm, có thể tùy thời tới tìm ta.”

Bạn đang đọc truyện *Từ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

“Ta biết.” Đại Trụ Tử mở to miệng rộng, “Người cũng là người tốt.”

Nghe thấy Đại Trụ Tử câu này ngu dần trong lời nói, Quan Hiên Thần không khỏi đánh trống lảng nói: “Sai lầm rồi, ta cho tới bây giờ sẽ không là người tốt, cũng không muốn làm người tốt, bởi vì như vậy quá mệt mỏi, ta chỉ quản chuyện làm ta để ý, quản người ta để ý. ....” Mà hán để ý Mạnh Doanh Doanh, cho nên chuyện này cũng chẳng khác nào là chuyện chính mình.

Nhận thức này làm cho Quan Hiên Thần càng thêm xác định chính mình tâm ý, kêu hán hiện tại mặc kệ Mạnh Doanh Doanh, đã muốn là chuyện không có khả năng.

Nguyên lai thích thượng một người là như thế trầm trọng áp lực, nhưng là áp lực này lại làm cho người ta luyện tiếu bỏ xuống.

Đội Đại Trụ Tử đi rồi, Quan Hiên Thần nhìn ngũ đỉnh bánh bao trên tay, còn suy tư vấn đề này, nay hán đã muốn thừa nhận thích Mạnh Doanh Doanh, phải đem nàng để trong lòng trên đầu, chân chính nhận rõ hán không hề là một người.

Quan Hiên Thần không khỏi nghĩ đến từ khi sinh ra, hán chính là đứa nhỏ trong nhà được sủng ái nhất, thậm chí so với thất đệ còn muốn sủng ái vài phần, cho nên không hiểu được quan tâm người khác, cũng không muốn đi học việc buôn bán, cho rằng tương lai có ba cái huynh trưởng đi kế thừa gia nghiệp như vậy là đủ rồi, còn không tới phiên hán lo lắng, đợi cho đến khi song thân đều không còn, hán càng sợ hãi sau khi trả giá, lại không nhận được hưởng ứng của đối phương, này sẽ có bao nhiêu hư không.

Chính mình luôn trốn tránh, giống cái đứa nhỏ không lớn, liệu mình tìm lấy cơ, cũng không nguyện đi đối mặt nên phụ trách nhiệm, nhưng là thích nữ nhân tổng không thể giao cho người khác đi chiếu cố, cần nhờ hán đến bảo hộ, như vậy mới xem như cái nam nhân chân chính.

Hán. .... Là nên trưởng thành

Từ ca ít đặc ý-

Tháng 1

29

Khoảng cách đồng chí còn có mấy ngày.

“Tiểu thư —” Tỷ nữ vội vàng đẩy ra cửa phòng tiến vào. “Đã xảy ra chuyện!”

“Xảy ra chuyện gì?” Mạnh Doanh Doanh đối diện gương đồng, đem điều phúc ngạch mang ở trên đầu.

“Vừa mới bên ngoài đến đây thiệt nhiều người, bọn họ đều là cùng chúng ta có sinh ý lui tới, chính là nghe nói chức tạo phùng chức công tất cả đều bỏ chạy, bên ngoài liền nghe đồn Mạnh gia sắp đánh bại, cho nên chạy tới xem đến tột cùng mọi chuyện, sợ lão gia chạy trốn không thấy bóng người, bọn họ lấy không được bạc. ....” Tỷ nữ một tiếng trống lảng làm tinh thần hăng hái nói đến chỗ này, mới thở hắt ra khẩu khí. “Cũng không hiểu được là ai tung tin đồn nhảm, lão gia còn đang phát hỏa rất lớn. ....”

Nghe xong, Mạnh Doanh Doanh sắc mặt bình tĩnh, không nhanh không chậm hỏi: “Như vậy lão gia xử lý như thế nào?”

“Làm cho tiên sinh phòng thu chi đi lấy bạc cho bọn họ, những người đó mới an tâm rồi đi.” Tỷ nữ về mặt lo lắng. “Tiểu thư, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Người đi theo ta, sẽ không cho người chịu khổ.” Mạnh Doanh Doanh cười nói.

Tỷ nữ dọa đặt chân. “Nô tỳ cũng không phải lo lắng cho mình.”

“Lão gia hiện tại ở đâu?” Mạnh Doanh Doanh lại hỏi.

“Sau đó lão gia liền mang theo tiên sinh phòng thu chi đi ra cửa, nghe nô tài nói bọn họ chuẩn bị xe ngựa muốn tới Kim Lăng ứng thiên phủ. ....” Tỷ nữ thấy chủ tử hướng bên ngoài phòng đi, cũng nhanh chóng đuổi kịp. “Tiểu thư muốn đi chỗ nào?”

“Nhìn nương ta. ....” Mạnh Doanh Doanh hướng chỗ ở mẫu thân đi đến, muốn thừa dịp Mạnh Văn Nghĩa không ở, nghĩ biện pháp thuyết phục nàng rời đi Dương Châu, có lẽ đến lúc đối với mẫu thân nói ra chân tướng.

Đội Mạnh Doanh Doanh đi vào tắm phòng mẫu thân, thấy nàng tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ, liền nghĩ mở miệng như thế nào. “Nương muốn dùng thiện sao? Ta sai người đi mang vào.”

Mạnh phu nhân nhẹ lay động chải đầu. “Ta còn không đói bụng, trễ một chút lại dùng đi.”

“Nghe nói hán. .... Cha đi Kim Lăng ứng thiên phủ?” Nàng hỏi.

“Ân, vừa mới xuất phát, hình như là hai gian bố trang ở bên kia xảy ra chuyện, phải tiến đến xử lý.” Mạnh phu nhân mềm mại đáng yêu cười, trên mặt đầy hạnh phúc.”Bất quá hẳn muốn ta đừng lo lắng,không phải cái gì đại sự,quá vài ngày sẽ trở lại.”

Mạnh Doanh Doanh vì thế lôi kéo mẫu thân đến bàn ngồi xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nghiêm túc.”Ta có sự kiện vẫn muốn cùng nương nói,sau khi nương nghe xong phải bình tĩnh một chút.”

“Chuyện gì thần bí như vậy?” Mạnh phu nhân cười hỏi.

“Ta nghĩ cùng nương nói, kỳ thật. .... Mạnh Văn Nghĩa không phải người tốt, hẳn làm một chuyện thật không tốt, còn nghĩ rằng ta không biết, ta chỉ là chờ cơ hội tởm giấc hắn. ....” Mạnh Doanh Doanh dùng phương thức minh bạch bảo đảm nhất mà nói ra, không nghĩ lập tức nói ra chân tướng dọa đến mẫu thân.

Nghe xong nữ nhi phiên vu hồi biến chuyển trong lời nói, Mạnh phu nhân chỉ chú ý một chút.”Hắn là cha ngươi, ngươi làm sao có thể mang cả tên họ hắn gọi ra?”

“Mạnh Văn Nghĩa không phải cha ta!” Nàng run sợ khuôn mặt nhỏ nhắn kiều rống.”Nương, hắn. ....” Nói còn chưa nói xong, một bàn tay đã hướng hai má Mạnh Doanh Doanh đánh lên.

“Nương đã gả cho hắn, hẳn chính là cha ngươi.” Mạnh phu nhân kiên trì nói.

Một tay ôm hai gò má bị đánh đau,Mạnh Doanh Doanh hốc mắt cũng đỏ.”Nếu ta nói. .... Hẳn từng giết một người, mà người kia còn cùng hắn thân như huynh đệ, nương sẽ tin tưởng lời nói của ta sao?”

“Hắn sẽ không làm ra cái loại việc này.” Mạnh phu nhân không cần nghĩ ngợi nói.

“Nếu ta có chứng cứ?” Mạnh Doanh Doanh yên lặng nhìn mẫu thân một mặt bao che khuyết điểm.

“Ngươi, ngươi thật xác định?” Nàng run giọng hỏi nữ nhi.

“Ta thực xác định,nương. ....”Mạnh Doanh Doanh đang muốn nói ra người Mạnh Văn Nghĩa giết là ai,chỉ thấy mẫu thân gắt gao nắm chặt cổ tay nàng,khí lực to lớn,làm cho nàng nhẹn không được nhả lại mi tâm,khẳng định ngày mai nhất định sẽ ứ thanh.

“Không cho phép ngươi nói cho bất luận kẻ nào!” Mạnh phu nhân vẻ mặt vô thố cảnh cáo nữ nhi.”Doanh Doanh, ai cũng không thể nói, có nghe hay không?”

“Nương biết người hắn giết là ai chẳng?” Mạnh Doanh Doanh cổ họng nghẹn ứ.

Mạnh phu nhân tiếp tục nắm cổ tay nữ nhi không tha.”Nương mặc kệ người hắn giết là ai,cũng không cho ngươi nói ra ngoài, nhanh chút đáp ứng nương.”

“Nương. ....” Nàng nghẹn ngào kêu.”Hắn giết là cha ta, là cha đẻ của ta. ....”

“Không cho phép ngươi nói vậy!” Mạnh phu nhân tiếng nói bén nhọn trách mắng.”Cha đẻ của ngươi là ở trên đường gặp đạo tặc. ....vì cướp ngân phiếu trên người hắn mới đâm hắn thành trọng thương. ....”

Nàng hàm chứa nước mắt,nói ra bí mật trong lòng.”Không phải như thế. ....là cha nói cho ta. ....hắn thật vất vả dựa vào cật tồn một hơi về nhà,lại bởi vì mất máu quá nhiều. ....không chống đỡ được. ....bất quá hẳn trước khi lâm chung có lưu lại chứng cứ cho ta. ....ta có thể cho nương xem. ....”

“Không có khả năng! Hẳn vì sao muốn giết cha ngươi?” Mạnh phu nhân không thể tin lời nói của nữ nhi.”Bọn họ là anh em kết nghĩa, tựa như thân huynh đệ. ....”

Mạnh Doanh Doanh hít vào.”Ta cũng không biết. .... Nhưng là cha thật sự nói là hắn. ....”

“Ngươi điên rồi có phải hay không?” Mạnh phu nhân lại quăng nữ nhi một cái tát, chính là muốn ngăn lại nữ nhi hồ ngôn loạn ngữ.”Loại sự tình này không thể nói lung tung, ngươi có biết hay không?”

“Nếu thật là hắn làm thì sao?”Hai gò má của nàng nóng lạt lạt một mảnh, bị mẫu thân đánh đau, nhưng tâm vẫn là hiểu rõ nhất.”Nương còn có thể tiếp tục ở tại bên người hung thủ giết người kia sao?”

Mạnh phu nhân kích động thất thố nhìn nữ nhi.”Nếu thật sự là hắn làm. .... Ta. .... Doanh Doanh, ngươi coi như cái gì cũng không biết đi. Cha đẻ của ngươi đều đã chết nhiều năm như vậy nương còn có thể làm sao bây giờ? Nương đã muốn mất đi một người trượng phu, không thể lại mất đi một người này. .... Ta một nữ nhân gia không có nam nhân dựa vào, muốn sống sót như thế nào?Doanh Doanh, ngươi nên thông cảm nỗi khổ của nương. ....”

“Nương biết chính mình đang nói cái gì sao?” Mạnh Doanh Doanh mặt trắng như tờ giấy, chậm rãi theo ghế đứng dậy,thật khinh hời.

“Đương nhiên biết.” Nàng giữ chặt tay nữ nhi,nửa cầu xin nói:“Doanh Doanh, ngươi nghe lời mẹ, đem chuyện này quên đi, về sau cũng đừng nhắc lại.”

Mẫu thân không rõ lý lẽ cầu xin, tựa như lưỡi dao hung hăng đâm vào tâm Mạnh Doanh Doanh,đau đến nàng mau ngất đi.

“Nếu không phải Mạnh Văn Nghĩa, cha đến bây giờ còn sống, chúng ta một nhà ba người có thể hạnh phúc qua ngày. .... Nương làm sao có thể muốn ta quên?” Mạnh Doanh Doanh không muốn tin tưởng chính mình nghe được, nàng vạn vạn không thể nghĩ được mẫu thân phản ứng sẽ là như vậy, nguyên tưởng rằng ít nhất sẽ đi tìm Mạnh Văn Nghĩa để hỏi rõ ràng, thay trượng phu từng yêu thương đòi lại một cái công đạo, muốn hấn chính mồm nhận tội, lại không dự đoán được mẫu thân càng để ý là chính nàng hạnh phúc.

Mạnh phu nhân dùng khăn lau khôe mắt.”Nương không có những người khác có thể dựa vào. .... Đương nhiên chỉ có thể dựa vào hấn. .... Doanh Doanh, cho dù nương cầu ngươì cũng được, đừng đi vạch trần chuyện này. ....”

“Nếu ta không đáp ứng?” Nàng cứng rắn khỏi tâm địa hỏi.

“Kia. .... Nương sẽ chết cho ngươì xem!” Mạnh phu nhân cũng đem tâm nhất hoành, uy hiếp nữ nhi không thể không đáp ứng.”Ngươì nếu dám đi cáo quan, làm cho hấn bị bắt đi chém đầu. .... Nương liền thất cổ tự sát. .... Cho ngươì hối hận cả đời. ....”

Mạnh Doanh Doanh sắc mặt nhất thời so với giấy còn muồn trắng.

“Doanh Doanh, nương sẽ sớm một chút giúp ngươì chọn người tốt gả cho, đến lúc đó có trượng phu, về sau có đứa nhỏ, sẽ chậm rãi quên chuyện này. .... Ta tin tưởng cha ngươì ở dưới có biết cũng sẽ tha thứ. ....” Mạnh phu nhân nước mắt một viên lại rơi xuống, mặc dù là khóc, cũng không tổn hại mỹ mạo kinh ngươì của nàng.”Nương van cầu ngươì không cần báo thù. ....”

“Nương. ....” Nghe thấy mẫu thân lại lấy chết tướng bức, nước mắt của nàng rơi càng nhiều.

“Muốn nương hiện tại quỳ xuống cầu ngươì sao?” Mạnh phu nhân biết làm như vậy nữ nhi sẽ mềm lòng.

“Nương!” Mạnh Doanh Doanh thê thanh hô.”Ta đáp ứng là được. ....”

Mạnh phu nhân thế này mới nín khóc mỉm cười.”Doanh Doanh, thật sự là khổ ngươì.”

Nương thật sự biết trong lòng ta khổ sao? Mạnh Doanh Doanh trong lòng bị phần suy nghĩ.

“Ta trước đi ra ngoài.” Nàng tựa như mất hồn xoay ngươì rời đi.

Thấy nữ nhi bước ra cửa phòng, Mạnh phu nhân vẫn là không yên tâm luôn dặn dò.”Doanh Doanh, ngươì phải nhớ kỹ việc đáp ứng nương, trăm ngàn đừng làm cho bất luận kẻ nào biết, nương nửa đời sau nhưng là toàn dựa vào ngươì.”

Mạnh Doanh Doanh suy yếu trả lời:“Ta biết.”

Mặc dù đã sớm biết mẫu thân cá tính yếu đuối, nhưng là thẳng đến giờ này khắc này mới hoàn toàn hiểu được nương có bao nhiêu ích kỷ, ích kỷ đến làm cho thân là nữ nhi đều xem thường, nhưng là có năng lực làm sao bây giờ? Mạnh Doanh Doanh mặt lộ vẻ bi thương suy nghĩ, liền bởi vì không thể không nhìn mẫu thân thỉnh cầu, thế này mới càng cảm thấy bi ai.

“Tiểu thư!” Tỳ nữ phát ra kinh hô, cuống quýt đỡ lấy chủ tử.

“Ta không sao. ....” Mạnh Doanh Doanh chỉ cảm thấy khí lực toàn thân ở trong nháy mắt đều bị ngươì rút hết, đều nhanh đứng không vững.”Không cần lo lắng. ....”

Tỳ nữ thấy chủ tử một mặt nói, một mặt không tiếng động rơi lệ, nghĩ đến nàng trong lòng sở chịu tra tấn, cũng đi theo rơi lệ.”Tiểu thư đừng khóc. ....”

Mạnh Doanh Doanh thế này mới phát hiện trên mặt chính mình sớm một mảnh ướt át.”Quyên nhi, ngươì đi ra ngoài kêu một cỗ kiệu lại đây, ta hiện tại muốn xuất môn một chuyến.” Nàng nên gấp vị Quan tứ thiếu gia kia một mặt mới được.

“Dạ, tiểu thư.” Tỳ nữ dùng cổ tay áo lau dưới khôe mắt, bước nhanh đi.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Không đến nửa canh giờ, cỗ kiệu đã đi vào đồng dạng vị ở dài xuân hồ cách đó không xa chỗ ngồi này trạch để (???), cũng là địa phương Quan Hiên Thần ở tạm, bởi vì rất nhiều cự cổ hào phú đều thích duyên hồ tạo viên, cho nên hình thành kiêm cụ tú lệ cùng hùng vĩ Dương Châu lâm viên.

“..... Trước cho nàng ở đại sảnh chờ ta.” Nghe nói Mạnh Doanh Doanh tới chơi, Quan Hiên Thần đã quên chính mình sợ lãnh, mà nhiệt độ không khí ngày hôm nay là “ngủ đông”, không nói hai lời liền đứng dậy.

Gã sai vật vâng lời đi ra.

Quan Hiên Thần đội khăn trùm đầu, trong lòng càng không ngừng nghĩ nhìn thấy Mạnh Doanh Doanh như thế này, thật tốt cảm ơn nàng “Đánh thương” ngũ đình bát bộ, ngay tại hân vậy thượng áo choàng đi ra khỏi tấm phòng, cước bộ cũng không tự giác nhanh hơn, thậm chí phải nhanh chút nhìn thấy người.

“Là ngon gió nào đem người thổi tới?” Hân mới tiến vào cửa, liền giả bộ trào phúng cười hỏi. “Không phải nói chán ghét nhìn đến mặt ta sao?”

Mạnh Doanh Doanh ngồi yên trên ghế giống như không có nghe thấy, động cũng không động một chút.

“Gặp qua Quan tứ thiếu gia.” Tỳ nữ hướng Quan Hiên Thần hạ thấp người.

“Có hay không nghe đến ta nói với người?” Quan Hiên Thần bất mãn trừng mắt nữ nhân đứng cạnh cũng không để ý đến hân, sau đó hướng trước mặt Mạnh Doanh Doanh đứng, thế này mới thấy rõ má phải của nàng vừa hồng vừa sưng, nhưng lại có mấy cái dấu tay, rõ ràng là đã bị tát. “Đây là có chuyện gì? Là ai làm?”

Mạnh Doanh Doanh mờ mịt nâng lên trán, nhận ra hân là ai, vì thế khẽ mở cánh môi nói: “Ta không sao.....”

“Cái gì kêu không có việc gì?” Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú hàn lạnh, vươn tay đụng vào má phải của nàng, mà Mạnh Doanh Doanh cự nhiên ngay cả tránh cũng không tránh, thậm chí không có trách cứ hành động vô lễ của hân, căn bản không giống nàng bình thường. “Là ai động thủ? Chẳng lẽ là..... Mạnh Văn Nghĩa?”

“Là phu nhân nhà ta.....” Tỳ nữ nhịn không được khóc thành tiếng.

Quan Hiên Thần như trước trừng mắt nữ nhân giống như mất hồn. “Nàng vì sao đánh người? Nói chuyện!”

“Ta không báo thù.....” Mạnh Doanh Doanh trong miệng thấp nói. “Ta cũng không thể báo thù.....” Bằng không nương thật sự sẽ đi tìm cái chết.

Hân tuấn mầu nhíu lại, một phen chế trụ cổ tay nàng, đem người theo tọa ý lôi dậy. “Vì sao đột nhiên lại không báo thù? Đến tột cùng phát sinh chuyện gì? Mạnh Doanh Doanh, người cho ta nói rõ ràng!”

Mạnh Doanh Doanh nhìn hân, nhưng là ánh mắt không có tiêu cự. “Chúng ta hợp tác đến đây là dừng lại..... Ta không cần báo thù.....”

“Theo ta nói rõ ràng!” Quan Hiên Thần gầm nhẹ.

Nàng rút về cổ tay chính mình, thanh âm liền cùng người giống nhau phù phiếm. “Ta phải trở về.....” Bất quá mới đi động cước bộ, thân mình cũng bắt đầu rơi xuống.

“Tiểu thư!” Tỳ nữ sợ hãi kêu.

Quan Hiên Thần mất tiếp nhanh tay đỡ lấy nàng, mới không làm cho Mạnh Doanh Doanh té trên mặt đất, thấy nàng đóng nhanh mí mắt, sắc mặt so với tuyết còn trắng, vì thế giọng kêu lên: “Thạch Đầu, đi thỉnh đại phu!”

“Nô tài cái này đi.” Gã sai vật nhanh chân chạy đi tìm người.

Hân đem nữ nhân trong lòng ôm lấy, này máu chốt cũng bất chấp cái gì nam nữ thụ thụ bất thân, thậm chí xác định Mạnh Doanh Doanh không có việc gì, cũng muốn mau chóng đem sự tình hỏi tra ra manh mối. “Ta trước mang nàng đi phòng khách, người nếu biết cái gì, liền đem sự tình toàn bộ nói cho ta biết.”

Tỳ nữ hàm chứa nước mắt, chỉ có thể liều mình gật đầu.

Thẳng đến Mạnh Doanh Doanh bị dàn xếp ở trong phòng khách, thời gian chờ đại phu đi vào, tỳ nữ liền đem chuyện chính mình nghe được kể lại nói cho Quan Hiên Thần nghe.

“Nguyên lai tiểu thư trong lòng ẩn dấu bí mật lớn như vậy, một người chịu khổ, nhưng không thể nói hết cho ai.....” Tỳ nữ nghĩ đến chủ tử tâm tình lại đau lòng.

Quan Hiên Thần thế này mới hiểu được Mạnh Doanh Doanh vì sao thống hận Mạnh Văn Nghĩa như thế, hận đến thà rằng cùng hân đồng quy vu tận cũng muốn báo thù, nếu đổi thành chính mình, tuyệt đối sẽ làm chuyện đồng dạng, thậm chí sẽ hoàn lại đối phương gấp bội.

“Nhưng là phu nhân nàng..... Chính là không cho phép tiểu thư báo thù..... Còn đánh nàng cái tát.....” Tỳ nữ thật sự vì chủ tử ảm ức. “Không nghĩ tới phu nhân thế nhưng còn thay lão gia biện hộ..... Dừng chết đến uy hiếp tiểu thư..... Tiểu thư thật sự rất đau lòng, đành phải đáp ứng không báo thù.....”

Hân sắc mặt ngưng trọng nhìn xuống Mạnh Doanh Doanh nằm ở trên giường, trên hai gò má sưng đỏ rõ ràng có thể thấy được, lúc ấy đánh cho có bao nhiêu dùng sức, không khỏi trờn nhanh cầm dưới.

“Nàng thật sự nói với tiểu thư nhà người như vậy?” Trên đời này làm sao có thể có mẫu thân như vậy, Quan Hiên Thần có thể thấy nàng toàn tâm toàn ý vì phụ thân báo thù sẽ chịu đả kích rất nhiều, cũng khó trách hiểu ý bụi ý lạnh(???).

Tỳ nữ một mặt lau lệ, một mặt vuốt cằm.

Nghĩ đến Mạnh Doanh Doanh một cái thiếu nữ từ tay trời gà không chặt, vì báo thù là liều mình như vậy, trái lại chính mình đâu? Nay hai mươi hai năm qua, hẳn lại cố gắng qua cái gì? Đáp án là không có, mặc dù đoạn ngày mất đi song thân kia, chính mình cũng nhiều khổ sở, nhưng là ở Quan gia sinh ý lâm vào nguy cấp hết sức, cũng không từng phiền não tương lai lại nên như thế nào đi xuống.

So với Mạnh Doanh Doanh, hẳn thật sự là sống uống phí.

Quan Hiên Thần không khỏi ở mép giường ngồi xuống, lòng bàn tay chạm nhẹ cái trán của nàng, xác định không có phát sốt, tiếp theo lại rất nhẹ rất nhẹ chạm đến nơi đã trúng cái tát.

Lần đầu tiên, hẳn muốn dùng hết mọi lực lượng bảo hộ nàng.

Loại tâm tình muốn đi bảo hộ một nữ nhân này, không phải là thích, là yêu sao?

Trừ bỏ Mạnh Doanh Doanh, có người nữ nhân nào có thể làm cho chính mình ánh mắt ngừng lại? Tựa như trong trí nhớ, chỉ cần nương vừa xuất hiện, ánh mắt cha sẽ đi theo cử động của nàng, không ai có thể dời nó, thẳng đến lúc này, Quan Hiên Thần mới nghĩ tới, bất quá lúc ấy tuổi còn nhỏ không hiểu tình cảm nam nữ trong lúc đó, nhưng là hẳn hiện tại có thể hiểu.

“Ngô. ....” Dần dần khôi phục ý thức Mạnh Doanh Doanh phát ra rên rỉ móng manh, mí mắt cũng chậm chậm xóc lên, chú ý tới chính mình ở trong hoàn cảnh lạ lẫm. “Quyên nhi. ....” Nàng mở miệng gọi tỳ nữ bên người.

Quan Hiên Thần thanh thanh yết hầu, vội vàng đứng dậy, đem vị trí nhường cho tỳ nữ.

“Tiểu thư cuối cùng tỉnh.” Tỳ nữ vui mừng quá độ mà khóc nói.

Gặp Mạnh Doanh Doanh muốn đứng dậy, Quan Hiên Thần lập tức mở miệng: “Trước nằm, không cần vội vã đứng lên.”

“Người. ....” Thoáng nhìn Quan Hiên Thần đứng ở đầu giường, Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt đỏ lên, theo bản năng đem áo ngủ bằng gấm kéo đến cằm, nũng nịu chất vấn: “Người vì sao ở chỗ này?”

Thái độ của nàng làm cho Quan Hiên Thần có chút căm tức. “Nơi này là địa phương ta ở, đương nhiên ở chỗ này, bất quá nhìn người này bộ dáng, tựa hồ đã tỉnh táo lại, không giống vừa rồi như vậy muốn chết không muốn sống.”

“Người nói ai muốn chết không muốn sống?” Nàng lăm bị ngồi dậy, cũng tưởng khôi đến người này mục đích, sắc mặt lại trở nên tái nhợt. “Ta té xỉu có phải hay không?”

Tỳ nữ ở mép giường ngồi xuống, hai mắt nhiễm ẩm ướt. “Đúng vậy, tiểu thư vừa mới hôn mê, thật sự là đem nô tỳ dọa sợ hãi, hoàn hảo có Quan tứ thiếu gia ở đó, bằng không khả làm thế nào mới tốt.”

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh vội vã hỏi: “Là. .... Hẳn mạng ta tới chỗ này?”

“Đúng vậy, chính là ta ôm người tới nơi này.” Quan Hiên Thần khiêu khích nói.

Mạnh Doanh Doanh nhất thời đỏ bừng mặt, vừa thẹn vừa giận. “Ai muốn người ôm. .... Ta là nói ai muốn người xen vào việc của người khác? Người có thể không cần để ý tới, làm như không phát hiện là tốt rồi.”

“Ta cũng muốn làm như không phát hiện, nhưng là nơi này là nhà ta, nếu người ở chỗ này có cái không hay xảy ra, người khác sẽ trách ta thấy chết mà không cứu.” Quan Hiên Thần dương hừ nói.

Nàng thoáng chốc đỏ đôi mắt. “Người. .... Người này nói chuyện liền thế nào cũng phải độc như vậy sao?”

“Cá tính cho phép, cũng không phải ta có thể khống chế được.” Gặp Mạnh Doanh Doanh thật sự nhanh bị hấn chọc tức khóc, Quan Hiên Thần thờ dãi, không hề có ý dùng lời nói kích ra tức giận của nàng, bởi vì kia so với nản lòng thoái chí tốt hơn. “Đêm nay liền ở lại nơi này qua đêm, chờ ngày mai tâm tình của người bình phục lại trở về.”

“Ta tốt lắm, không cần. ....” Mạnh Doanh Doanh mở miệng muốn cự tuyệt.

Quan Hiên Thần cũng không cho nàng nói cái từ không. “Người như vậy kêu tốt lắm? Không cần thích cậy mạnh như vậy, có khi ý lại người khác sẽ không tổn hại gì tự tôn của người, lại càng không làm người thiếu một miếng thịt.”

“Ta có ai có thể ý lại?” Nàng ngạnh thanh nam nói.

Hắn nhìn xuống xúc động muốn rống to. “Chúng ta đều đứng ở trước mặt người, trừ bỏ ta còn có ai?”

“Ngươi?” Mạnh Doanh Doanh nghẹn họng trợn tròng mắt hấn, biểu tình kia làm cho Quan Hiên Thần lâm vào chán nản, nữ nhân này quả thực rất khinh thường hấn.

“Con người của ta cho dù ngây thơ tùy hứng, tốt xấu cũng là nam nhân, ý lại ta có cái gì không đúng?” Hấn nổi giận đùng đùng hỏi.

Mạnh Doanh Doanh rũ mắt xuống, chưa sót trả lời: “Liên bởi vì ngươi là nam nhân, ta mới không nghĩ ý lại ngươi. ....”

“Có ý tứ gì?” Quan Hiên Thần nhíu mày hỏi.

“Ta không nghĩ giống nương ta. .... Cả đời thâm nghĩ ý lại nam nhân sống qua. .... Không có nam nhân sẽ không muốn sống. ....” Nói xong, nàng che miệng, không cho tiếng khóc phát đi ra. “Cha mới chết không bao lâu nàng đã tái giá. .... Đây ta không oán nàng. .... Nhưng là nàng cư nhiên. ....” Mạnh Doanh Doanh nghĩ đến mẫu thân nói những lời này, tâm vẫn là đau quá.

Quan Hiên Thần trong lòng hiểu rõ, tiếp được lời nàng nói chưa hết. “Cư nhiên vì sát nhân hại cha của ngươi, không cho ngươi vì cha để báo thù.”

“Ngươi. .... Làm sao mà biết?” Mạnh Doanh Doanh kinh ngạc hỏi.

Tỳ nữ không thể không nhận tội. “Tiểu thư, là ta cùng. .... Quan tứ thiếu gia nói. ....”

“Ngươi có thể buông tha báo thù, như vậy cũng sẽ không vi phạm ý tứ mẹ ngươi, nhưng ta còn muốn chiếu theo kế hoạch ban đầu tiến hành, thẳng đến chinh đồ Mạnh Văn Nghĩa mới thôi.” Quan Hiên Thần muốn cho nàng biết chính mình thực hiện, nếu chính mồm đáp ứng huynh trưởng sẽ lấy về tất cả của Triệu gia, cũng sẽ không vì bất luận kẻ nào cùng bỏ dở nửa chừng.

Mạnh Doanh Doanh suy nghĩ một chút, liền hậm hạp trán, bởi vì nàng cũng không có quyền lợi ngăn cản hấn. “Ta hiểu được. .... Bất quá bên ngoài đột nhiên có đồn nói Mạnh gia bị đánh bại, chẳng lẽ việc này cùng ngươi có liên quan?”

“Là ta cho người làm, hơn nữa trên thương trường tin tức luôn luôn truyền thật sự nhanh, nói vậy ngày kế tiếp, sẽ làm Mạnh Văn Nghĩa sút đầu mẹ trán. ....” Hấn cười lạnh một tiếng. “Nay chức tạo phùng công tác một số gần như chết, kế tiếp liền đến phiên hai gian bố trang ở Kim Lăng ứng thiên phủ kia, sớm muộn gì đem bằng hiệu Mạnh gia rơi xuống dưới.”

Đúng lúc này, gã sai vặt đã mang theo đại phu trở lại.

“Ta đã không có việc gì.” Mạnh Doanh Doanh cho rằng không có nghiêm trọng phải xem đại phu.

Quan Hiên Thần ở bên cạnh giám sát. “Đại phu đều mời tới, cho hấn xem mạch đi.”

“Tiểu thư, ngươi nghe Quan tứ thiếu gia.” Tỳ nữ cũng nhiều lời khuyên bảo.

“Àn.” Mạnh Doanh Doanh đem tay phải vươn ra.

Đại phu cẩn thận xem qua mạch, xác định người bệnh thân thể không có trở ngại, liền mở một thiếp canh nhân sâm ninh thần sau đó ly khai.

“Thạch Đầu, hiện tại phải đi bốc thuốc trở về.” Quan Hiên Thần đem phương thuốc giao cho gã sai vặt.

“Ta thật sự không có việc gì.” Mạnh Doanh Doanh nghe được còn phải uống dược, mi tâm đều nhíu lại.

“Chờ dược nấu tốt, ngươi liền ngoan ngoãn uống hết cho ta.” Hấn thái độ cường ngạnh nói. “Ta không nghĩ lại nhìn đến ngươi bộ dáng giống như mất hồn kia.”

“Ngươi người này cũng quản nhiều lắm.” Mạnh Doanh Doanh sân não nói.

Quan Hiên Thần hừ hừ. “Nữ nhân khác muốn ta quản, bản thiếu gia còn mặc kệ.”

Này ám vị không rõ trong lời nói làm cho Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt lại từ trắng chuyển đỏ. “Ngươi. .... Nói điều này, để cho người khác nghe được sẽ hiểu lầm.”

“Hiểu lầm cái gì?” Nghe nàng muốn cùng chính mình phân định quan hệ, làm cho Quan Hiên Thần thực không có tư vị.

“Trong lòng ngươi đều biết.” Nàng sân nghệ hấn liếc mắt một cái.

“Ta quan tâm ngươi không tốt sao?” Quan Hiên Thần lớn tiếng chất vấn.

Mạnh Doanh Doanh bị hỏi có chút nghẹn lời. “Ta chưa nói không tốt, chẳng qua. ....” Hấn như vậy quan tâm nàng lại là vì cái gì đâu?

“Chẳng qua cái gì?” Nàng nếu dám nói không cần hấn quan tâm thử xem xem.

“Ta đã đáp ứng nương không báo thù, vậy. .... không thể lại cung cho ngươi tin tức gì, ngươi quan tâm ta cũng vô dụng.” Nam nhân này không có khả năng vô duyên vô cớ quan tâm chính mình.

Nghe xong lời nói này, Quan Hiên Thần tức đến hơn nửa ngày đều không nói ra, nghĩ rằng nữ nhân này còn thật sự nghĩ đến chính mình là muốn lợi dụng nàng mới có thể quan tâm như vậy.

“Người. .... Trùng mắt ta làm cái gì? Ta có nói sai sao?” Mạnh Doanh Doanh rụt lui cổ hỏi.

Quan Hiên Thần lâm vào chán nản, như trước trùng mắt nàng.

Bất quá trong lòng rất rõ ràng, Mạnh Doanh Doanh như vậy là do hấn chính mình tạo thành, là thái độ của hấn làm cho nàng không thể không nghĩ như vậy.

“Có chuyện nói, không cần trùng ta.” Nàng có chút căm tức.

Hấn thật sâu hít vào một hơi, quyết định chờ sau khi Mạnh Doanh Doanh tinh thần tốt mới nói chuyện sau.”Người trước nghĩ một lát,nếu đói bụng, muốn ăn cái gì,nói với đầu bếp.”

Mạnh Doanh Doanh còn tưởng rằng hấn sẽ phản môi tướng kê, không khỏi có chút kinh ngạc, lẳng lẳng nhìn Quan Hiên Thần mở cửa đi ra ngoài.

“Tiểu thư, y nô tỳ xem,vị Quan tứ thiếu gia này thật sự quan tâm người.” Tỳ nữ che miệng cười nói.

Mạnh Doanh Doanh giận tỳ nữ liếc mắt một cái.”Người đừng nói lung tung!”

“Nô tỳ là nói thật.” Tỳ nữ thiếu chút nữa thề với trời.”Thời điểm tiểu thư té xỉu,Quan tứ thiếu gia thật sự rất vội, lập tức gọi người đi thỉnh đại phu,còn sợ chân không đủ ấm,lại cho người đi lấy một cái lại đây,hơn nữa vẫn hỏi nô tỳ rốt cuộc phát sinh chuyện gì.”

“Tốt lắm, đừng nói nữa.” Nàng càng nghe khuôn mặt nhỏ nhắn càng hồng.

“Tiểu thư thật sự không thích Quan tứ thiếu gia?” Tỳ nữ nhỏ giọng hỏi.

“Ta. ....” Những năm gần đây, Mạnh Doanh Doanh cả đầu trầm nghĩ chuyện báo thù,chưa bao giờ từng nghĩ tới thích loại sự tình này, cho nên nàng không thể nhận ra tâm ý chính mình.”Ta cũng không biết.”

Tỳ nữ nghe được do dự trong lời nói của chủ tử,không khỏi tự đáy lòng nói:“Biết tiểu thư trong lòng chịu nhiều khổ sở,nô tỳ càng hy vọng tương lai tiểu thư có thể có tốt quy túc, không ai có thể thiệt tình đối tiểu thư tốt.”

“Quyên nhi.” Mạnh Doanh Doanh động dung nắm chặt tay nàng.

“Tiểu thư trước ngủ một chút, nô tỳ đi phòng bếp nhìn xem có cái gì ăn.” Tỳ nữ lau khô nước mắt đi ra ngoài.

Nghe được cửa phòng nhẹ nhàng mà đóng lại, Mạnh Doanh Doanh dựa vào đầu giường, nghĩ đến lời tỳ nữ nói nói.

Nàng thích hấn sao?

Mạnh Doanh Doanh không khỏi thờ dãi, nàng không thể tưởng tượng đi thích một người nam nhân, thích đến chỉ có thể ý lại hấn, ý lại đến có thể phản bội lương tâm chính mình,có thể thị phi chẳng phân biệt được, cũng không nghĩ mất đi đối phương, nàng thật sự rất sợ hãi trở nên giống như mẫu thân.

Nếu thật sự biến thành như vậy, nàng sẽ xem nhẹ chính mình.

*****

Đêm đó giờ Dậu, sắc trời đã muốn tối, hơn nửa đêm càng sâu nhiệt độ không khí liền càng thấp, hơn nữa tuyết còn rơi đến.

“Thật lạnh.” Quan Hiên Thần mượn hơi ấm áo choàng trên người, cước bộ tập tễnh hướng phòng khách đi đến.

Gã sai vật mang theo đèn lồng bên người,gặp chủ tử cư nhiên chống được hiện tại, không giống dĩ vãng đã sớm ngủ thẳng hôn thiên ám, kêu đều kêu không tỉnh,đại thiếu gia bọn họ nếu biết, chỉ sợ thật sự sẽ nghĩ đến mặt trời muốn mọc từ phía tây.”Tứ thiếu gia không bằng trở về phòng nghỉ ngơi đi.”

“Ta không yên tâm,trước xem liếc mắt một cái.” Hấn răng nanh một bên run lên, vừa nói.

Quả nhiên, đợi Quan Hiên Thần đi vào phòng khách,thấy tỳ nữ vừa vận bụng bữa tối còn nguyên đi ra cửa phòng.

Quan Hiên Thần nâng lên hai hàng lông mày liếc mắt một cái.”Như thế nào cũng chưa ăn?”

“Tiểu thư nói nàng không có khẩu vị, ngay cả ngọc thiện đều chỉ ăn hai miếng.” Tỳ nữ lo lắng nói

“Lại mang đi vào, ta đến bức nàng ăn.” Quan Hiên Thần dùng cầm hương trong phòng.

Tỳ nữ đành phải làm cho hấn thử xem,vì thế lại đem bữa tối mang vào phòng.

“Ta nói không muốn ăn.....”Nửa nằm ở trên giường Mạnh Doanh Doanh thấy tỷ nữ lại đem đồ ăn mang đến trước mặt, hữu khí vô lực nói.

“Không ăn cũng phải ăn!” Quan Hiên Thần đi lên nói.

Mạnh Doanh Doanh nhìn thấy hấn liền nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn.”Ngươi ngay cả điều này cũng muốn quản?”

“Ngươi nói đúng rồi.” Hấn cúi xuống áo choàng trên người giao cho gã sai vặt, sau đó tay trái bưng lên bát, tay phải cầm lấy bạch tử biểu canh nhĩ, yêu một ngum com trắng, cứng rắn nhét vào bên miệng Mạnh Doanh Doanh.”Ăn!”

Nàng nhanh ngậm mỗi đồ mọng, sau đó tiếp tục chải tóc, không ăn chính là không ăn.

“Bỏn thiếu gia cho tới bây giờ không uy qua nữ nhân, ngươi là cái thứ nhất, ít nhất cấp chút mặt mũi.” Quan Hiên Thần lúc này khẩu khí đã là ăn nói khép nép.

“Ta thật sự ăn không vô.” Mạnh Doanh Doanh tựa hồ cảm nhận được hấn quan tâm, khẩu khí cũng trở nên đáng thương hề hề.

Quan Hiên Thần tâm mềm nhũn.”Ăn hai miếng là tốt rồi.”

“Thật sự chỉ cần hai miếng?” Mặt nàng nóng lên.

“Đổi, liền hai khẩu.” Quan Hiên Thần thực không hiểu được vì sao như vậy làm ơn, chỉ vì làm cho nữ nhân này ăn hai miếng com, ngay cả chính mình đều cảm thấy bất khả tư nghị.

“Được rồi.” Mạnh Doanh Doanh cố mà há mồm

Hấn hừ nhẹ một tiếng.”Có cần miễn cưỡng như vậy sao?” Khẩu khí tuy rằng nghe qua không tốt lắm, nhưng không có tức đến bỏ lại bát đĩa chạy lấy người.

Mạnh Doanh Doanh nhắm nuốt hai xuống miệng com trắng, đột nhiên rên rỉ một tiếng, bởi vì tác động đến có chút làm đau má phải, chỉ phải đổi bên kia đến nhắm nuốt.

“Chườm lạnh qua sao?” Quan Hiên Thần nhìn má phải có chút chói mắt hỏi.

Nàng hậm phía dưới.”Àn.”

“Ăn canh.” Hấn yêu khẩu canh cá cấp nàng.

“Ta chính mình làm là tốt rồi.....”Mạnh Doanh Doanh bị uy có chút thẹn thùng,kiêu kiêu sợ hãi muốn tiếp nhận bạch tử biểu canh nhĩ trên tay hấn.

Quan Hiên Thần không đưa.”Ta uy không tốt sao?”

“Không phải như vậy.....” Nàng tà liếc gã sai vặt cùng tỷ nữ ở bên cạnh cười trộm, nha nha nói.

“Các ngươi đều đi ra ngoài!” Quan Hiên Thần quát khế.

Mạnh Doanh Doanh là người đầu tiên phản đối.”Không được! Chúng ta cô nam quả nữ, há có thể cùng ở một chỗ.”

“Ta đây kế tiếp muốn cùng ngươi nói chuyện, làm cho bọn họ nghe thấy cũng không sao?” Hấn giờ lên đuôi lông mày hỏi lại.”Ta là không cần, chỉ sợ ngươi sẽ thẹn thùng mà thôi.”

“Ngươi..... Muốn cùng ta nói cái gì?” Mạnh Doanh Doanh không biết như thế nào hai gò má bỗng dưng bắt đầu nóng lên.

“Lại ăn hai miếng com cùng đồ ăn, ta mới nói.” Quan Hiên Thần đắc ý nhìn bộ dạng nàng ửng đỏ hai gò má, trong cơ thể cũng phát lên một cỗ xông xao.

“Vừa mới đã ăn hai miếng.....” Miệng nàng nói thầm, bất quá vẫn là lại làm cho hấn uy, chờ đồ ăn đều nuốt vào, thế này mới hỏi:“Hiện tại có thể nói đi?”

Hấn đem bát cùng bạch tử biểu canh nhĩ đều thả lại trên thực án, sau đó khụ khụ.”Con người của ta luôn luôn chỉ đề ý chuyện chính mình,cho dù là tự tay chùng, cũng không chú động quan tâm đối phương.....”

“Này không cần ngươi nói, ta cũng nhìn ra được!” Mạnh Doanh Doanh kiêu xuy nói.”Ngươi chính là cái loại tùy hứng ích kỷ này, không thèm để ý người khác chết sống.....”

“Ngươi rốt cuộc muốn nghe hay không?” Quan Hiên Thần đề ý quát.

“Đương nhiên muốn nghe.” Mạnh Doanh Doanh khí thế bị hấn nhất rống cũng yếu xuống.

Quan Hiên Thần nói tiếp. "Đối với người chính là nhìn không được muốn quan tâm người."

Nghe xong, Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt càng nóng. "Người làm cái gì muốn quan tâm ta?"

"Một người nam nhân quan tâm một nữ nhân, còn có thể có lý do gì?" Quan Hiên Thần bị nàng biết rõ còn cố hỏi tức đến lửa lớn. "Tóm lại, về sau chuyện của người chính là chuyện của ta, cứ việc ý lại ta là được, mặc kệ là cái gì, ta nhất định sẽ đứng ở bên người giúp người."

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Lời này ý tứ là hấn thích nàng sao? Mạnh Doanh Doanh nghe xong lại là ngỡ ngàng, lại là cảm động, bởi vì Quan Hiên Thần nói sẽ cùng chính mình đứng ở cùng trận tuyến, không cần lại một mình chiến đấu hăng hái, nhưng là..... Lại có chút chần chờ, này chần chờ làm cho nàng không biết nên trả lời như thế nào.

Chính mình đâu? Chính mình cũng thích nam nhân này sao?

Nếu một chút cũng không thích, vừa mới làm sao có thể nguyện ý làm cho hấn uy, kia nhưng là hành động tương đương thân thiết, nếu đối với Quan Hiên Thần không có nửa điểm cảm giác, lại làm sao có thể nghe được hấn nói những lời này liền mặt đỏ, Mạnh Doanh Doanh muốn đi tìm tòi nghiên cứu tâm ý chính mình, nhưng là lại rất sợ biết kết quả.

Bởi vì..... Nàng sợ hãi thích, tiện đà ý lại một người.

"Cám ơn." Mạnh Doanh Doanh chỉ có thể nói như vậy.

Quan Hiên Thần nghe xong thực không hài lòng. "Ai muốn người nói lời cảm ơn, chỉ cần nhớ kỹ lời nói của ta, có cái gì thống khổ cùng khổ sở đều có thể nói cho ta biết, ta sẽ giúp người gánh vác xuống."

"Ta..... Không cần người tới gánh vác....." Nàng rũ mắt xuống, che dấu trong lòng mê vờng.

"Vi sao?" Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú biến trắng. "Người liền như vậy chán ghét ta?"

Mạnh Doanh Doanh cắn cắn môi dưới, cố gắng nói: "Không phải, ta chỉ là không nghĩ dưỡng thành cá tính ý, thời điểm chỉ có chính mình một người cái gì đều làm không được, ta không nghĩ biến thành..... Giống nương ta vậy."

"Kỳ thật ý lại cũng không phải không tốt, chỉ cần hiểu được khi nào thì có thể ý lại, khi nào thì dựa vào chính mình là có thể. Chẳng hạn như ta, tổng nghĩ đến có thể không dựa vào bất luận kẻ nào, cũng có thể sống tốt, lại không biết nếu không phải có các huynh trưởng có thể cho ta ý lại, ta căn bản hai bàn tay trắng, cho tới nay, ta chưa từng có suy nghĩ sâu xa vấn đề này, là người làm cho ta bắt đầu tỉnh lại chính mình không biết." Quan Hiên Thần mỗi một câu đều xuất từ tâm can, cũng là cuộc đời lần đầu chính mồm thừa nhận chính mình sai lầm.

Lời nói này làm cho Mạnh Doanh Doanh đối với hấn có vài phần kính trọng.

Có thể thẳng thắn thành khẩn đối mặt khuyết điểm chính mình, cũng là cần dũng khí rất lớn, huống chi nàng cũng nhìn ra được Quan Hiên Thần cùng chính mình giống nhau lòng tự trọng rất mạnh, vậy càng khó có thể thừa nhận.

"Không bằng như vậy, về sau đại sự người liền ý lại ta, việc nhỏ trong lời nói liền đến lượt ta ý lại người." Quan Hiên Thần không tiếp thu làm cho vấn đề này là rất khó giải quyết.

"Cái gì gọi là việc nhỏ?" Nàng không thể không thỉnh giáo.

"Chính là một khi thời tiết biến lạnh, thời điểm ta bắt đầu tiến vào 'ngủ đông', người phải phụ trách không cho phép bất luận kẻ nào đến ám ý ta, còn có giúp ta sưởi ấm, miễn cho ta ngủ thẳng phát run." Không nhìn Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt càng lúc càng hồng, hấn tự cố tự nói.

"Ai..... Phải giúp người sưởi ấm?" Mạnh Doanh Doanh mặt đỏ đến mau tặc.

Quan Hiên Thần biết nàng không tin, vì thế thân thủ cầm nàng. "Có phải hay không thực lạnh?"

"Người....." Nguyên bản muốn mở miệng trách cứ hấn, lập tức kinh ngạc mở lớn đôi mắt đẹp, không chỉ lạnh, lại run nhè nhẹ. "Thực sự lạnh như thế sao?"

Hấn lùi về bàn tay. "Nếu không muốn nói với người, ta đã sớm ngủ."

“VẬY về sau đi tìm nữ nhân muốn kết hôn giúp người sưởi ấm.” Mạnh Doanh Doanh nửa buồn nửa sầu nói.

“Nói cũng đúng.” Quan Hiên Thần trả lời làm cho lòng của nàng trầm xuống. “Vốn ta là tính đời này cũng không cưới vợ, bởi vì cái loại trách nhiệm này rất phiền toái, chỉ là tưởng tượng liên đầu đầu, bất quá. .... Nếu là người, ta nghĩ ta nguyện ý nhận.”

Lời vừa nói khỏi miệng, Quan Hiên Thần phát hiện cũng không bài xích như dự đoán, cũng không có giấy dựa quá nhiều, lại càng không có cảm giác được trời sụp đất nứt, giống như rơi xuống địa ngục, tựa hồ hết thảy là đương nhiên, thiên kinh địa nghĩa, nguyên lai hẳn đã thích Mạnh Doanh Doanh đến nguyện ý thú nàng làm vợ, chính là trên miệng không chịu thừa nhận.

Mạnh Doanh Doanh ngẩn ra, trong hốc mắt giống như có cái gì quay cuồng.

“Ta. .... Không biết. ....” Nàng tâm tình thực loạn.

“Dù sao ta đã quyết định như thế này, người hảo hảo suy nghĩ một chút.” Quan Hiên Thần cũng không thích nàng kéo dài, nếu biết rõ tâm ý chính mình, như vậy hẳn nhất định có biện pháp làm cho Mạnh Doanh Doanh đáp ứng hôn sự. “Người sớm một chút nghỉ ngơi, chờ ta đến Dương Châu chuyện đều xong xuôi lại đến nói.”

Đội chủ tớ Quan Hiên Thần rời đi, Mạnh Doanh Doanh vẫn do dự như trước.

“Tiểu thư nghe được sao? Nô tỳ đã nói Quan tứ thiếu gia thích người, này thật sự là quá tốt.” Tỳ nữ nhưng là thực vì chủ tử cao hứng.

Thấy tỳ nữ thay chính mình vui vẻ như vậy, nàng chỉ có thể miễn cưỡng cười cười.

Thật sự có thể đáp ứng hẳn sao?

Từ ca ít đặc ý-

Tháng 2

5

Thăng đến ngày hôm sau, gần buổi trưa, bên ngoài không có tuyết rơi, Quan Hiên Thần liền phái xe ngựa đưa chủ tớ Mạnh Doanh Doanh trở lại Mạnh gia.

“Đêm qua không về nhà, nương nhất định sẽ hỏi, nên nói như thế nào đây?” Mạnh Doanh Doanh ngồi ở trong tấm phòng của mình, suy nghĩ vấn đề này.

Đúng lúc này, ngoài phòng có người gõ cửa. “Doanh Doanh biểu muội!”

Mạnh Doanh Doanh nhận ra thanh âm này, liền đứng dậy mở cửa. “Huy Anh biểu tì như thế nào đến đây?”

“Tôi hôm qua ta tìm đến người, bất quá nghe nói người xuất môn còn không có trở về, cho nên có điểm lo lắng. ....” Giả mạo Triệu Huy Anh Mạnh Ngọc Phượng hướng trong lòng bàn tay thổi nhiệt khí. “Bên ngoài thật sự rất lạnh.”

“Quyên nhi đi ngâm nước trà, Huy Anh biểu tì trước hết ngồi chờ một chút.” Mạnh Doanh Doanh đành mời nàng vào phòng. “Ngày hôm qua đi chùa dâng hương, kết quả lúc về vừa vặn tuyết rơi xuống, đành phải ngủ lại ở chùa.” Hy vọng lời nói dối có thể giấu giếm được.

Nhìn đến trên bàn có thừng châu chi ma đường, Mạnh Ngọc Phượng tùy tay cầm một khối ăn. “Nguyên lai là như vậy, bởi vì sợ người gặp chuyện không may, cho nên muốn ta đến xem.”

“Nương thật sự lo lắng cho ta?” Mạnh Doanh Doanh nhất thời tươi cười rạng rỡ, nghĩ nẫu thân đúng là vẫn còn yêu thương nữ nhi này. “Huy Anh biểu tì nếu là thích, đều cho người ăn đi.”

Mạnh Ngọc Phượng lòng thực tham đem hết tất cả đi. “Kia, ta đây sẽ không khách khí.”

Đội nàng chân trước rời đi, Mạnh Doanh Doanh sau lưng cũng đi vào trong phòng mẫu thân.

“Nương, ta đã trở về. ....”

Mạnh phu nhân không đợi nữ nhi đem nói cho hết lời, không phân trần cảm tạ nàng. “Người đi nơi nào vậy? Không đi nha môn chứ?” Nàng phiền não toàn bộ một buổi tối, chỉ sợ nữ nhi quá mức cố chấp, không nghe khuyên bảo.

Trong nháy mắt, lúm đồng tiền trên mặt Mạnh Doanh Doanh rút đi. “Ta không có đi.”

“Không có là tốt nhất.” Mạnh phu nhân an tâm.

“Nương lo lắng cũng chỉ có điều này?” Nàng hốc mắt đỏ hồng.

“Doanh Doanh, nương cũng là vì người suy nghĩ, nếu làm cho người ngoài biết loại sự tình này, còn có ai sẽ đến cầu hôn, khuôn mặt này muốn hướng

đến chỗ nào, cho nên đem chuyện quá khứ đều quên đi.” Mạnh phu nhân sẽ không làm cho bất luận kẻ nào phá hư hạnh phúc trước mắt, bao gồm nữ nhi của mình.

“Nương nói đúng.” Mạnh Doanh Doanh cảm nước mắt cười cười.

“Qua vài ngày cha người từ Kim Lăng ứng thiên phủ trở về, hết thầy hẳn là có thể khôi phục nguyên trạng, chuyện gì không tốt đều nên biến mất, đợi Huy Anh gả vào Quan gia, được Quan gia giúp, mẫu tử chúng ta có thể tiếp tục những ngày an lành.” Mạnh phu nhân lộ ra thiên chân tuyệt mỹ tươi cười, không chú ý tới nữ nhi bên người về mặt đau thương.

“Ân.” Mạnh Doanh Doanh nghẹn ngào vuốt cằm, tâm nang giờ phút này..... Thật sự so với tuyết mùa đông còn lạnh hơn.

Lại qua năm ngày, Mạnh Văn Nghĩa mới từ Kim Lăng ứng thiên phủ về nhà.

Hai chân bước vào đại môn, sắc mặt hắn cũng càng hiện ra ngưng trọng, thậm chí mang theo sát khí.

“Lão gia đã trở lại.” Tỷ nữ mới bụng ngo thiên muốn vào phòng đưa chủ tử, chỉ thấy Mạnh Văn Nghĩa theo một đầu khác của hành lang dài đi tới, vội vàng quỳ gối chào.

Trong phòng Mạnh Doanh Doanh tự nhiên cũng nghe đến, nghĩ rằng Mạnh Văn Nghĩa theo Kim Lăng ứng thiên phủ trở về, hẳn là sẽ đi xem nương trước, không nên tới nơi này của nàng trước mới đúng.

Chỉ nghe thấy phanh một tiếng, Mạnh Văn Nghĩa đã đẩy cửa ra đi vào.

Thấy đối phương thế tới rào rạt, vẻ mặt khác thường, Mạnh Doanh Doanh theo bản năng theo trên ghế đứng lên.”..... Cha.” Vì nương, nàng vẫn gọi hắn như vậy.

Mạnh Văn Nghĩa nhìn “nữ nhi” trước mắt, tuy rằng không phải thân sinh, nhưng dù sao cũng nuôi đến lớn như vậy, không thể nói hoàn toàn không có cảm tình, bất quá nếu là phát hiện nàng làm ra chuyện phản bội mình, cũng tuyệt đối sẽ không tha thứ.” Doanh Doanh, cha có chuyện muốn hỏi người.”

“Dạ.” Nàng cố giữ vững bình tĩnh nói.

“Mấy ngày nay cha mang theo tiên sinh phòng thu chi đến Kim Lăng ứng thiên phủ đi một chuyến, ở trên đường nghe thấy hẳn trong lúc vô tình nhắc tới, người từng cùng hẳn hỏi qua tên lão chức công ở trong chức tạo phường cùng chỗ ở của bọn họ, tuy rằng lúc ấy hẳn đã uống rượu say, bất quá vẫn là có một chút ấn tượng.....” Mạnh Văn Nghĩa đi phía trước khóa từng bước.” Có hay không có việc này?”

Nghe hẳn dùng hoài nghi chất vấn chính mình, Mạnh Doanh Doanh lén lút nắm nhanh tay nhỏ bé trong tay áo.” Vương thúc hẳn nhớ đúng, quả thật là có việc như vậy, khi đó chính là đột nhiên muốn học canh cửi, cho nên mới nghĩ đến đi thỉnh giáo hẳn, hy vọng Vương thúc giới thiệu một lão chức công kinh nghiệm phong phú cho ta.”

“Thật sự chính là như vậy sao?” Mạnh Văn Nghĩa không khỏi nghi ngờ nổi lên.” Như vậy làm gì phải biết chỗ ở của bọn họ? Trực tiếp đi chức tạo phường tìm bọn họ thì tốt rồi..... Ta đại khái không quên đi sau ngày này, ngay tại mấy ngày sau, chức tạo phường lão chức công đều xin đi, sau lại biết được đều bị Quan tứ thiếu gia dùng điều kiện rất tốt cam kết đến Quan gia ở Tô Châu cùng Hàng Châu chức tạo phường công tác.”

“Người rốt cuộc muốn nói cái gì?” Mạnh Doanh Doanh nhìn thẳng hẳn, ánh mắt cũng không lại ngại trang mềm mại, biết ngày cùng Mạnh Văn Nghĩa đối chất nhau rốt cuộc đến, nàng không thể lại che dấu hận ý của chính mình.

“Doanh Doanh, nói như thế nào, ta ở trên danh nghĩa cũng là cha người, người hẳn là không đến mức liên hợp với người ngoài phản bội ta mới đúng.” Hắn khẩu khí giả bộ thân thiết nói.

Nàng kiều nhan rung mình.” Ta chưa từng thừa nhận người là cha ta, vì nương, ta có thể gọi người một tiếng cha, nhưng đây cũng không phải xuất phát từ mong muốn của ta.”

“Người.....” Mạnh Văn Nghĩa lúc này mới thấy rõ bộ mặt thật của “nữ nhi” này.” Nguyên lai ta nuôi một cái nội tặc [ăn cây táo, rào cây sung], thật là người ở sau lưng giờ trò quỷ!”

“Người hiện tại trên tay có được hết thầy, tất cả đều là theo Triệu gia cướp đến, cũng không phải của người, cho nên người không có tư cách theo ta nói lời này.” Mạnh Doanh Doanh hèn mọn phụng nói.

Mạnh Văn Nghĩa như là nghe được thiên đại chê cười, cười ha ha, bất quá trong lòng bắt đầu âm thầm cảnh giới.” Người là nghe ai nói?”

“Mặc kệ ta là nghe ai nói, sự thật chính là sự thật, chờ chân chính Triệu gia đại tiểu thư tự mình ra mặt lên án, nhìn người còn có cái gì nói sạo?” Nàng kiều hờ một tiếng.” Nghĩ đến tìm cái giả mạo, Quan gia sẽ mắc mưu, tính toán của người ngay từ đầu liền nhầm rồi.”

“Bởi vì người tức nương người tái giá với ta, cho nên mới âm thầm theo ta đối nghịch?” Mạnh Văn Nghĩa không thể tưởng được nàng cư nhiên ngay cả chuyện Triệu gia đều biết, xác định hay không còn có những người khác biết được.

Nghe hẳn hỏi như vậy, Mạnh Doanh Doanh dùng ánh mắt tràn ngập hận ý trừng mắt hẳn.” Người rất rõ ràng vì sao, chẳng lẽ ngay cả chính mình phạm chuyện gì đều đã quên?”

Hắn sắc mặt thay đổi.”Ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì.”

Gặp Mạnh Văn Nghĩa vẫn như cũ mạnh miệng, chết không tiếp thu sai, Mạnh Doanh Doanh không thể nhịn được nữa theo trong túi hương xuất ra “chứng cớ”, quyết định cùng hắn ngã bài.”Còn nhớ rõ vậy này sao?”

“Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua nó.....” Vừa thấy đến khối hồ lô hình ngọc trụ kia trên tay nàng, sắc mặt Mạnh Văn Nghĩa bởi vì chột dạ mà trắng bệch.

Mạnh Doanh Doanh liền đoán được hắn sẽ phủ nhận.”Năm đó ngươi thường về nhà ta qua lại, có vài lần đem ta ôm ở lòng, cũng cầm cây quạt tùy thân mang theo cho ta thưởng thức, ta vĩnh viễn sẽ không quên nó ở phía trên, cuối cùng nó cũng là cha ta trước lúc lâm chung gất gao nắm trong tay vật căn cứ chính xác, chính là muốn nói cho ta biết là ai giết hắn.....”

“Ta.....” Mạnh Văn Nghĩa thế này mới nghĩ đến đêm đó về nhà, phát giác ngọc trụ trên cây quạt không thấy, nghĩ đến chính là roi ở trên đường, cho nên lơ đãng.

Nàng oán hận tới gần hắn.”Vì sao muốn giết cha ta? Hắn tín nhiệm ngươi, cho ngươi là thân huynh đệ, vì sao muốn giết hắn? Ngươi như thế nào hạ thủ được?”

Mạnh Văn Nghĩa ánh mắt chuyển thành âm ngoan.”Ngươi muốn biết? Hào! Ta liền nói cho ngươi..... Ta và cha ngươi là anh em kết nghĩa hảo huynh đệ, lại đồng thời coi trọng nương ngươi, ta so với cha ngươi còn sớm buổi sáng tới cửa cầu hôn, không thể tưởng được song thân mẹ ngươi lại đem nàng gả cho cha ngươi..... Luận về gia nghiệp, ta Mạnh gia ở Kim Lăng ứng thiên phủ kinh doanh từ lâu, mới có thể cùng nương ngươi xứng đôi, có thể hơn cha ngươi rất nhiều, hắn một cái tạp phiến nhỏ nhỏ phổ phưong dựa vào cái gì thủ được nàng? Nàng là của ta mới đúng, ta thật sự không cam tâm.....”

“Liền vì nguyên nhân này, ngươi giết cha ta?” Mạnh Doanh Doanh vẻ mặt khiếp sợ, không nghĩ tới vì mẫu thân, nam nhân này cư nhiên làm ra chuyện mất đi nhân tính đến như vậy.

“Theo ánh mắt đầu tiên nhìn đến nương ngươi, trên đời này không còn có nữ nhân có thể vào được mắt của ta, ta có thể cho nàng những ngày rất tốt, nhìn đến nàng không có biện pháp mặc một chút, ăn được một chút, bên người cũng không có nô tỳ hầu hạ, ta có đa tâm đau, chỉ cần cha ngươi chết, nàng sẽ không tiếp tục chịu khổ.....” Hắn cười lạnh một chút.”Mà cha ngươi chết không bao lâu, nương ngươi quả nhiên bị thành tâm của ta cảm động, đáp ứng tái giá cho ta, xem ở trên mặt mũi mẹ ngươi, ta có thể đem ngươi trở thành nữ nhi chính mình, bất quá điều kiện tiên quyết là ngươi không thể phản bội ta.”

Mạnh Doanh Doanh tức đỏ mặt.”Đó là bởi vì cha ta là người chính trực thiện lương thành thật, cho nên mới đem nương ta gả cho hắn..... Ngươi ngay cả một phần cha ta so ra đều kém.....”

“Còn có ai biết cha ngươi là ta giết?” Mạnh Văn Nghĩa nghĩ rằng nếu nói đều nói hết, cũng nên thoái mái, bất quá phải nghĩ biện pháp che lại miệng của nàng.

Nàng trong lòng chấn động.”Không có những người khác biết.”

“Thật vậy chăng?” Mạnh Văn Nghĩa lạnh lạnh cười cười.”Không có những người khác biết là tốt rồi.”

Thấy hắn thình *** h xoay người đi ra ngoài, Mạnh Doanh Doanh bởi vì mới vừa rồi quá mức kích động, lúc này trầm tĩnh lại, hai chân mềm nhũn, nhanh ngồi xuống.

Tỳ nữ vội vàng tiến lên hỏi:”Tiểu thư có làm sao không?”

Nàng nước mắt rơi như mưa lác lác đầu.

“Tiểu thư, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Tỳ nữ mặt bị dọa trắng, không biết làm sao.

Mạnh Doanh Doanh lau đi nước mắt, nghĩ Mạnh Văn Nghĩa người kia chuyện gì đều làm được, không có khả năng sẽ khinh địch như vậy bỏ qua cho nàng.

Bất quá đây cũng là điều nàng muốn mạo hiểm, nếu Mạnh Văn Nghĩa thật sự có ý đồ giết nàng diệt khẩu, như vậy cũng có thể cho nương nhận rõ nam nhân này có bao nhiêu tâm ngoan thủ lạt, cũng sẽ hạ quyết định quyết tâm rời đi hắn, đây là Mạnh Doanh Doanh hạ cuối cùng một cái tiền đặt cược, muốn đồ ở trong lòng mẫu thân, nàng nữ nhi chung quy so với Mạnh Văn Nghĩa còn có trọng yếu.

Nàng mới nghĩ như vậy, cửa lại lần nữa bị người đẩy ra, vài tên nô tài trong phủ vội tiến vào, đem trái phải Mạnh Doanh Doanh lôi đứng lên kéo ra bên ngoài.

“Các ngươi muốn làm cái gì?” Mạnh Doanh Doanh kinh thanh hô to.”Buông!”

Vài cái nô tài kia mặt tựa gặp nạn, bởi vì bọn họ cũng là phụng mệnh làm việc.”Tiểu thư, đây là mệnh lệnh của lão gia, chúng ta cũng chỉ có thể nói thực xin lỗi.....”

“Tiểu thư.....” Tỳ nữ cũng đồng dạng bị áp đi ra ngoài.

Chương 13

Giờ Tuất –

Quan Hiên Thần theo trong mộng tỉnh lại, không nói từ nào, hần mí mắt giật vài không ngừng, một lòng cũng bất ổn, làm hần không thể an tâm ngủ.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Hần nghĩ rằng trong nhà có đại ca cùng Lan di, hần là không có việc gì mới đúng, nhưng là tâm phiền ý loạn như vậy vẫn là lần đầu tiên.

Đúng lúc này, gã sai vặt nhẹ nhàng đẩy cửa ra tiến vào, còn đang suy nghĩ nếu lúc này đánh thức chủ tử, chỉ sợ lại bị mắng một chút, đã thấy hần ngồi ở trên giường, hình như là thanh tỉnh.

Gã sai vặt lớn tiếng thở ra, bước nhanh tiến lên. “Nô tài nghĩ đến Tứ thiếu gia còn đang ngủ, bởi vì người kêu Đại Trụ Từ kia đột nhiên chạy tới nói muốn tìm Tứ thiếu gia.....”

“Đại Trụ Từ?” Quan Hiên Thần suy nghĩ một chút, mới nhớ lại người này là ai. “Hần tìm ta làm cái gì?”

“Nô tài cũng không rõ ràng, hỏi hần tìm Tứ thiếu gia muốn làm cái gì, cũng hỏi không ra nguyên do.” Hần lắc đầu nói.

Quan Hiên Thần xoa xoa mi tâm, xoay mình cứng lại. “Nhanh đi gọi hần tiến vào!” Bởi vì lần trước có công đạo qua hần, nếu là Mạnh Doanh Doanh xảy ra chuyện, phải chạy nhanh đến thông tri chính mình.

“Dạ.” Gã sai vặt vội vàng đi.

Chẳng lẽ Mạnh Doanh Doanh thật sự đã xảy ra chuyện?

Ý tưởng này làm cho Quan Hiên Thần trong lòng run lên, liền lập tức tỉnh hẳn ngủ, rồi đi ổ chăn ấm áp, làm cho hần mãnh liệt run, bất quá nghĩ đến Mạnh Doanh Doanh, lấy tốc độ nhanh nhất mặc vào áo choàng cùng hài.

“Nhanh chút tiến vào.....” Gã sai vặt dẫn Đại Trụ Từ tiến vào trong phòng.

Đại Trụ Từ nhìn thấy Quan Hiên Thần, bởi vì sốt ruột, cũng không giới thiệu, nên nói năng có chút lộn xộn. “Tiểu thư không thấy..... Nàng không thấy..... Lão gia muốn đuổi ta đi..... Muốn tìm tiểu thư..... Tiểu thư nói ta có thể lưu lại..... Lão gia rất tức giận.....”

“Có chuyện chậm rãi nói!” Quan Hiên Thần khiển trách một tiếng. “Ngươi nói tiểu thư nhà ngươi không thấy?”

“Đúng, tiểu thư không thấy, ta vẫn tìm vẫn tìm, nơi nơi tìm đều không thấy.....” Đại Trụ Từ hai tay không ngừng vẩy vẩy, biểu hiện hần có bao nhiêu nóng vội.

Quan Hiên Thần khuôn mặt tuần tú phút chốc lãnh run sợ. “Ngươi xác định tìm khắp nơi? Như vậy tỷ nữ bên người tiểu thư nhà ngươi đâu? Có đi tìm nàng hỏi qua sao?”

“Quyên nhi tỷ tỷ..... Nàng không thấy..... Tiểu thư cũng không thấy.....” Hần hét lớn.

“Cả hai chủ tử không thấy?” Quan Hiên Thần trong miệng thấp nói. “Chẳng lẽ nàng đã cùng Mạnh Văn Nghĩa ngã bài? Ta không phải kêu nàng không cần xúc động sao?” Như vậy, Mạnh Doanh Doanh sinh mệnh liền có nguy hiểm, bởi vì Mạnh Văn Nghĩa có thể giết cha để nàng, như vậy sẽ không ngần ngại ngay cả nàng cũng giết.

Đại Trụ Từ bắt lấy cổ tay Quan Hiên Thần, lo lắng quát: “Tứ thiếu gia là người tốt, sẽ giúp ta tìm tiểu thư.....”

“Ta nhất định sẽ tìm được tiểu thư nhà ngươi, bất quá..... Lão gia nhà ngươi nói như thế nào? Hần biết chuyện tiểu thư nhà ngươi không thấy sao?” Hần muốn xác nhận một chút phản ứng của Mạnh Văn Nghĩa.

“Ta nói cho lão gia, nói tiểu thư không thấy, ta tìm khắp nơi không thấy nàng..... Lão gia bảo ta không cần lo, còn đem ta đuổi ra, không cho ta lại tiến đại môn.....” Khi đó Đại Trụ Từ mới nghĩ tìm đến vị Quan tứ thiếu gia này, biết hần nhất định sẽ giúp mình tìm được tiểu thư.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hần, theo phản ứng của Mạnh Văn Nghĩa, tuyệt đối biết Mạnh Doanh Doanh ở đâu, Quan Hiên Thần nhắm chặt mí mắt. “Thạch Đầu, lập tức đi chuẩn bị xe ngựa, ta muốn đến Mạnh gia.....” Mặc kệ dùng cái lý do gì, đều phải nhìn thấy Mạnh Văn Nghĩa.

Vì thế, ở trong đêm đông rét lạnh, trời không còn chưa dừng tuyết rơi, xe ngựa cấp bách ở trên ngã tư đường chạy, thẳng đến dừng ở trước đại môn Mạnh phủ.

Gã sai vật tiến lên gõ cửa nửa ngày, người gác cổng mới chậm chạp đến.

“Đã trễ thế này, lão gia nhà ta không tiếp khách.” Ngăn ngừa hai câu nói, người gác cổng lại đem đại môn khép lại, ngay cả vào thông báo đều không có.

Quan Hiên Thần trừng mắt hai phiến đại môn nhanh đóng lại kia. “Lại gõ một lần!”

Nghe theo mệnh lệnh chủ tử, gã sai vật lại lần nữa gõ cửa, bất quá gõ như thế nào cũng chưa có người đáp lại.

“Tứ thiếu gia, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Gã sai vật đi đến bên người hần hỏi.

Hần nắm chặt hai nắm đấm. “Đành phải trước đi về rồi nói sau. ....” Đối phương không chịu mở cửa, chính mình lại không thể xông vào, Quan Hiên Thần chỉ muốn biết Mạnh Doanh Doanh nếu không ở trong phủ, như vậy sẽ ở chỗ nào? Cho dù Mạnh Văn Nghĩa muốn giết nàng, cũng không có khả năng trắng trợn tiến hành, phải thiết kế ra một cái phương pháp không làm người hoài nghi mới được.

Chẳng qua trước sẽ đem Mạnh Doanh Doanh đưa đi chỗ nào?

“Ta nhớ ra rồi!” Quan Hiên Thần đầu óc hiện lên một đạo hào quang, hần nhớ tới Mạnh Văn Nghĩa từng nói qua Triệu gia ở sườn núi Công Đức Sơn có một gian dừng trang, là Triệu lão gia cùng Triệu phu nhân đã mất vì tiện hàng tháng lên núi lễ Phật làm. Nói không chừng nàng ở đó, nhưng là địa điểm cũng không rõ ràng. ....”

Bất quá tình huống trước mắt khẩn cấp, không cho hần lại do dự xuống, quyết định đi trước nhìn xem, huống chi Triệu gia là nhà giàu, cái dừng trang nhất định cũng không cho dân thường ở, đến hỏi một chút, nhất định có thể tìm được.

*****

Đừng trang –

Vị trí ở tây bắc Dương Châu phương núi Công Đức, bởi vì khoảng cách với chùa Công Đức rất gần, cả tòa đỉnh núi suốt ngày đắm chìm ở bên trong trống chiều chuông, bất quá ban đêm lại lộ ra không khí bất an cùng biến hoá kỳ lạ.

“Tiểu thư! Tiểu thư!” Tỳ nữ thức tỉnh trước sờ soạng tìm được ánh nền trên bàn, sau khi thấp sáng mới phát hiện chủ tử nằm ở trên giường, sợ tới mức lập tức sờ hơi thở của nàng, xác định còn có khí, mới vừa khóc vừa gọi.

Liên tục kêu vài tiếng, bị hạ được Mạnh Doanh Doanh như trước hôn mê bất tỉnh.

Tỳ nữ trước ngừng nước mắt, quan sát hoàn cảnh bản thân, nhìn ra được đây là gian tắm phòng, vì thế thử đẩy ra cửa phòng, mới phát hiện ngay cả cửa sổ đều bị người bên ngoài phong kín.

“Người mau tới a! Có người hay không?” Tỳ nữ gọi đến yết hầu đều đau, bên ngoài vẫn là không hề có động tĩnh. “Làm sao bây giờ? Nơi này rốt cuộc là đâu?”

Mà thanh âm tỳ nữ gõ cửa cùng kêu la, làm cho Mạnh Doanh Doanh ý thức chậm rãi trở lại.

“Ách. .... Đầu của ta. ....” Mạnh Doanh Doanh nâng trán có chút mờ mịt, ý đồ muốn ngồi dậy.

“Tiểu thư, nguoi tỉnh.” Tỳ nữ bất lực ôm lấy chủ tử.

“Bình tĩnh một chút, trước đừng hoảng hốt loạn. ....” Tuy rằng Mạnh Doanh Doanh còn không có biết rõ tình cảnh trước mắt, bất quá chỉ cần xác định chính mình còn sống còn có hy vọng, vì thế trước trấn an cảm xúc tỳ nữ.

Tỳ nữ hít vào. “Tiểu thư, cửa sổ đều mở không ra, nên làm cái gì bây giờ?”

“Ta xem. ....” Mạnh Doanh Doanh giãy dụa xuống thấp, sau đó xuất ra toàn lực muốn đem cửa mở ra, bất quá nó chính là không chút động đậy, chỉ có thể nhấc lên ghế, dùng sức đánh lên, bất quá chung quy khí lực có hạn, mới đánh vài cái liền thở gấp. “Chẳng lẽ hần nghĩ đem ta nhốt tại nơi này sẽ không việc sao? Nương một khi phát hiện ta mất tích, nhất định sẽ nghĩ biện pháp tìm ta. .... Nàng nhất định sẽ. ....” Nàng thủy chung vẫn tin tưởng như vậy.

“Tiểu thư, trước ngồi xuống nghỉ ngơi một chút.” Tỳ nữ nhìn trên bàn ẩm trà ngay cả giọt nước cũng không có, không ăn không uống, chỉ sợ cả hai ngày đều chịu đựng không được.

Mạnh Doanh Doanh chau đôi mi thanh tú, cầm tay tỳ nữ, tràn đầy xin lỗi nói: “Liên lụy đến nguoi, ta thật sự thực áy náy, nhất định sẽ nghĩ biện pháp thuyết phục Mạnh Văn Nghĩa thả nguoi đi. ....”

“Cho dù chết, nô tỳ cũng muốn đi theo tiểu thư. ....” Tỳ nữ vừa khóc vừa nói.

“Quyên nhi. ....” Mạnh Doanh Doanh nước mắt lã chã chảy trên mặt hần, lúc này lại nghe được ngoài cửa phòng truyền đến tiếng bước chân. “Giống như

có người ở bên ngoài?”

Tỳ nữ vội vàng đập lên cửa. “Mở cửa! Nhanh chút mở cửa!”

“Là ai ở bên ngoài?” Mạnh Doanh Doanh giương giọng hỏi.

“Tiểu thư, chúng ta cũng là bất đắc dĩ, người muốn trách thì trách lão gia nhẫn tâm đi. ....” Ở ngoài phòng nô tài chất củi gỗ miệng đầy áy náy nói.

Một gã nô tài khác nghĩ đến trong nhà còn có cha mẹ già muốn phụng dưỡng, không thể không nghe lệnh làm việc. “Tiểu thư người liền. .... Hào hào đi thôi. ....”

Mạnh Doanh Doanh hít một hơi thật sâu, có loại dự cảm bất hảo. “Lão gia đâu?”

“Lão gia ở trong phủ, không ở nơi này.” Một gã nô tài trả lời.

“Hắn. .... muốn các người làm cái gì?” Mạnh Doanh Doanh nghe thấy bọn họ ở ngoài phòng có tiếng động, cổ họng không khỏi trát trát, thế này mới mở miệng hỏi.

Nô tài nhìn cây đuốc trên tay. “Lão gia nói. .... Muốn giả trang tiểu thư không cẩn thận gây nên hoạ loạn, mới có thể vô ý bị chết cháy ở trong phòng. ....”

“Tiểu thư. ....” Tỳ nữ sợ tới mức ôm lấy nàng khóc nức nở.

“Ta chết cháy một người là đủ rồi, các người cũng đều quen biết Quyên nhi, có thể vụng trộm thả nàng đào tẩu, lão gia sẽ không biết. ....” Mạnh Doanh Doanh nuốt xuống nước bọt nói.

Một cái nô tài khác thúc giục nói: “Không thể tha. ....”

“Lão gia nói. .... Hai người đều phải chết. ....” Tên nô tài kia ở trên củi gỗ bốc cháy, nhưng là lương tâm cũng không đoan đã bị khiển trách.

Thẳng đến Mạnh Doanh Doanh ngửi được mùi khói truyền vào trong phòng, liền lùi kéo không ngừng nức nở tỳ nữ sau này lui, rồi xa cửa phòng, nghĩ rằng chẳng lẽ thật sự phải chết ở chỗ này sao?

Hai cái nô tài thấy củi gỗ cháy lên, nhanh chóng thoát đi đừng trang.

“Chúng ta làm như vậy thật sự đúng không? Cho dù tiểu thư không phải thân sinh cốt nhục của lão gia, cũng không nên tàn nhẫn như vậy. ....” Nô tài lương tâm bất an hỏi.

Một cái nô tài khác ngay cả đầu cũng không dám quay lại xem liếc mắt nhiều một cái, sợ sẽ có cảm giác tội ác. “Nhưng là lão gia cho bạc có thể thỉnh đại phu tốt giúp nương ta xem bệnh. .... Nương ta bị bệnh thật lâu. ....”

“Nhưng là. .... Mạng người quan trọng. ....” Trong lòng hắn thật sự giãy dụa.

Đội bọn hắn chạy đi từ đừng trang ở sườn núi, liền trực tiếp hướng dưới núi chạy, bất quá bởi vì tuyết rơi, hơn nữa sắc trời thực tối, tầm mắt không rõ, lại bởi vì quá khẩn trương mà nghe không thấy thanh âm bánh xe chuyển động, suýt nữa đã bị xe ngựa chính diện đâm tới, sợ tới mức hai người phát ra một tiếng hét thảm.

Xe ngựa đứng lúc chú ý tới phía trước có người, ở chỉ mảnh treo chuông hết sức dừng lại.

Hai cái nô tài nhất thời chân mềm ngồi dưới đất, trong lòng không hận mà cùng nghĩ đến, nếu như vậy bị đâm chết, đó không phải là báo ứng sao? Là lão thiên gia trách phạt bọn họ sao?

“..... Các người có nặng lắm không?” Gã sai vặt mang theo đèn lồng theo trên xe ngựa xuống xem xét.

Ngồi ở trong xe Quan Hiên Thần xóc lên màn xe. “Xe ngựa như thế nào ngừng? Phát sinh chuyện gì?”

“Chúng ta vẫn là mau trở về cứu người đi. ....” Một gã hạ nhân đối với đồng bọn nói.

Một cái nô tài khác cũng dao động. “Nhưng là lão gia nếu biết. ....”

“Nếu không nói, tiểu thư cùng Quyên nhi thật sự cũng bị chết cháy. ....” Hắn đem đồng bọn theo thượng kéo đến, lớn tiếng kêu lên.

“Người nói cái gì? Đem lời vừa mới nói lặp lại lần nữa!” Cũng nhảy xuống xe ngựa xem xét tình huống Quan Hiên Thần vừa vặn nghe được câu này, một phen túm vạt áo đối phương quát.

“Người. ....” Đối phương bị hắn túm không thở nổi.

Quan Hiên Thần hỏn hển giận hét. “Mạnh Doanh Doanh đâu? Nàng ở nơi nào?”

“Tiểu thư nàng. ....”

“Nhanh chút dẫn đường!” Hấn tê thanh quát

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Nàng thật sự phải chết ở trong này sao?

Mạnh Doanh Doanh trong lòng có bao nhiêu không cam lòng, cũng thẹn với người cha đã chết, không thể thay người báo thù, hiện tại ngay cả bản thân đều phải chết ở trong tay kẻ thù giết cha.

“Tiểu thư. .... Khụ khụ. ....” Tỷ nữ khóc ôm chặt chủ tử.

“Không phải sợ. .... Ta sẽ cùng ngươi. .... Khụ khụ. ....” Mạnh Doanh Doanh cũng gắt gao ôm tỷ nữ, hai người co rúm lại ở góc tường, mắt thấy khói đen cùng nhiệt khí không ngừng mà thổi lại đây, làm cho nàng chỉ có thể dùng tay áo che miệng mũi, nhưng cũng chỉ có thể ngồi chờ chết.

“..... Mạnh Doanh Doanh! Mạnh Doanh Doanh!”

Ai kêu nàng?

Ngay tại khi Mạnh Doanh Doanh ý thức dần dần mơ hồ, bên tai đột nhiên nghe được có người gọi nàng, bắt quá thanh âm kia giống như theo từ địa phương rất xa truyền đến, nửa mộng nửa thực, làm cho người ta không rõ ràng lắm.

“Mạnh Doanh Doanh, nhanh chút trả lời ta!”

Tiếng nói nam tính kêu gọi nàng lại vang lên, cũng làm cho Mạnh Doanh Doanh trong nháy mắt nhận ra là ai gọi nàng, là nàng nghe làm sao? Hấn. .... không có khả năng sẽ đến nơi này.

Ở bên ngoài Quan Hiên Thần chỉ có thể đem củi gỗ cháy đều đá đến một bên, nhưng là mắt thấy hai phiến cửa cùng cửa sổ với tường đều bị cháy, muốn tiếp cận, lại bị khí nhiệt nóng bức lui, chỉ có thể lòng nóng như lửa đốt hướng trong phòng hô to, hy vọng được Mạnh Doanh Doanh hưởng ứng.

“Mạnh Doanh Doanh!”

.Lúc này Mạnh Doanh Doanh nghe được rất rõ ràng, quả thật là có người gọi nàng, mà người kia thật là Quan Hiên Thần, tuyệt đối sẽ không sai.”Ta. .... Ở chỗ này. .... Khụ khụ. ....” Mới mở miệng nói chuyện, đã bị khói sắc đến ho khụ, thanh âm cũng quá nhỏ, không thể làm cho người bên ngoài nghe được.

Là hấn tới cứu nàng!

Mạnh Doanh Doanh nghĩ đến từ tám tuổi đến bây giờ, lấy thói quen dựa vào chính mình, không muốn ý lại người khác, nhưng là ở giờ khắc sinh tử này, biết Quan Hiên Thần tới cứu nàng, lại làm cho nàng cao hứng muốn khóc, nguyên lai cảm giác có người có thể ý lại là ấm áp như vậy.

“Đáng giận!” Quan Hiên Thần muốn dùng chân đá vỡ cánh cửa, bắt quá lực đạo không đủ, gã sai vật cùng hai cái nô tài Mạnh gia kia đều đi lấy nước, mắt thấy nước xa không cứu được lửa gần, hấn đơn giản dùng chày.

Quan Hiên Thần hít một hơi thật sâu, sau đó không để ý hỏa diễm, dùng vai phải mãnh lực đánh lên cửa, sau hai lần đánh tới, chỉ cảm thấy má phải cùng đầu vai một trận kịch liệt nóng, bắt quá cũng không thời gian dừng lại xem xét thương thế như thế nào, bởi vì hấn đã phá cửa mà vào.

“Mạnh Doanh Doanh. .... Khụ. ....” Hấn lấy tay dập ngọn lửa trên áo choàng, tiếp theo dùng cổ tay áo che miệng mũi, buồn thanh quát.

Tỷ nữ đã ở giữa một mảnh tối đen nghe được thanh âm ”Quan tứ thiếu gia. .... Tiểu thư nhà ta. .... Ở chỗ này. .... Tiểu thư. .... Khụ khụ. .... Chúng ta được cứu. ....”

Theo thanh âm tỷ nữ cầu cứu, Quan Hiên Thần nghiêng ngả lão đảo tìm được các nàng tránh ở góc tường, lập tức trong nháy mắt kia đem Mạnh Doanh Doanh kéo vào trong lòng, mới làm nội tâm sợ hãi phóng xuất ra.

Quan Hiên Thần không khỏi nhớ tới năm chín tuổi kia, nghe được cha mẹ bị chết ở bên ngoài, ngay lúc đó chính mình có lẽ tuổi còn nhỏ, cũng có lẽ là trời sinh tính tình lạnh, ở phương diện tình cảm biểu hiện sẽ không giống đại ca bọn họ, thậm chí có thể nói không muốn đối mặt với sự thật, không nghĩ muốn lớn lên, thẳng đến trong nháy mắt kia, kia phân tri đến cực kỳ bị ai nhu nát tâm hấn, thế này mới hiểu được tâm có thể đau như vậy, tình cảm theo

trong ngực giống sóng biển cuộn cuộn mà ra.

Nguyên lai hán đã mất đi sinh mệnh thân nhân quan trọng nhất –cha mẹ ban cho hán sinh mệnh cùng cốt nhục, càng thiếu chút nữa ở đêm nay mất đi nữ nhân chính mình thích.

Quan Hiên Thần bản năng buộc chặt song chường,sau khi kinh ngạc mắg:“Ngươi nữ nhân điên này! Vì sao không nghe lời ta nói? Không phải kêu ngươi không cần xúc động, không cần cùng Mạnh Văn Nghĩa cứng đối cứng sao?”

“Ta.....” Mạnh Doanh Doanh bị hán rỗng như vậy, cư nhiên vui vẻ muốn khóc.

Quan Hiên Thần đem áo choàng ở trên khuỷu tay vẩy lại trên người Mạnh Doanh Doanh,sau đó đem nàng ôm lấy,bởi vì ngay cả nóc nhà đều bắt đầu cháy.”Chờ sau khi ra ngoài, ta mới hảo hảo mắng chửi.....”

“Ấn.....” Đem hai gò má đặt ở trên ngực Quan Hiên Thần, Mạnh Doanh Doanh rơi lệ đầy mặt vuốt cảm nói.

Thế lửa thật sự càng lúc càng lớn, Quan Hiên Thần trước phân phó tỷ nữ theo sát, sau đó dùng thân thể của chính mình bảo vệ nữ nhân trong lòng, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm hướng ra bên ngoài.

“..... Từ thiếu gia!” Gã sai vật thấy chủ tử từ từ trong phòng lao ra, quả thực bị dọa khiếp đảm, nếu chủ tử có cái gì không hay xảy ra, trở về như thế nào cùng đại thiếu gia công đạo, Lan di nhất định sẽ đem hán làm thịt.

Ngay khi tỷ nữ phía sau cũng chạy ra, đại hỏa cháy càng lớn, cơ hồ đem toàn bộ lầu các cắn nuốt, làm cho mọi người không khỏi một phen mồ hôi lạnh.

“Khụ khụ.....” Quan Hiên Thần dùng sức ho khan vài tiếng, sau đó nhìn nữ nhân trong lòng, xác định nàng bình yên vô sự mới hít sâu vào miệng không khí mới.

Mạnh Doanh Doanh đã bị kinh hách thật lớn, chỉ có thể vô lực tựa ở trước ngực hán, thanh âm như muỗi nói.”Ngươi..... Làm sao có thể biết ta ở chỗ này?”

“Ta không phải đã nói hết thấy đều đã nắm giữ, còn công đạo ngươi không cần làm việc lỗ mắg.....” Hán buồn bực trách cứ.”Ngươi cố tình chính là không nghe lời, lúc này thiếu chút nữa ngay cả mệnh đều không còn.....”

“Cám, cảm ơn.....” Nàng vừa khóc vừa cười.

“Bốn thiếu gia mới không hiếm lạ lời nói cảm ơn của ngươi!” Quan Hiên Thần giả bộ ngạo mạn xuy hủ.”Hiện tại đã biết rõ ta nam nhân này cũng là có thể ý lại đi? Cho dù ý lại ta nhiều một chút,cũng sẽ không làm ngươi đánh mất mặt mũi, sẽ không làm ngươi cảm thấy chính mình trở nên vô dụng.....”

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh nước mắt lăn càng nhiều.

Thật sự có thể cứ như vậy ý lại hán sao?

Nàng một người mệt mỏi quá,thật muốn có hai bờ vai làm cho bản thân dựa vào, gặp đại sự cũng có người có thể thương lượng, thật sự muốn ý lại nam nhân này.....

Đúng lúc này, đại hỏa làm cho nóc nhà bắt đầu suy sụp xuống, mọi người đều thối lui đến xa, may mắn đêm nay nhiệt độ thấp, lại có tuyết rơi xuống, gió cũng không tính quá lớn, không đến mức lan đến các địa phương khác gần đờng trang.

Mạnh gia hai cái nô tài không khỏi hai mặt nhìn nhau.

“Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Muốn cùng lão gia nói như thế nào?”

Quan Hiên Thần đã sớm lập kế hoạch tiếp theo, nguyên bản là tính thu hồi gia sản Triệu gia, làm tốt chuyện đại ca công đạo là tốt rồi, nhưng là Mạnh Doanh Doanh thiếu chút nữa bị chết cháy, hán tuyệt sẽ không cứ như vậy buông tha Mạnh Văn Nghĩa, xem ra cũng không thể không nhờ lực lượng quan phủ.

“Sau khi trở về,lão gia nhà các ngươi nếu hỏi,cứ nói làm tốt chuyện hán phân phó, chuyện khác làm như không biết.” Quan Hiên Thần không nghĩ đã thảo kinh xà, vì thế công đạo bọn họ như vậy.

“Dạ.” Hai cái nô tài lấy không ra chủ ý, đành phải nghe hán.

Thăng đến thế lửa dần dần nhỏ,đoàn người Quan Hiên Thần mới rời đi Đờng trang.

*****

Không biết ngủ bao lâu,khi Mạnh Doanh Doanh bừng tỉnh lại, phát hiện chính mình ở trong một gian phòng khách giống như đã từng ở qua, giật mình, mới nhớ đến đây là nơi Quan Hiên Thần ở, nhớ rõ khi đó nàng thật sự mệt mỏi, cái gì đều không kịp hỏi, ngay tại trên xe ngựa mê man.

Nàng có chút suy yếu ngồi dậy, thoáng nhìn ngoài cửa sổ thấy sắc trời vẫn còn sớm, hơn nữa tuyết rơi thật sự nhiều, vừa muốn ngủ tiếp, tỷ nữ vừa vặn bụng đồ ăn tiến vào.

“Tiểu thư tinh, thật sự là quá tốt.” Tỷ nữ như trút được gánh nặng nói.

Mạnh Doanh Doanh thấy nàng cũng đồng dạng thân thể vô thương, liền tiến lên cầm tay nàng, nước mắt lã chã cười nói:“Quyên nhi, chúng ta thật sự còn sống..... Nhất định đã dọa ngươi sợ đi?”

“Lúc ấy nô tỳ thật sự sợ, may mắn Quan tứ thiếu gia đúng lúc tới cứu chúng ta, nếu không.....” Nói xong, chủ tớ liền ôm nhau mà khóc, cũng cho nhau an ủi.

Thật vất vả ngừng nước mắt, Mạnh Doanh Doanh mới mở miệng hỏi:“Ta ngủ đã bao lâu?”

Tỷ nữ mang tới một bộ quần áo hoàn toàn mới, đây là Quan tứ thiếu gia cho người chuẩn bị, vì thể trước giúp chủ tử mặc vào.”Lúc này đều đã là giờ Thân, tiểu thư chắc cũng đói bụng, mau ăn chút gì đi.”

“Đúng rồi! Quan tứ thiếu gia đâu?” Nàng muốn gặp hắn.”Ta có thật nhiều lời muốn nói với hắn.”

“Ách..... Hắn.....” Tỷ nữ nói có chút ấp a ấp úng.

Mạnh Doanh Doanh có chút nghi hoặc hỏi:“Hắn không ở trong phủ sao?”

“Hắn có, bất quá ta nghe Thạch Đầu nói..... Thạch Đầu chính là nô tài hầu hạ Quan tứ thiếu gia, hắn nói chủ tử nhà hắn bị một chút thương, đang ở trong phòng tĩnh dưỡng.”Tỷ nữ lập tức nói.

Nàng kiều nhan thay đổi, lo lắng hỏi:“Hắn bị thương? Bị thương có nghiêm trọng không?”

“Hắn nói..... Trừ bỏ bả vai bị lửa đốt bị thương, mặt khác..... Trên mặt cũng có.....” Tỷ nữ mới nói đến chỗ này, chỉ thấy sắc mặt chủ tử phút chốc trắng.

“Ngươi nói..... mặt hắn bị bỏng?”Mạnh Doanh Doanh không khỏi nín thở,nghe đến tối hôm qua có lẽ sắc trời quá tối,chính mình lại vừa trải qua sinh tử,cho nên mới không phát hiện.

Tỷ nữ dùng sức vuốt cằm, chứng minh nàng không có nghe sai.

“Ta hiện tại đi xem hắn.....” Nói xong, Mạnh Doanh Doanh cước bộ không chậm trễ đi ra ngoài, nghĩ đến Quan Hiên Thần nam nhân cao ngạo như vậy, nếu thật sự phá tướng(tướng mạo bị phá hủy,y ý ấy là bị hủy dung ấy mà ^^), nhất định khó có thể chịu được chuyện như vậy.

Chỉ cần nghĩ đến Quan Hiên Thần gương mặt tuấn mỹ dễ nhìn như vậy, là vì cứu chính mình mà bị hủy, Mạnh Doanh Doanh vừa áy náy vừa khó chịu, nàng thà rằng mặt mày bản thân hắc hắc, cũng không cần thương tổn ở trên mặt hắn.

Mạnh Doanh Doanh ngay cả tóc đều còn không kịp sơ, liền lác lác lác lác hướng tắm phòng Quan Hiên Thần đi đến, nghĩ nếu bị thương thực nghiêm trọng, nên như thế nào bỏ cứu mới tốt, muốn nhanh chóng tìm cái đại phu tốt nhất, dùng được liệu tốt nhất, chỉ cầu có thể hết sức giúp hắn khôi phục được nguyên lai bộ dạng.

“Tiểu thư.....” Tỷ nữ đuổi theo, đem áo choàng vây quanh ở trên vai chủ tử, sau đó mở ra ô giấy chắn tuyết.”Quan tứ thiếu gia nói hắn không muốn thấy bất luận kẻ nào, nhất là tiểu thư.”

Nàng mũi hơi nhếch.”Ta không thể không nhìn thấy hắn.”

Mạnh Doanh Doanh đi đến không thờ được, cuối cùng đi vào chỗ Quan Hiên Thần ở, khi nàng đứng ở bên ngoài tắm phòng hắn, mới gõ cửa hai cái, gã sai vặt đã mở cửa ra.

“Ta muốn gặp Tứ thiếu gia nhà ngươi!” Mạnh Doanh Doanh kiên quyết nói.

Gã sai vặt liếc về phía sau một cái.”Nhưng Tứ thiếu gia nhà nô tài nói không muốn thấy bất luận kẻ nào.....”

“Ta muốn đi vào!” Nàng bắt vì sở động.

Trong phòng Quan Hiên Thần tự nhiên nghe được,khẽ thở dài,sau đó ngửi khí trầm trọng mở miệng nói:“Thạch Đầu, cho nàng vào đi.”

Mạnh Doanh Doanh thấy gã sai vặt lui qua một bên, lập tức đẩy cửa xông vào,nàng nhìn thấy nam nhân nửa nằm ở trên giường, giống như không nghĩ làm cho nàng nhìn đến mà phải bị thương, chỉ dùng một mặt hoàn hảo kia đối với chính mình, tâm cũng đi theo nhanh đau.

“Nghe nói ngươi bị thương?” Nàng ý đồ đi đến gần hắn.

“Không cần lại đây!” Quan Hiên Thần quát khẽ.”Đứng ở chỗ đó nói chuyện là tốt rồi.”

Nàng hốc mắt đỏ lên.”Cho ta nhìn thấy mặt ngươi.....”

Quan Hiên Thần biểu tình có chút thống khổ,như là thừa nhận đau đớn,bất quá khẩu khí nghe qua không chút nào để ý.”Chút tiểu thương như vậy còn không làm khó được bổn thiếu gia, huống chi đại phu đã đến xem qua,cũng bồi được,không có việc gì.”

“Kia vì sao không cho ta xem?” Mạnh Doanh Doanh tương đối kiên trì không xem liếc mắt một cái.

Hắn do dự một chút, mới nói:“Ngươi nhìn nhưng đừng bị dọa.”

“Ta sẽ không dễ dàng bị kinh hách như vậy.....” Mới nói như vậy,nàng đã bước gần vài bước, Quan Hiên Thần liền đem sườn má phải hướng bên trong chuyển qua, chỉ thấy gò má một mảnh sưng đỏ,bên trên còn có rất nhiều bọt nước lớn nhỏ không đồng nhất, thoát nhìn tương đối làm cho người ta sợ hãi, nước mắt nháy mắt vòng quanh vành mắt.”Đại phu nói như thế nào?”

Mạnh Doanh Doanh vrun tay nhỏ bé, muốn đụng vào nó, nhưng lại sợ đem bọt nước làm vỡ, đành phải rút trở về, một giọt nước mắt lớn không tiếng động lăn xuống.

“Hắn nói..... sẽ lưu lại vết sẹo ngất đáp khó coi, may mắn ta không phải nữ nhân, cho dù mặt mày không đẹp, cũng không sợ gả không được, cho nên không quan hệ.” Hắn khẩu khí mang theo vài phần tự giễu, bất quá biểu tình cô đơn kia xem ra, cũng không phải hoàn toàn không để ý.

“Làm sao có thể không quan hệ?” Nàng cổ họng không khỏi ngạnh ờ.

“Ngươi không phải chán ghét ta khuôn mặt so với nữ nhân còn dễ nhìn hơn sao?Hủy dung cũng tốt, như vậy ngươi sẽ không lại chán ghét nhìn ta.” Quan Hiên Thần nói thực là tự nhiên, nhưng là Mạnh Doanh Doanh nghe vào trong tai, cũng dị thường khó chịu.

“Ta là có ý chọc giận ngươi mới nói như vậy, không phải thật sự chán ghét nhìn đến mặt ngươi.....” Nàng che miệng khóc nức nỡ, ô nức nỡ nuốt nói:“Nếu sớm biết rằng sẽ như vậy, ta căn bản sẽ không nói như thế.....”

“Tốt lắm, đừng khóc.” Quan Hiên Thần đem nàng kéo đến bên người ngồi xuống.

“Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới sẽ làm hại mặt ngươi bị hủy.....” Mạnh Doanh Doanh kim lòng không được tiến sát trong lòng hắn, hồi hận chính mình nói những lời quá vô tâm.

Gã sai vật hướng tỷ nữ ho nhẹ một tiếng, ám chỉ nàng cùng đi ra ngoài.

Thấy chủ tử chính mình khó được mềm mại như vậy ý ở trong lòng Quan tứ thiếu gia, có thể thấy được nàng cũng là có tình, lại tiếp tục ở lại, không khỏi cũng quá chướng mắt, vì thế tỷ nữ lén lút đi theo gã sai vật rời khỏi phòng.

Cửa phòng nhẹ nhàng đóng lại,trong phòng cũng chỉ còn lại bọn họ.

“Ta biết ngươi không phải có ý nói như vậy.....” Quan Hiên Thần thực ôn nhu dùng cổ tay áo vì nàng lau lệ.”Bất quá như vậy cũng tốt, ta thà rằng thương ở trên mặt chính mình, cũng tốt hơn mặt mày ngươi bị phá hủy.”

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Mạnh Doanh Doanh nghe hắn nói như vậy, trong lòng càng khó chịu.

“Chỉ tiếc mặt ta thành cái dạng này, đại khái không có một cô nương nguyện ý gả cho ta.....”

“Ta gả! Ta nguyện ý gả!” Không đợi hắn nói xong, Mạnh Doanh Doanh liền vội vàng tiếp lời.”Mặc kệ mặt ngươi biến thành bộ dáng gì nữa, ta đều nguyện ý gả cho ngươi.”

“Ta không cần đồng tình.” Hắn bỏ qua một bên khuôn mặt.

“Này không phải đồng tình, mà là thiệt tình, chính là ta luôn luôn kháng cự, chính là lo lắng mình nếu thật sự thích ngươi, sẽ trở nên yếu đuối,sẽ muốn ý lại ngươi, ta càng sợ hãi..... chính mình sẽ trở thành nữ nhân giống như nương,thầm nghĩ ý lại nam nhân sống qua.”Mạnh Doanh Doanh nói ra e ngại trong lòng.

Quan Hiên Thần đem mặt quay lại, thân thủ nhẹ vỗ về tóc đen ở trên vai nàng.”Ta nghĩ y ngươi cá tính cao ngạo, chỉ sợ cũng rất khó biến thành nữ nhân như vậy.”

“Cao ngạo bất quá là nguy trang của ta, chỉ là vì bảo hộ chính mình, một khi đỡ xuống, ta cũng không biết chính mình sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.” Nàng căn bản không dám tương tượng.” Đến lúc đó người nếu chán ghét ta, sau đó bắt đầu vắng vẻ ta, thật là làm sao bây giờ? Ngươi xem. .... Ta lại còn nói ra những lời vô dụng như vậy, ngươi có thể hay không không nghĩ thú ta?”

“Nói đến đây, ta cũng lo lắng một chút. ....” Hần ra vẻ trầm ngâm.

“Cũng lo lắng?” Mạnh Doanh Doanh kiêu trừng hỏi.

“Ta cũng lo lắng ngươi sẽ hối hận gả cho ta, dù sao ta là nam nhân ngây thơ tùy hứng, không đủ thành thực ổn trọng, từ nhỏ đến lớn chỉ biết ý lại người khác, đến lúc đó ngươi nếu chê ta tính trẻ con, muốn đem ta hưu, kia thật mất mặt.” Quan Hiên Thần thở dài thở ngắn nói.

Mạnh Doanh Doanh nghe xong vừa bực mình vừa buồn cười.” Thật khó cho ngươi còn có thể mình tỉnh lại, biết chính mình có nhiều khuyết điểm như vậy, đáng giá ngợi khen.”

“Cám ơn.” Hần khiêm tốn nhận khen ngợi.” Ta về sau sẽ cố gắng làm người trọng phụ có trách nhiệm, chúng ta liền cho nhau ý lại đi, bất quá. .... nói không chừng ta sẽ ý lại ngươi nhiều hơn.”

“Lời nói này ngươi còn dám nói.” Mạnh Doanh Doanh không khỏi mắng, nhưng trong lòng nghi ngờ đã ở trong vô hình dần dần mất đi.

Quan Hiên Thần cười hừ một tiếng.” Nếu chúng ta cho nhau ý lại còn chưa đủ, bên trên còn có đại ca bọn họ, không có gì phải sợ.”

“Lời nói mất mặt như vậy ngươi cũng nói ra miệng được.” Nàng cười duyên hoành hần.” Bất quá đừng lo lắng, ta sẽ hảo hảo mà thúc giục ngươi, cho ngươi trở thành nam nhân có đảm đương trọng trách.”

Hần cười gượng hai tiếng.” Nhưng là như vậy rất vất vả. ....”

“Ngươi nói cái gì?” Mạnh Doanh Doanh sân mâu hỏi.

Quan Hiên Thần lập tức thay đổi thái độ.” Vậy phiền toái ngươi.”

“Như vậy. .... Ngươi thật sự muốn thú ta?” Mạnh Doanh Doanh có chút không xác định hỏi.

Nghe vậy, Quan Hiên Thần nhếch miệng cười.” Thú! Ngươi cũng không chê mặt ta, ta đương nhiên thú!”

Nàng về mặt sâu não.” Ta làm sao có thể chê mặt ngươi.”

“Nếu nói định rồi, con người ta cũng không thích kéo dài, bởi vì đại ca ta ở mùa xuân sang năm sẽ cưới vợ, không bằng cùng hần cùng một ngày thành thân, nên chuẩn bị gì đó cũng có thể cùng chuẩn bị, hảo hảo mà náo nhiệt.” Nói đến chỗ này, Quan Hiên Thần đã thấy mặt nàng lộ vẻ ưu sắc.” Chú ý này không tốt sao?”

Mạnh Doanh Doanh lắc lắc đầu.” Đương nhiên không phải, chẳng qua chuyện thành thân ta muốn cùng nương nói một tiếng, còn có Mạnh Văn Nghĩa. .... Hần nếu biết ta không chết, nhất định sẽ lo lắng chuyện xấu mình làm bị phơi bày, nói không chừng làm ra thủ đoạn ác độc hơn.”

“Này ngươi không cần quan tâm, ta sáng sớm cho Phương quân sự đến nha môn châu tri phủ khổng cáo Mạnh Văn Nghĩa ý đồ giết người, nguyên bản không muốn cùng quan phủ có quan hệ, tuy rằng đây là phương thức nhanh nhất, nhưng lại không thể hoàn toàn tin tưởng lời quan phủ, vạn nhất làm không tốt, cũng sẽ làm cho Quan gia bị liên can, nhưng Mạnh Văn Nghĩa lại muốn giết ngươi diệt khẩu, ta tuyệt đối không bỏ qua cho hần, đành phải làm như vậy.” Hần lạnh lùng cười nói.” Lần này cho dù ngươi vì nương ngươi, nguyên ý không truy cứu, ta cũng sẽ không nghe lời ngươi, có gan thương tổn người của ta, ta không thể không bắt hần trả giá đại giới.

Nàng nghe xong không khỏi rung động, bởi vì biết Quan Hiên Thần có bao nhiêu để ý mình, loại cảm giác có người bảo hộ này là ngọt ngào như thế.” Nhưng là cho dù cùng nha môn châu tri phủ cáo hần cũng vô dụng, Mạnh Văn Nghĩa đã sớm thu mua quan viên lớn nhỏ vùng Giang Nam, không ai sẽ giúp chúng ta.”

Quan Hiên Thần ung dung cười cười.” Khó trách chuyện Mạnh Văn Nghĩa xâm chiếm Triệu gia, dám cả gan làm loạn như vậy, bất quá cho dù bị thu mua cũng vô dụng, chỉ cần báo danh tính Tam ca ta, chỉ bằng tri phủ Dương Châu kia cũng không dám đắc tội, phải biết rằng Tam ca ta không chỉ là thám hoa, nay là ngự sử giám sát sát viện, cũng là thần tử đắc lực bên người đương kim hoàng đế, xét về phía mặt mũi Tam ca ta, nhất định một lúc cũng không dám ngừng đi truy bắt Mạnh Văn Nghĩa đến án, lúc này hần là hướng trên đường Mạnh phủ mới đứng.”

“Nguyên lai là như vậy.” Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh cuối cùng an tâm.” Khó trách ngươi sẽ không sợ hãi như vậy, nguyên lai là có núi dựa vào.”

Hần nói mặt không đỏ khí không sưng.” Đó là đương nhiên, cái gọi là dân không cùng quan đầu, huống chi thương nhân thân phận nguyên bản cũng không cao, cho nên trong nhà tốt nhất có người ở trong triều làm quan, nếu thật sự gặp chuyện không may, cũng có cái bảo đảm tốt, về sau không phải vừa vận dùng tới? Đương nhiên muốn thiện thêm lợi dụng.”

“Tam ca ngươi thực giỏi.” Mạnh Doanh Doanh về mặt khâm phục.

“Không cần ở trước mặt ta bội phục nam nhân khác, như vậy ta sẽ ghen.” Quan Hiên Thần thực không tư vị oán giận nói.

Nàng liếc mắt hán một cái, quả trách nói:“Kỳ thật ngươi thực thông minh, rất nhiều việc đều có thể làm được, lại cái gì đều không làm, Quan tứ thiếu gia, ngươi thật sự là mệnh rất tốt.”

“Điểm này ta thừa nhận, chính là có đại ca cùng Tam ca chống đỡ gia nghiệp cùng danh dự của Quan gia, nhị ca tuy rằng thân mình không tốt, nhưng là nô tài trong phủ chỉ cần có việc sẽ đi thỉnh giáo hán, xác thực không cần ta tốn nhiều tâm tư, cũng lười hỏi đến, cho tới nay, chỉ cần phụ trách làm cái tứ đệ bị làm hư là đủ rồi.” Hán thật sự thân thiết tình lại.”Nhưng là biết ngươi một người vì báo thù, là như vậy chịu nhục, ta làm sao có thể không bị cảm động, nếu lại tiếp tục sống những ngày an nhàn sung sướng, lại càng không xứng làm vị hôn phu của ngươi.”

“Ngươi thật sự nghĩ như vậy?” Mạnh Doanh Doanh hốc mắt nóng lên hỏi.

Quan Hiên Thần hừ nhẹ một tiếng.”Bằng không ngươi nghĩ rằng ta thích ngươi điểm nào nhất? Muốn nói mỹ mạo,ngũ muội của ta có thể sánh với ngươi đẹp hơn, luận gia thế, ở trên thương trường muốn cùng ‘Hàng Châu Quan gia’ ngang hàng, còn không có vài người, đương nhiên chỉ có cá tính hấp dẫn ta.”

“Ta vì sao nghe xong một chút cũng không cao hứng?” Nàng nhấn lại đôi mi thanh tú.”Nguyên lai ta chỉ có cá tính này ưu điểm nhất, cái khác đều không có?”

Thấy Mạnh Doanh Doanh sắc mặt không tốt,Quan Hiên Thần thế này mới cảnh giác đến đã biết lời nói tựa hồ rất tổn hại người,trước kia luôn không cần biết có thể hay không thương tổn đến đối phương,bất quá hiện tại đã hiểu được dẫn đo đúng mực,vội vàng ôm nữ nhân trong lòng.”Này chứng tỏ ta không phải cái loại nam nhân ánh mắt thiên cận này,chỉ nhìn đến bề ngoài,mà là chân chính hiểu được thương thức bên trong của ngươi.”

“Ngươi thật là ý tứ này?” Mạnh Doanh Doanh hoài nghi kiểu trừng.

“Con người ta không phải luôn nói lời dễ nghe, bất quá những lời này đều là xuất phát từ chân tâm.” Hán dùng thái độ vô cùng thành khẩn nói.

“Được rồi, ta tin tưởng ngươi lần này là được.” Mạnh Doanh Doanh cười nói.

Quan Hiên Thần thế này mới yên tâm lớn mật đem nàng ôm càng chặt, mà Mạnh Doanh Doanh tuy rằng cảm thấy như vậy không tốt lắm, bọn họ chung quy còn chưa thành thân, nhưng là cuối cùng vẫn là tùy ý hán ôm mình.”Chờ Mạnh Văn Nghĩa bị tri phủ nha môn mang về, đến lúc đó thẳng đường thăm vấn, ngươi tự mình đi đối mặt hán, còn có tính cả chuyện hán hại chết cha ngươi, tốt nhất đem mọi chuyện nói hết ra, đến lúc này không thể lại mềm lòng.”

“Ta biết.” Nàng chỉ sợ mẫu thân rốt cuộc không thể tha thứ chính mình.

Thoáng nhìn Mạnh Doanh Doanh đầy mắt ưu sầu, Quan Hiên Thần đại khái cũng đoán được ra nguyên nhân.”Ta sẽ cùng ngươi trở về gặp nương ngươi, làm cho nàng hiểu được Mạnh Văn Nghĩa sở tác sở vi, không cần lại che chở cái loại người này,ngươi nàng nên bảo hộ là ngươi.”

“Ấn.....” Mạnh Doanh Doanh mũi toan sắp vuốt cằm.

Quan Hiên Thần nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên hai gò má nàng,mặt cúi xuống, trước hôn xuống mi tâm hồng chí của nàng, sau đó mới dùng ở trên hai phiến môi đỏ mọng kia, bất quá chính là hôn nhẹ một chút, nhưng hành động kim lòng không đợi này đã làm cho hai người đều lộ ra biểu tình ngại ngùng.

Mạnh Doanh Doanh thấy hán cư nhiên cũng sẽ thẹn thùng, không khỏi che miệng cười trộm.

“Ngươi cư nhiên dám cười ta.....” Quan Hiên Thần muốn đem nàng bắt lại đây thân thể càng dùng sức, nhưng là trên má phải đau nhức lại làm cho hán nhú mày, thế này mới nhớ lại trên mặt có thương tích.

Nàng vẻ mặt kích động hỏi:“Rất đau sao? Ta sẽ giúp ngươi xoa được.....”

Khách! Khách!

Có người gõ cửa.

“Tứ thiếu gia, được đã nấu tốt, nô tài có thể tiến vào sao?” Gã sai vật không muốn đột nhiên xông vào quấy rầy, đành phải hỏi trước.

“Ta không cần uống thuốc!” Quan Hiên Thần tùy hứng gào thét.

“Đều thương thành như vậy, như thế nào có thể không uống?” Mạnh Doanh Doanh lập tức hướng ra ngoài phòng gương giọng.”Đem dược tiến vào đi!”

Bên ngoài phòng gã sai vật nghe lệnh làm theo, bưng chén thuốc đẩy cửa tiến vào.

“Ta chán ghét uống thuốc đắng người chết này!” Quan Hiên Thần phát cáu kêu lên.

“Ta uy ngươi uống.” Mạnh Doanh Doanh thấy hán tính trẻ con như vậy, không biết nên tức hay nên cười.

“..... Ta đây liền uống nửa bát.” Hán bắt đầu cò kè mặc cả.

“Một chén!” Mạnh Doanh Doanh lại bỏ thêm điều kiện. “Như vậy mỗi lần uống thuốc ta đều uy người.”

“Thành giao.” Hần là chờ những lời này.

*****

Mà liền như theo lời Quan Hiên Thần, cùng thời gian, tri phủ Dương Châu đã phái bộ khoái đi Mạnh gia bắt người.

“Phu nhân!” Tỳ nữ nhắc lần váy, thất kinh chạy vào phòng.

Mạnh phu nhân đang tự tay vì trượng phu may áo choàng, nghe được tỳ nữ lớn tiếng ồn ào, nhắc lên đại mi. “Chuyện gì hoang mang rối loạn như vậy?”

“Phu nhân, bên ngoài đến vài người bộ khoái, nói là muốn tới bắt lão gia. ....”

Lời tỳ nữ làm cho khuôn mặt tuyệt mỹ của Mạnh phu nhân nhất thời trắng bệch, chân tay luống cuống bỏ lại áo choàng may một nửa, sau đó sốt ruột đi ra ngoài. “Bọn họ vì sao muốn bắt lão gia? Lão gia đâu?”

“Tìm khắp nơi đều không lão gia. ....” Tỳ nữ chỉ biết được trong phủ toàn bộ nô bộc hoảng loạn tay chân.

Còn chưa đi đến tiền đình, chỉ thấy một đám bộ khoái mặc quan phục nghênh diện mà đến.

“Các người. .... không thể xông loạn. ....” Mạnh phu nhân nhìn thấy đại trận này, đã sợ tới mức hai chân đều mềm nhũn, dựa vào tỳ nữ đến nâng lên mới được.

Bộ khoái đi đầu tiên liền hỏi: “Ta phụng mệnh Tri phủ đại nhân đến truy bắt Mạnh Văn Nghĩa, hần hiện tại ở nơi nào? Nếu không đem người giao ra đây, chúng ta đành phải lục soát.”

“Ta, lão gia nhà ta phạm vào tội gì?” Mạnh phu nhân kinh hoảng ngay cả tiếng nói đều run rẩy.

“Có người tố cáo hần tới hôm qua ở bên trong Đùng trang núi Công Đức, phái người phóng hỏa ý đồ thiêu cháy nữ nhi Mạnh Doanh Doanh của mình, chẳng lẽ Mạnh phu nhân một chút cũng không biết?” Tên bộ khoái kia ngữ khí mang khiêu khích hỏi.

Mặt nàng một mảnh trắng bệch. “Sẽ không. .... lão gia nhà ta sẽ không làm như vậy. .... Nhất định là có người vu oan cho hần, thỉnh đại nhân làm rõ. ....”

Bộ khoái nghe xong lắc đầu. “Người trước nên quan tâm chính mình nữ nhi có phải hay không còn sống mới đúng.”

“Ta. .... đương nhiên quan tâm. ....” Mạnh phu nhân nha nha nói.

Phía sau, một gã bộ khoái chạy tới thông tri. “Đại nhân, Mạnh Văn Nghĩa từ cửa sau thuê xe ngựa đào tẩu. ....”

“Cái gì? Mọi người mau đuổi theo!”

Toàn bộ nha dịch hướng cửa sau đuổi theo.

Tỳ nữ bên cạnh Mạnh phu nhân diet thanh hỏi: “Phu nhân, nên làm cái gì bây giờ?”

“Không có khả năng. .... Lão gia sẽ không bỏ lại ta chính mình chạy trốn. .... Hần sẽ không đem ta để tại nơi này. ....” Mạnh phu nhân sớm phụng tấu đại loạn(?), toàn thân vô lực ngồi trên mặt đất lạnh như băng.

Nàng không khỏi nhớ tới năm đó khi kiên trì gả, người nhà mẹ đẻ luôn khuyên nàng mở to hai mắt, nói Mạnh Văn Nghĩa người này dã tâm quá lớn, làm người lại không thiện lương, nay khi đại nạn đến, nàng quả thực tức chính mình không để ý, Mạnh phu nhân xiết chặt khăn trên tay khăn, bắt lực rơi nước mắt.

Trong phủ nô bộc tất cả đều vây quanh lại đây.

“Phu nhân, người nói mau?”

“Nếu lão gia bị vào nhà lao, chúng ta về sau nên làm cái gì bây giờ?”

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Mọi người thất chủ bát thiết(???), muốn Mạnh phu nhân cho cái đáp án.

Mạnh phu nhân mãnh liệt lắc lắc hoa châu ngọc tấn trang trí bên trán(???), gương mặt hoang mang lo sợ nhìn nhìn mọi người chần chừ. "Ta không biết..... Ta thật sự không biết....." Đối mặt chuyện nghiêm trọng như vậy, lòng của nàng đã sớm bối rối vô thố, cũng vô lực làm chủ. "Ta tin tưởng lão gia rất nhanh sẽ trở về....."

"Phu nhân nói thật sự đúng, ta nghĩ nhất định là tri phủ đại nhân nghĩ sai rồi, lão gia làm sao có thể muốn hại chết tiểu thư, mọi người nói đúng không?" Vẫn là tỷ nữ hầu hạ nhiều năm vội vàng hoà giải. "Chờ tri phủ đại nhân điều tra rõ ràng, có thể trả lão gia một cái trong sạch, chúng ta sẽ thấy được....."

Mà ở bên trong phần đông nô bộc, hai cái nô tài đến lúc này mới nguyện ý động thân mà ra làm chứng. "Tri phủ đại nhân không có nói sai, lão gia..... quả thật phái bọn tiểu nhân đi phóng hỏa, chính là muốn thiêu cháy tiểu thư....."

Nghe thấy lời nói này, mọi người nhất thời ồ lên.

"Tiểu nhân cũng có thể làm chứng, nếu không phải Quan tứ thiếu gia đúng lúc cứu tiểu thư, tiểu nhân đời này đều là lương tâm bất an....." Hai cái nô tài làm chứng rõ ràng, không phải do mọi người không tin.

"Các ngươi không thể nói lung tung!" Mạnh phu nhân nghe không vào, ngược lại giận dữ với bọn họ. "Lão gia đem Doanh Doanh như chính mình nữ nhi, làm sao có thể muốn hại chết nàng? Các ngươi mục đích là cái gì? Là muốn bạc sao? Chờ lão gia trở về, ta sẽ kêu hấn cho các ngươi, các ngươi trăm ngàn đừng ở trước mặt Tri phủ đại nhân nói hươu nói vượn....."

Hai cái nô tài bất khả tư nghị nhìn Mạnh phu nhân. "Phu nhân như thế nào cũng không hỏi tiểu thư có hay không bị thương? Lại là như thế nào chạy ra đám cháy? Nàng là nữ nhi thân sinh của phu nhân không phải sao?"

"Ta....." Mạnh phu nhân nhất thời á khẩu không trả lời được.

"Nếu Tri phủ đại nhân cần nhân chứng, chúng ta có thể lên lớp làm chứng....."

"Lão gia cho tiểu nhân bạc này, cũng sẽ toàn bộ trả lại....."

Bọn họ chỉ cầu không làm thất vọng lương tâm chính mình, buổi tối có thể ngủ tốt, cũng may mắn đúng lúc đem người cứu ra, không có tạo thành cả đời tiếc nuối.

Về mặt khác, đứng ở cách đó không xa lắng nghe mọi người nghị luận Mạnh Ngọc Phượng cũng hoảng hốt, nghĩ đến lục thúc nếu thật sự bị bắt đi nha môn, nói không chừng sẽ liên lụy đến trên người chính mình, cho dù không có, thiếu lục thúc ngọn núi dựa vào này, vạn nhất Quan gia lại không chịu cho nàng vào cửa, hoặc là biết nàng giả mạo, như thế nào cho phải.

Trong lòng quyết định chủ ý, Mạnh Ngọc Phượng liền lén lút trở về phòng thu thập gia sản, quyết định mang đi xiêm y trang sức, ít nhất bán đi còn có thể chống đỡ một vài ngày, sau đó thừa dịp đêm dài yên tĩnh, chuồn đi.

Cái nô bộc khác mắt thấy tìm phu nhân cũng vô dụng, càng làm không được chủ, đều xoay người tránh ra.

"Các ngươi phải tin tưởng ta..... Lão gia thật sự rất nhanh sẽ trở về..... Hấn sẽ không không cần ta....." Mạnh phu nhân chỉ có thể vô ích trấn an nô bộc.

Lão gia sẽ không bỏ lại nàng mặc kệ, nhất định sẽ không.

Nàng ở trong lòng không ngừng khẩn cầu.

※※※

Vẫn đợi đến hôm sau, thần khí vừa mới tới, tri phủ nha môn liền phái người đi Mạnh gia báo tin dữ, nguyên lai Mạnh Văn Nghĩa ngày hôm qua bởi vì chột dạ, muốn chạy trốn tới Kim Lăng, bất quá vì bộ khoái một đường đuổi theo, xe ngựa nửa đường không thể chế được, đầu tiên là đánh lên trụ cầu, sau đó toàn bộ rơi vào giữa sông, người cũng chết đuối.

"Ngươi nói lão gia nhà ta..... đã chết?" Một đêm chưa ngủ Mạnh phu nhân nhất thời mặt mày một mảnh tái nhợt. "Ngươi gạt ta! Ngươi gạt ta đúng hay không?"

Bộ khoái được phái tới báo tin giải quyết việc nói: "Tối hôm qua trong quá trình chúng ta đuổi bắt, xe ngựa bởi vì chạy quá nhanh mà rơi xuống sông, Mạnh lão gia không biết bơi, đương trường溺 tể."

Mạnh phu nhân cầm khăn bộ dạng khóc nức nở, làm người ta thấy đều thương tâm. "Sẽ không..... lão gia sẽ không chết..... Lão gia nếu chết như vậy, sau này ta nên như thế nào đây? Ta còn có ai có thể dựa vào? Lão gia....."

Thấy nàng khóc thương tâm như vậy, bộ khoái cũng không đành lòng, lại giúp không được gì. "Đại nhân nhà ta nói hung thủ của án tử nếu đã chết, như

vậy sẽ không truy cứu, các người có thể đi nha môn đem thi thể trở về an táng. .... Mặt khác còn có sự kiện, đại nhân nói lúc trước Mạnh Văn Nghĩa cũng không có đưa ra chứng cứ nói Triệu gia chức tạo phùng cùng bố trang, cùng với phủ đệ này là Triệu lão gia chết đi tặng cho, cho nên bây giờ là thuộc về sở hữu của người Triệu gia, bởi vậy vật quy nguyên chủ, các người không thể tiếp tục trụ ở đây.”

Nghe xong, Mạnh phu nhân hoa dung thất sắc, không chịu được ngồi xuống, thẳng đến bộ khoái xoay người rồi đi, đều hỏi không được thần.”Ta cái gì đều không có. ....” Nàng trừ bỏ khóc, không hiểu còn có thể làm cái gì.

Ngay tại lúc này, có nô tài vội vàng báo lại.”Phu nhân, tiên sinh phòng thu chi không thấy. .... Hắn đem một ít tranh chữ cũ trong phủ mang đi. ....”

Một tỷ nữ cũng chạy vội tới trước mặt nàng.”Nô tỷ vừa mới đi hầu hạ Huy Anh tiểu thư, nhưng là tìm khắp không thấy nàng, ngay cả vật dụng tùy thân cũng không thấy. ....”

Nghe được một cái tin tức không tốt này, Mạnh phu nhân trái tim khủng hoảng, rốt cuộc không chịu nổi quá nhiều đã kích, ngắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Tử Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Tin tức Mạnh Văn Nghĩa ngoài ý muốn bỏ mình, cũng mới từ nha môn tri phủ trở về miệng Phụng quân sự, ở buổi trưa, Quan Hiến Thần cùng Mạnh Doanh Doanh đều biết.

Qua một lúc lâu sau, Mạnh Doanh Doanh cũng không có mở miệng nói chuyện, bởi vì có loại cảm giác không quá chân thật, cũng bởi vì quá mức chấn kinh, nội tâm ngũ vị tạp trần.

Quan Hiến Thần ngồi dựa vào đầu giường, để cho Mạnh Doanh Doanh uy hấn uống nước, nếu không phải nàng chính tay uy, hắn đã sớm đem được đấng đời mạng phun ra.

“Ta vốn đang muốn ở trên công đường, nghe hắn chống chế như thế nào, cứ nhiên liền chết đi như vậy, thật sự là không thú vị.” Hắn chịu đựng đau nhức trên mặt, khi nói chuyện miệng không dám mở quá lớn, miễn cho lại bị đau.

Mạnh Doanh Doanh oán hận nói: “Thật sự là tiện nghi hắn. ....”

“Nếu ở dương gian không thể phán quyết hắn, hy vọng hắn đến âm tào địa phủ, diêm vương gia tài cán vì người trả cái công đạo.” Quan Hiến Thần hy vọng nói như vậy có thể an ủi được nàng.

Nghe vậy, nàng cười khổ một chút, thật sự không biết nên vì báo thù mà cao hứng, vẫn là bởi vì hắn bị chết rất dễ dàng mà tức giận.”Hắn đã chết. .... ta hẳn vui vẻ mới đúng.”

“Lo lắng nương người đúng hay không?” Quan Hiến Thần nhẹ vỗ về khuôn mặt nhỏ nhắn nửa ưu sầu nửa vui vẻ kia của nàng, biết người Mạnh Doanh Doanh để ý nhất vẫn là mẫu thân mình, tự nhiên không thể từ đáy lòng cảm thấy cao hứng.

Nàng gật đầu thừa nhận.”Nương biết Mạnh Văn Nghĩa đã chết, bên người đã không còn ai có thể dựa vào, hiện tại nhất định tương đối bàng hoàng bất lực, ta nên trở về xem nàng.”

“Kỳ thật có một việc ta không có nói cho người. ....” Quan Hiến Thần đã đem nàng trở thành người một nhà, tự nhiên không cần giấu diếm nữa.”Lúc trước Mạnh Văn Nghĩa ý vào chính mình thân ngoại sinh nữ bất quá là cái nhược chất nữ tử, lại vì phụ tang chết mà bị thống không thôi, liền thừa cơ xâm chiếm Triệu gia gia nghiệp cùng tài sản, ta lần này sở dĩ đến Dương Châu, vì giúp đại tẩu tương lai của ta đem tất cả đòi lại.”

“Đại tẩu tương lai của người?” Mạnh Doanh Doanh vẻ mặt khó hiểu.

“Chính là ‘Dương Châu Triệu gia’ tiểu thư thật sự, Mạnh Văn Nghĩa nhất định không nghĩ tới nàng sẽ đi Hàng Châu gia nhập vào Quan gia, cứ nhiên còn tìm người đến giả mạo nàng.” Hắn dò xét về mặt Mạnh Doanh Doanh bình tĩnh đại ngộ.”Ta cũng không phải cố ý không nói, chính là lúc ấy cảm thấy không thiết yếu, nhưng là hiện tại không giống nhau, bởi vì người sẽ trở thành người Quan gia, cũng là người một nhà, nói thật cũng không cần giấu diếm.”

“Khó trách người một ngụm liền khẳng định nàng là giả mạo, không phải ‘Dương Châu Triệu gia’ đại tiểu thư thật sự, hiện tại cuối cùng cũng đã hiểu.” Mạnh Doanh Doanh tự nhiên cũng có thể thông cảm việc Quan Hiến Thần đã làm.”Người làm như vậy là đúng, ta sẽ không trách người, cũng sẽ không tức giận.”

Quan Hiến Thần cười ghé liếc nàng một cái, sau đó thở dài: “Người để ý rõ ràng như vậy, hại ta muốn cùng người đấu võ mồm, cũng không biết phải làm như thế nào.”

“Nghĩ cùng ta đấu võ mồm như vậy, về sau còn nhiều cơ hội.” Nàng cũng dương hừ trả lời.

Hắn muốn cười, lại không dám đem khoe miệng mở lớn.”Bất quá cũng vì nguyên nhân này, năm đó tri phủ Dương Châu bị Mạnh Văn Nghĩa thu mua, cho nên đối với chuyện Triệu gia mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng là lúc này không dám lại bao che, chỉ sợ làm cho Tam ca ta biết, ở trước mặt hoàng đế nói cái hai ba câu, mũi quan của hắn sẽ không còn, cho nên tác chủ đem sở hữu của Triệu gia trả lại cho đại tẩu tương lai của ta, tự nhiên cũng bao gồm gian phủ đệ kia, nương người. .... chỉ sợ không thể lại tiếp tục ở.”

Mạnh Doanh Doanh đầu tiên là sùng sốt một chút, sắc mặt nhất thời lại ảm đạm xuống, nhẹ giọng nói:“Ta hiểu được.”

“Người nếu không tiện mở miệng, liền để ta nói đi.” Quan Hiên Thần cũng không muốn nàng đi đối mặt với mẫu thân mình, lại chịu ủy khuất.

“Ta chính mình nói là tốt rồi, chính là muốn phiền toái người trước phái người giúp ta đưa phong thư đến nam thông, tin tưởng cậu ta sẽ đến mang nàng về nhà mẹ đẻ.” Mạnh Doanh Doanh biết mẫu thân sẽ không tha thứ, nhưng nàng vẫn muốn tự mình đi đối mặt.”Nàng muốn đánh, ta nữ nhi này cam nguyện chịu trận.”

Quan Hiên Thần đau lòng nói:“Ta cùng người đi gặp nàng.”

“Người hiện tại bị thương, vẫn là ở trong phòng tĩnh dưỡng đi.” Nàng uyển chuyển cự tuyệt nói.

“Ta biết người chê ta xấu xí, không có tiện đi gặp nương người.” Quan Hiên Thần nói ai oán.

Nàng để ý nói:“Ai chê người xấu xí? Ta mới không có nghĩ như vậy, chính là không nghĩ người đi theo ta bị mắng, bị đánh, huống chi bên ngoài lại rất lạnh, nhưng đừng ở trên đường ngủ.”

“Ta sẽ cố gắng không cho bản thân ngủ, sau này nương người muốn đánh, ta cũng có thể giúp người đỡ.” Hắn muốn bảo hộ nữ nhân của mình.

Mạnh Doanh Doanh nghe xong vừa cao hứng,vừa uất ức, đành phải chuyển một cái chiết trung phương thức.”Theo ta đi có thể, bất quá người trước đợi ở trên xe ngựa, nếu. .... nương ta thật sự tức giận, muốn đánh ta, ta cho Quyên nhi đi gọi người, như vậy có thể đi?”

“Được rồi.” Quan Hiên Thần than thở nói.

“Mau đem được uống lên.” Mạnh Doanh Doanh lại yếu khẩu ô(???) chén thuốc đen như nước sơn bôi đến bên miệng hắn.”Sau đó chúng ta liền chuẩn bị xuất phát.”

Quan Hiên Thần mới buông tay xuống, thế này mới nuốt xuống miệng chén thuốc, bất quá lại lập tức lấy tay che miệng lại, miễn cho phun hết ở trên mặt Mạnh Doanh Doanh, cảm thấy quyết định lần sau muốn đại phu đem được làm ngọt một chút

*****

Ước chừng một lúc lâu sau, Mạnh Doanh Doanh về tới nhà, đã thấy đại môn mở rộng, cũng không thấy người gác cổng, mới bước vào phủ đệ, chỉ thấy toàn bộ nô bộc đều tụ cùng một chỗ, người người biểu tình lo lắng lại ngưng trọng.

“Tiểu thư đã trở lại!”

“Tiểu thư giúp chúng ta, tháng trước lương bổng còn không có lấy, sau này nên làm cái gì bây giờ?”

Mạnh Doanh Doanh vội vàng trấn an cảm xúc mọi người, chính mồm nhận lời cấp một ít văn tiền, tuy rằng ngay cả chính mình cũng không biết bạc muốn từ đâu tới, nhưng vẫn là thay bọn họ nghĩ biện pháp.

Nàng một đường đi vào bên ngoài tắm phòng mẫu thân ở, nghĩ đến Mạnh Văn Nghĩa đã chết,con đường duy nhất nương có thể đi cũng chỉ có về nhà mẹ đẻ, lo lắng mẫu thân phản ứng sẽ thực kịch liệt.

“Tiểu thư thật sự muốn vào?” Tỳ nữ nghĩ đến lần trước phu nhân đánh người ngoan cố, không khỏi thay chủ tử lo lắng.

Mạnh Doanh Doanh khinh sảo một chút.”Không cần lo lắng, không có việc gì.”

Nói xong, nàng liền vươn tay nhỏ bé,sau khi cửa nhà một tiếng, bị đẩy ra.

Ngồi ở trong phòng Mạnh phu nhân về mặt thất hồn lạc phách,khuôn mặt tuyệt mỹ qua một đêm, tiêu tụy không ít, trong miệng hãy còn thì thảo nói nhỏ:“Lão gia, người mau trở lại. ....”

Nhìn thấy tình cảnh này, Mạnh Doanh Doanh đáy mắt không khỏi chớp động lệ quang, ngánh thanh kêu:“Nương. ....”

Nghe thế tiếng “Nương”, Mạnh phu nhân có phản ứng, chỉ thấy nàng nhấc lên trán, thất thần nhìn phía nữ nhi trước mặt, nói:“Doanh Doanh, bọn họ nói cha người đã chết. ....”

“Cha đẻ của ta đã sớm chết.” Mạnh Doanh Doanh gián tiếp phủ nhận từ “cha” trong miệng mẫu thân

Mạnh phu nhân biểu tình mờ mịt hỏi:“Vì sao bọn họ đều bỏ ta? Bọn họ rõ ràng nói yêu ta, muốn cả đời cùng ta đau ta. .... Nhưng là cuối cùng đều bỏ

lại ta..... Ta một người có năng lực làm cái gì đâu?Nửa đời sau không ai có thể dựa vào, muốn sống như thế nào?”

“Nương còn có ta, ta sẽ phụng dưỡng nương cả đời.....” Nếu Quan Hiên Thần cùng Quan gia mọi người đồng ý, Mạnh Doanh Doanh cũng nghĩ mang nương cùng đi Hàng Châu, như vậy liền có thể gần nàng chiếu cố.

“Ai muốn người phụng dưỡng?” Mạnh phu nhân sắc mặt đột nhiên thay đổi, chỉ vào nữ nhi mắng:“Đều là người! Đều là người làm hại! Ai muốn người đi cáo quan? Người nếu không đi cáo quan, lão gia sẽ không chết.....”

Nghe được mẫu thân chỉ trích như vậy, Mạnh Doanh Doanh tan nát cõi lòng, tựa hồ cũng đã sớm đoán trước sẽ là phản ứng như vậy.”Nương, hần muốn giết ta..... Hần giết cha ta, lại muốn muốn giết ta..... Nương có thể hay không thanh tỉnh một chút, lý trí một chút, không cần như vậy thị phi chẳng phân biệt được.....”

“Người nếu không chết, vậy làm như cái gì cũng không phát sinh là tốt rồi, vì sao còn muốn đi cáo quan? Rõ ràng biết hần là chỗ dựa lớn nhất nương dựa vào, vì sao còn muốn phá hư nó? Người liền như vậy không thể thấy nương hạnh phúc sao?” Mạnh phu nhân dường như điên rồi đối với nữ nhi quát.

Mạnh Doanh Doanh nước mắt rơi như mưa, biết nói nhiều đều là vô dụng.

“Nương, ta đã nhờ người truyền tin đi tới tiểu cậu ở nam thông, tin tưởng hần qua vài ngày sẽ phái người tới đón người về nhà mẹ đẻ,nơi này..... trả lại cho người Triệu gia, không thể lại ở đây.” Nàng thành thực mở miệng nói:“Nương thực xin lỗi, ta.....”

Một bạt tai đã hướng má Mạnh Doanh Doanh.

Tỳ nữ vội vàng đem chủ từ cách ra.”Phu nhân, người hơi quá đáng!”

“Cái gì đều không cần nói.” Nàng trầm nghĩ làm cho mẫu thân đem tức giận phát ra.

Mạnh phu nhân tiếng nói càng thêm bén nhọn kích động.”Lão gia đều đã chết, người còn muốn theo ta thực xin lỗi cái gì? Ta mất đi trượng phu, lúc này ngay cả địa phương ở đều không có, một cái quả phụ đã chết hai người trượng phu về nhà mẹ đẻ chỉ bị người nhạo báng, người ta sẽ ở sau lưng chỉ trích, người rốt cuộc hiểu hay không?”

“Không ai nhạo báng nương.....” Mạnh Doanh Doanh ôn nhu trấn an.

“Đều là người!” Mạnh phu nhân lớn tiếng rống to.

Mất thấy mẫu thân lại giơ lên tay phải, đang muốn đánh chính mình, Mạnh Doanh Doanh chính là nhắm chặt mí mắt, không né cũng không tránh, mặc kệ muốn vài cái bạt tai đều tốt, chỉ cầu mẫu thân có thể tha thứ.

Bất quá đợi một hồi lâu, bàn tay kia thủy chung không có hạ xuống.

Mạnh Doanh Doanh nhắc lên mí mắt, dò xét gấp thân ảnh nam nhân che ở trước chính mình, chính một phen bắt được cổ tay mẫu thân, thế này mới không có ai bị đánh một cái tát.

“Người dám lại đánh nữ nhân của ta thử xem xem!” Quan Hiên Thần âm âm đe dọa, hần cũng mặc kệ trước mắt phụ nhân có phải thân sinh mẫu thân Mạnh Doanh Doanh hay không, muốn đánh người của hần, trước trải qua một cửa đã.

“Người.....” Dò xét thấy hần trên mặt vết bóng đáng sợ, Mạnh phu nhân sợ tới mức lui từng bước.

Quan Hiên Thần trừng nàng liếc mắt một cái, mới quay đầu trách cứ Mạnh Doanh Doanh.”Người sao không tránh đi?”

“Không phải muốn người ở trên xe ngựa chờ, như thế nào chạy vào?” Mạnh Doanh Doanh có chút khó xử, chính là không nghĩ làm cho hần chính mắt thấy trường hợp như vậy.

Hần hừ lạnh một tiếng.”Ta nếu không tiến vào, người đều bị đánh chết.”

“Việc này ta chính mình xử lý, người vẫn là trước về trên xe ngựa đi thôi.” Nàng ôn thanh khuyên nhủ, không nghĩ tại đây cùng hần âm ỷ.

Nếu đều vào được, Quan Hiên Thần cũng sẽ không liền như vậy nghe lời, vì thế lại lần nữa đem lực chú ý đặt ở trên người mẫu thân Mạnh Doanh Doanh.

Mạnh phu nhân bị nam tử trẻ tuổi trước mắt trừng không khỏi co rúm lại, cũng không có thể lương phần nộ vừa rồi.

“Sau này xưng hô người một tiếng nhạc mẫu, đơn giản vì người là nương sinh Doanh Doanh, cũng không phải bởi vì ta tôn trọng người mới kêu như vậy.....” Quan Hiên Thần đi phía trước khóa từng bước.

Mạnh phu nhân sợ tới mức đi theo lui về phía sau,gặp gỡ ác nhân, nàng nhưng là ngay cả cổ họng cũng không dám ra tiếng.

“Ta trước hết ở chỗ này với người đem nói rõ ràng, Doanh Doanh sẽ trở thành người Quan gia ta, tuy rằng ta không thêm để ý người có đáp ứng hay

không, dù sao nàng đều là của ta, chẳng qua chúc phúc của người đối với nàng rất trọng yếu, cho nên ta mới tự mình đến nói với người một tiếng, đồ cưới sẽ không cần chuẩn bị, mà mẹ con các người sau này có thể hay không có cơ hội gặp mặt, liền nhìn thái độ người được không, nếu không ta cho người cả đôi đều không thấy được, mà hiện tại là ngoan ngoãn về nhà mẹ đẻ, hay là muốn ở lại nơi này để người đến đuổi đều có thể, tùy ý của người.” Đối mặt loại mẫu thân ích kỷ này, Quan Hiên Thần khẩu khí cũng sẽ không tốt chút nào.

“Ta.....” Mạnh phu nhân nuốt một chút, ở dưới khí thế của Quan Hiên Thần nao núng.”Ta chờ tang sự lão gia xong xuôi, còn có người nhà mẹ đẻ đến liền lập tức đi.”

Quan Hiên Thần hừ nhẹ một tiếng.”Sớm nên nói như vậy.”

“Người không cần dùng loại thái độ này cùng nương ta nói chuyện, nhanh chút trở về trên xe ngựa đi.” Mạnh Doanh Doanh có chút trách cứ, muốn đẩy hắn đi.

“Hừ!” Quan Hiên Thần lại cảnh cáo trừng mắt nhìn Mạnh phu nhân liếc mắt một cái, trước khi đi ra ngoài lại đối với nàng nói:”Nói cho hết lời liền đi ra, không cần kéo dài, cũng đừng nghĩ lưu lại cùng nương người, nếu không ta sẽ lại tiến vào bắt người.” Hắn cũng sẽ không để Mạnh Doanh Doanh ở lại nơi này tiếp tục bị đánh.

Không nghĩ tới sẽ bị Quan Hiên Thần đoán được tâm sự, Mạnh Doanh Doanh xác thực lo lắng mẫu thân một người ở lại nơi này, muốn ở nhà bồi nàng, lúc này cũng chỉ rất rất tình nguyện “Ân” một tiếng, sau đó về mặt không tha hướng mẫu thân.”Nương, ta phải đi.....”

“Người đi nhanh đi!” Mạnh phu nhân vô tình quay lưng đi, bởi vì trong lòng nàng, nữ nhi từ đầu đến cuối đều không thể dựa vào, nếu nàng có thể sớm một chút sinh con trai, ở Mạnh gia có lẽ còn có thể giữ lấy nhỏ nheo, nhưng là lúc này trừ bỏ về nhà mẹ đẻ dựa vào đệ đệ, đã không có chỗ để đi.

Cùng mẫu thân quyết liệt làm cho nàng đau triệt tâm phế, Mạnh Doanh Doanh khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt đi ra tắm phòng, đợi nàng đi ra khỏi đại môn, không dám quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái, chỉ sợ nước mắt lại lần nữa tràn ra.

Mà ngay tại ngoài cửa lớn, phụ trách điều khiển xe ngựa gã sai vặt xốc lên bó liềm, theo trong xe kín mít đi ra, về mặt lo âu đối với Mạnh Doanh Doanh nói:“ Từ thiếu gia nhà nô tài giống như phát sốt, nhanh chóng trở về thỉnh đại phu.....”

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh tạm thời bỏ xuống bị thương, chạy nhanh lên xe ngựa xem xét.

“Không phải kêu người không cần đi ra, người liền cứng rắn muốn.....” Mạnh Doanh Doanh dò xét cái trán Quan Hiên Thần, quả nhiên so với bình thường còn muốn nóng, làm cho nàng gấp đến độ nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh.”Tình mau tình.....”

“Ta thật lạnh.....” Quan Hiên Thần giao thân xác mảnh liệt hướng trên người nàng dựa, còn không ngừng run.

Bạn đang đọc truyện *Từ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

“Như vậy đâu?” Mạnh Doanh Doanh không cần nghĩ ngợi ôm chặt hắn.

Nhắm chặt mí mắt Quan Hiên Thần phát ra mơ hồ thấp nam.”Vẫn là thật lạnh.....”

Nàng đưa hắn ôm càng chặt hơn.

Xe ngựa cũng như cảm nhận được nàng tâm tình ưu phiền, khách khách đi phía trước bên chạy, mới trở lại trong phủ, liền lập tức cho người đi thỉnh đại phu lại.

Cái buổi tối kia, Quan Hiên Thần phát sốt cao, trừ bỏ phong hàn ở ngoài, hơn nữa trên mặt cùng trên người bông chưa lành, thế cho nên trận bệnh này tới vừa vội lại nhanh, ngay cả chén thuốc đều một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ chậm rãi uy. Bất quá, cho dù uy được phải muốn trên nửa canh giờ, Mạnh Doanh Doanh cũng không sao cả, chỉ hy vọng hắn có thể sớm một chút tỉnh táo lại.

Hai ngày sau, trừ bỏ lau rửa vẫn là từ gã sai vặt đến làm, thời gian khác, Mạnh Doanh Doanh đều ở trong phòng làm bạn với Quan Hiên Thần, ban đêm nghe thấy hắn kêu lạnh, liền cùng hắn đồng giường mà ngủ, dùng nhiệt độ cơ thể bản thân làm cho hắn ấm áp chút.

Rất cực hoàng thiên không phụ người dụng tâm, đến ngày thứ ba, cố gắng của Mạnh Doanh Doanh cuối cùng làm cho hắn hạ sốt, Hiên Thần mở hai mắt, nàng vui quá độ mà khóc ôm hắn.

“..... Đã nói về sau người ý lại người nhiều sẽ là ta, nói đúng vậy đi?” Quan Hiên Thần dùng tiếng nói khàn khàn tự giễu.

Mạnh Doanh Doanh nén nước mắt cười mắng.”Loại sự tình này có thể lấy ra khoe nữa sao?”

“Chính là muốn cho người biết, có thể ý lại ta một chút không quan hệ.....” Hân liếm liếm môi, Mạnh Doanh Doanh lập tức lại uy hấn uống nước ấm. “Đừng khóc, ta đã không có việc gì.”

Khi Quan Hiên Thần nói như vậy, nàng mới ý thức được trong hốc mắt nước mắt như là dùng không được, vẫn rơi xuống, bởi vì có nhiều việc làm cho người ta muốn khóc.

“Ta chỉ là khổ sở trong lòng.....” Mạnh Doanh Doanh cứng rắn lộ ra lúm đồng tiền nói.

Quan Hiên Thần đem thân thể mềm mại tiến đến trong lòng, tựa hồ đã hiểu được đặt mình vào hoàn cảnh người khác để có thể hiểu tâm tình nàng. “Nếu tương lai người thật sự muốn gặp nương người, ta sẽ mang người đi nam thông thủy nàng, nếu nàng đối với người thái độ vẫn như cũ, chúng ta thấy liếc mắt một cái rồi đi.”

“Ấn.” Nàng vừa khóc vừa cười vuốt cằm.

Nói xong, Quan Hiên Thần lại vỗ vỗ bên cạnh giường ngủ. “Người lên đến giúp ta ngủ một lúc.....”

“Người, người biết?” Mạnh Doanh Doanh mặt đỏ nhanh nỏ tung.

Hân nhếch miệng cười cười. “Đương nhiên, ôm đến cảm giác chỉ biết là người nằm ở bên người ta, bằng không có ai dám lên, đã sớm bị ta một cước đá xuống, tốt lắm, nhanh chút đi lên đây.”

Mạnh Doanh Doanh mặt đỏ như lửa nũng nịu. “Người nghĩ tốt vậy sao!”

“Nhưng là ta vừa mới hạ nhiệt mà thôi, nếu lại cảm lạnh, kia không phải thảm hại hơn.....” Quan Hiên Thần ra vẻ suy yếu nói.

Nàng kiều nghệ liếc mắt một cái. “Ta đi mang một chậu nước lạnh đến hắt, hẳn là sẽ bệnh có vẻ nhanh.” Nam nhân này quả nhiên không thể đối với hân tốt, nếu không sẽ được một tác lại muốn tiến một thước.

“Ách..... Không cần.....” Hân lập tức ngoan ngoãn nằm xuống, đem áo ngủ bằng gấm kéo đến cằm, tựa hồ thật sự rất lạnh. “Bất quá người muốn ở trong này giúp ta.”

“Hào.” Mạnh Doanh Doanh lần này rất nhanh gạt đầu.

*****

Qua gần một tháng, mùa xuân cũng càng lúc càng gần.

“..... Từ thiếu gia, đây là thư vừa mới thu được.” Phương quân sự đi vào trong phòng, đem thư đại thiếu gia gửi đến giao cho Quan Hiên Thần.

Quan Hiên Thần không muốn xem huynh trưởng lai nhai, cho dù là viết thư cũng giống nhau, bất quá lo lắng chút, vẫn là thân thủ tiếp nhận, nhanh chóng nhìn một lần.

“Tốt lắm, xem xong rồi.” Hân đem thư trả lại cho Phương quân sự. “Đại ca ý tứ chính là đại tẩu tương lai muốn theo Triệu gia đại trạch xuất giá, cho nên hân sẽ trước thời gian một tháng đến Dương Châu, muốn ta thái độ tốt một chút..... Hừ! Nói ngắn lại sợ nương từ còn không có vào cửa chạy mất, chuyện của ta ngay cả hỏi một tiếng đều không có.”

Phương quân sự mỉm cười. “Đại thiếu gia trong thư viết cho ta đã muốn hỏi qua không dưới mười lần, chỉ sợ Từ thiếu gia trên mặt bông không khỏi hân, cho nên đang ở nơi nơi hỏi thăm đại phu tốt nhất, bất quá xem ra còn không cần đến.” Nói xong, liền hướng mã phải Quan Hiên Thần hoàn hảo như lúc ban đầu, ngay cả nhất điểm vết sẹo đều không có.

“Hừ! Nghe khẩu khí của người như thế nào giống như thực hy vọng ta mặt mày xấu xí?” Quan Hiên Thần vẻ mặt tức giận, bất quá vẫn là đem chính sự làm xong quan trọng hơn, miễn cho huynh trưởng vừa muốn gọi thư lai nhai. “Muốn đem tòa nhà kia trả lại cho Triệu gia, bên trong đều sửa sang lại tốt sao?”

“Đã không sai biệt lắm, nguyên bản nô bộc Mạnh gia cũng đều lưu lại, về phần nguyên bản thuộc Triệu gia chức tạo phường cùng Kim Lăng hai gian bố trang cũng khôi phục bình thường vận tác, chính là về sau hay không về Quan gia sở hữu, liền xem đại thiếu gia cùng đại thiếu phu nhân quyết định.....” Phương quân sự mới báo cáo xong tiến độ, cửa phòng đã bị đẩy ra, nhìn thấy Mạnh Doanh Doanh bung chén thuốc tiến vào, hân liền cáo lui trước.

Thoáng nhìn Mạnh Doanh Doanh trên tay quả nhiên bát được kia, Quan Hiên Thần lập tức khổ mặt. “Còn muốn uống sao? Đại phu không phải đã nói tốt lắm?”

Mạnh Doanh Doanh chọn cao đôi mi thanh tú, tiếng nói thanh nhẹ đậm, làm cho hân vừa nghe biết tình huống không đúng. “Nhưng là ta cho rằng còn không có hoàn hảo, lại tiếp tục uống được.”

“Người..... Đang tức giận?” Hân chậm rãi theo ghế đứng lên.

“Ta vì sao muốn tức giận?” Mạnh Doanh Doanh ngữ điệu lạnh hơn, bụng được bước một bước tới gần hân. “Là ai theo ta nói mặt về sau sẽ lưu lại sẹo

cùng ngật đáp? Như vậy xin hỏi Quan tứ thiếu gia, lúc này sẹ ở nơi nào? Ngật đáp lại ở nơi nào? Ngươi chỉ cho ta nhìn một cái. ....”

Hắn kể tiếp bại lui.”Ách..... Ta có nói như vậy sao?”

Không xong! Hắn lúc trước nói dối đều đã quên, Quan Hiên Thần trong lòng thầm kêu không ổn.

“Không có sao?” Nàng nheo lại đôi mắt đẹp, mấy ngày nay càng xem càng không đúng, vốn tưởng chờ Quan Hiên Thần chính mình nhận sai, nhưng là hắn cố tình không đề cập tới, Mạnh Doanh Doanh đành phải chủ động cùng hắn ngã bài.

Quan Hiên Thần thình *** h a một tiếng, nghĩ đến này bị hắn không cẩn thận làm vỡ bọt nước.”Ta trên người thật sự lưu lại sẹ, không tin lời ta nói có thể cho ngươi xem. ....” Nói xong, hắn lập tức cời quần áo.

“Không cần!” Mạnh Doanh Doanh càng giận.”Ngươi..... Cẩn bản là đang dối gạt ta!”

“Ta lừa ngươi cái gì?” Hắn thông minh hỏi lại.

“Gạt ta.....” Nàng có chút ghen lời.

“Lừa ngươi giả cho ta.” Quan Hiên Thần lúc này nhưng thật ra trước thừa nhận.”Nếu không phải như vậy, ngươi khả năng còn muốn do dự mãi mới có thể đồng ý, vẫn là..... Ngươi đáp ứng giả cho ta, thật sự chính là bởi vì hại ta bị thương, trong lòng thực áy náy, cẩn bản không phải bởi vì thích ta?”

“Ta đương nhiên là vì thích ngươi.....” Mạnh Doanh Doanh thốt ra, lại đỏ mặt mắng.”Rõ ràng người sai là ngươi, đừng nghĩ lại đến trên người ta.”

“Ta làm sao dám?” Quan Hiên Thần đem nàng kéo vào trong lòng.”Chính là cơ hội khó được, muốn hơi lợi dụng một chút, kỳ thật đại phu cũng thực lo lắng sẽ lưu lại di chứng, may mắn có ngươi mỗi ngày tại bên người đốc lòng chăm sóc, rất nhỏ tâm địa không cho ta đem bọt nước làm vỡ, cho nên mới có thể khôi phục bộ dáng ban đầu.”

Mạnh Doanh Doanh không nghĩ nhanh như vậy tha cho hắn, nhưng là bị hắn dỗ ngọt, tức cũng tức không được.”Ngươi vẫn là nói chuyện độc một chút mới tốt, lời ngon tiếng ngọt như vậy thật không quen.”

“Đối người khác có thể độc một chút, đối với ngươi chỉ có thể luyện tiếu.” Hắn đơn giản lại nói ngọt một chút.”Dù sao thành thân muốn chuẩn bị gì có cách quản sự, ta cũng đã ở thư nói cho đại ca, trực tiếp từ nơi này đem ngươi cưới về Hàng Châu là tốt rồi, đỡ phải xe ngựa mệt nhọc, cũng có thời gian có thể cùng ngươi đi trước mộ phần cha ngươi dâng hương, về phần thân nhân ngươi ở tại nam thông này nếu là đến đây, ta sẽ an bài bọn họ ở tại khách phòng, về phần nương ngươi..... Liên xem chính nàng, cho dù không có tới, cũng không phải của ngươi sai, trăm ngàn không cần khổ sở.”

Nghe vậy, Mạnh Doanh Doanh chưa sót cười cười.”Nương mất đi hai cái trượng phu, giận chó đánh mèo cũng là bình thường, ta là nữ nhi của nàng, tự nhiên sẽ tha thứ.”

“Ngươi làm gì phải tha thứ? Ta cũng không muốn nói quá khó nghe, miễn cho ngươi nghe xong lại tức giận, bất quá thân là một cái mẫu thân, nàng làm cũng không xứng.” Quan Hiên Thần về mặt phần nộ nói, này đã muốn xem như lời phê bình tốt nhất.

Mạnh Doanh Doanh không thể phản bác lời hắn, nhưng là không muốn nghe Quan Hiên Thần mắng mẫu thân mình.”Đừng nói nữa, ta chỉ hy vọng sau khi nương hồi nam thông, có thể vui vẻ là tốt rồi.”

Bất quá nàng vụn vụn cũng không nghĩ tới, mẫu thân trở lại nhà mẹ đẻ không đến ba tháng, có nam tử trước kia ngưỡng mộ nàng nghe được tin tức, lập tức phái bà mối tới cửa cầu hôn, muốn thú nàng tái giá, mà mẫu thân cũng bất chấp trượng phu vừa mới chết, rất nhanh đáp ứng tái giá, đó là Mạnh Doanh Doanh sau khi giả vào Quan gia không lâu nghe được tin tức.

“Được, không nói việc mẹ ngươi.” Vì thế, Quan Hiên Thần thay đổi đề tài.”Chúng ta Quan gia mặc dù có tám người, bất quá Tam ca ở kinh sư Thuận Thiên phủ, Ngũ muội lại đã xuất giá, cho nên còn lại đại ca, nhị ca, thất đệ cùng cửu muội, Thập muội, về sau còn có thể nhiều đại tẩu, nhưng là ngươi đều có thể ứng phó được ta, nói vậy theo bọn họ ở chung không có vấn đề quá lớn.” Hắn thực tin tưởng năng lực nữ nhân của mình.

Nàng liếc trắng mắt.”Nguyên lai ngươi còn biết chính mình là trong nhà khó nhất ở chung, càng lúc càng hiểu được tình lại, thật sự là thật đáng mừng.”

“Cám ơn ngươi khích lệ.” Hắn đồng dạng nói.

Mạnh Doanh Doanh muốn trừng hắn, bất quá đã nhận không được phun cười ra.

“Thấy ngươi nở nụ cười, ta cũng yên tâm.” Quan Hiên Thần không nghĩ nhìn đến nàng bộ dạng buồn bực không vui.

“Cho ngươi lo lắng.” Mạnh Doanh Doanh cũng nghĩ thông, có người ý lại không phải chuyện xấu, quan trọng là khi hắn cần mình, nàng cũng có thể thực kiên cường.

Thấy nàng bên môi cười là như vậy đẹp, Quan Hiên Thần kim lòng không được cúi xuống khuôn mặt tuần tú, âu yếm.

Quan Hiên Thần hôn không hề có cố kỵ, bởi vì lẫn nhau tâm ý đã định, bọn họ lại sắp thành thân, có thể làm càn, yêu cầu nhắm nháp nàng.

Hắn bắt đầu học tập như thế nào dùng phương thức nam nhân tới lấy lòng một nữ nhân, hy vọng ở đêm hai người động phòng hoa chúc, có thể có cái

kết hợp hoàn mỹ viên mãn.

Mạnh Doanh Doanh bị hôn ửng đỏ hai gò má, chỉ có thể e lệ đáp lại hắn.

“Tiểu thư, như thế này ngươi muốn hay không. ....” Lúc này không khí kiều diễm lan tràn, tỳ nữ đẩy cửa vào, bất quá mới nói đến một nửa, nhìn thấy tình cảnh trong phòng, lập tức đỏ mặt xoay người, lại quên gã sai vặt cũng đi theo phía sau mình, muốn vào tìm chủ tử hân, hai người liền như vậy vừa vụng về đụng nhau.

“A! Đầu của ta. ....”

“Cằm của ta. ....” Gã sai vặt vỗ về chỗ cằm bị đau, ai ai kêu.

Tỳ nữ cũng xoa đỉnh đầu, ngũ quan nhăn thành một đoàn.

“Các ngươi hai cái. ....” Quan Hiên Thần khuôn mặt tuần tú phút chốc xanh mét, một ngón tay hướng bọn họ, lớn tiếng rống giận. “Tất cả đều cút ra cửa cho ta!”

“Chúng ta nhanh chút đi ra ngoài. ....” Đối với trường hợp nhìn quen rồi gã sai vặt lôi kéo tỳ nữ tụt văng ngoài rào(???), còn không quên thuận tay đóng lại cửa phòng.

Mạnh Doanh Doanh sân hân liếc mắt một cái. “Ngươi không cần tùy tiện đối với Quyên nhi rống, mấy ngày nay đều là nàng theo giúp ta vượt qua, cũng không phải là tỳ nữ bình thường.”

“Ai kêu nàng ngay cả cửa cũng chưa gõ liền xông tới!” Hắn tức giận chưa tiêu hừ nói. “Chuyện tốt đều bị nàng phá hủy, ta có thể không tức sao?”

Nàng hai gò má thoáng chốc lại đỏ. “Trước khi thành thân, ngươi không thể lại. .... đối với ta làm cái việc này.”

“Không thể hôn lại ngươi sao?” Quan Hiên Thần có chút bất mãn. “Đây là cái quan hệ gì? Chúng ta đều phải thành thân, là vị hôn phu thê, ngẫu nhiên thân mật một chút cũng không được.”

“Không nói với ngươi nữa, nhanh chuẩn bị một chút, như thế này muốn xuất môn.” Mạnh Doanh Doanh vừa then vừa giận tránh hắn ôm ấp, làm bộ phải đi.

Quan Hiên Thần vẻ mặt kinh ngạc hỏi: “Muốn đi chỗ nào?”

“Đi tòa nhà trước kia ở nhìn một cái, xem còn có địa phương nào cần sửa sang lại.” Nàng còn có chút vật phẩm riêng tư chưa lấy ra, phải đi lấy mới được.

“Việc vật này giao cho Phương quản sự làm là tốt rồi. ....” Hắn lại ở trên giường không nghĩ dậy.

Mạnh Doanh Doanh kéo một cánh tay hắn. “Dù sao ngươi rảnh như vậy, phải đi nhìn xem, đừng đem sự tình tất cả đều quăng cho Phương quản sự đi làm. .... Nhanh chút đứng lên!”

“Bên ngoài lạnh lắm. ....” Quan Hiên Thần lại muốn bò vào ổ chăn, nhưng lập tức bị lôi đi ra.

“Một đại nam nhân sợ lạnh như vậy, giống cái gì, truyền ra sẽ bị người cười nói vô dụng. ....” Nàng kiêu hãnh một tiếng. “Từ hôm nay trở đi, ta muốn hảo hảo huấn luyện ngươi, cho ngươi về sau không còn sợ lạnh. ....”

Nghe vậy, hắn suy sụp khuôn mặt tuần tú xuống, biết chính mình ngày tốt đã chính thức tuyên cáo rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tử Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Sau khi tiết tiết vào mưa, chân chính “Đương Châu Triệu gia” Đại tiểu thư cũng về tới chỗ tổ tiên lưu lại Triệu gia nhà ở, có thể trở lại nơi này, lại từ nơi này xuất giá, đối với Triệu Huy Anh mà nói là tâm nguyện lớn nhất cuộc đời này của nàng, nay nguyện vọng trở thành sự thật, không còn có tiếc nuối.

Mạnh Doanh Doanh tự nhiên cũng cùng vị đại tẩu tương lai này gặp mặt, hai người vừa gặp tựa như quen, tính tình lại hợp, mỗi ngày có chuyện nói không hết, làm cho Quan Hiên Thần đều ăn phải dấm chua đến.

“Nàng không để ý ta. ....” Hắn ai oán nói.

Nàng cười ghé dựa bản thân vào trên người nam nhân.”Ta nào có không để ý tới người? Là người nói sợ lạnh, muốn ở trong phòng, lồi như thế nào người cũng không chịu dậy, ta mới đi tìm đại tẩu.”

“Người có thể ở lại trong phòng theo giúp ta.....” Quan Hiên Thần đem miệng đồ cao cao.

“Ta mới không cần, còn không có thành thân, làm sao có thể cả ngày ở cùng một chỗ.” Mạnh Doanh Doanh một ngụm liền cự tuyệt hần yêu cầu.”Bằng không người theo giúp ta đi.”

Bị cự tuyệt làm cho Quan Hiên Thần đánh mất tự tin.”Nàng là nữ nhân của đại ca ta, vì sao muốn đi thấy nàng? Ta chỉ muốn thấy người là đủ rồi.”

“Muốn thấy cả đời, đến lúc đó nhìn chán ta cũng mặc kệ.” Miệng nàng nói như vậy, bất quá trong lòng cũng vui sướng.”Đại tẩu nói có thể theo cửa lớn Triệu gia xuất giá là nguyện vọng của nàng.....”

Nghe nàng không nói thêm gì nữa, đã muốn sắp đi tìm chu công Quan Hiên Thần nhắc lên mí mắt, tâm linh lẫn nhau tương thông, hần hoàn toàn biết được Mạnh Doanh Doanh suy nghĩ cái gì.”Như vậy nguyện vọng của người là cái gì?”

“Ta muốn giúp cha một lần nữa sửa mộ phần, chỗ lần trước để hài cốt người thật sự rất đơn sơ, hơn nữa thật cô đơn, năm đó còn nhỏ không có năng lực, nhưng là hiện tại..... Nếu người nguyện ý xuất bạc, ta sẽ thay cha hảo hảo cảm ơn người.” Mạnh Doanh Doanh nói ra tâm nguyện bản thân.

“Hần là nhạc phụ của ta, điểm việc nhỏ ấy đương nhiên không thành vấn đề.” Hần ách xì một cái, buồn ngủ.”Chờ sau khi thành thân sẽ tìm ngày..... giúp cha người.....”

Nói còn chưa nói xong, Quan Hiên Thần đã muốn hô hấp mãnh liệt.

“Như thế nào mới nháy mắt công phu liền ngủ?” Mạnh Doanh Doanh vẻ mặt không biết nên khóc hay cười, bất quá không có đứng dậy, làm cho Quan Hiên Thần gối lên trên đùi chính mình.

Giờ này khắc này, nhớ tới vài năm trước cha còn sống, cái loại cảm giác hạnh phúc này đã trở lại.

Bảo vệ: Tứ ca ít đặc ý-kết thúc

Tháng 2

14

Hai mươi tháng ba, ngày tốt.

Hôm nay đối với “Hàng Châu Quan gia” mà nói việc vui thành ba, cả tòa đại trạch đã muốn thiết nhiều năm chưa từng có không khí sung sướng náo nhiệt như vậy.

Lan đi một mặt lau khóe mắt, một mặt nhìn ba người đang bái đường, trong lòng không ngừng nói –

“Cô gia, tiểu thư, các người thấy được sao? Hôm nay không chỉ là đại thiếu gia cưới vợ, ngay cả nhị thiếu gia cùng Tứ thiếu gia cũng quyết định ở cùng một ngày thành thân, ta cuối cùng không làm các người thất vọng.”

“..... Đưa vào động phòng!”

Vì thế, ở trong tiếng chiêng trống pháo đình tai nhức óc, cùng với vô số hạ khách chúc phúc, thân là chú rể ngày hôm nay, trên khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm của Quan Hiên Thần tràn đầy ý cười.

Hần rốt cục từ Dương Châu đem nữ nhân mình thích cưới vào cửa, tuy rằng ngày chờ đợi dài như thế, hần nhưng không có một chút không tình nguyện. Chưa từng nghĩ tới bản thân cũng có một ngày cưới vợ, cảm giác này tựa như nằm mơ. Khi hần mang tân nương từ đi vào tân phòng treo chữ hi, hết thấy cũng chỉ chờ hi yến chấm dứt, hai người liền có thể có đêm động phòng hoa chúc, mộng đẹp cũng trở thành sự thật, tâm hần sẽ càng kiên định.

Ở trên hi yến, ba vị chú rể họ Quan cơ hồ nhanh bị tân khách tiến đến chúc mừng làm quá chén, may mắn có Quan gia tam thiếu gia theo kinh sư Thuận Thiên phủ trở về gấp hỗ trợ tiếp được mọi người kính rượu.

Quan Hiên Thần vốn uống rượu sẽ bị nồng đến mặt đỏ bừng lên, bất quá tại ngày vui, vẫn là đặc ý uống hai chén, nhìn phía tam ca vì chính mình chặn rượu, nhớ tới lời Tam ca năm đó răn dạy hần, hần hiện tại nhớ lại từ đáy lòng tràn đầy cảm kích.

Hần dùng lời chân thành nói: “Tam ca, cảm ơn người.”

Nghĩ đến Tứ đệ là cảm ơn chuyện hần chặn rượu, tam thiếu gia lơ đãng cười cười.”Đều là đồng huynh đệ, còn cảm ơn cái gì, nhìn đến người hôm nay thành thân, chứng tỏ người thật sự trưởng thành, Tam ca thực thay người cao hứng.”

“Ta còn muốn cảm ơn Tam ca.” Quan Hiên Thần chính là muốn đối với hần nói.

“Hảo, câu cảm ơn này Tam ca sẽ nhận.” Nhìn tứ đệ chưa bao giờ đối với người ta nói từ cảm ơn khó được như vậy lúc còn nhỏ, tam thiếu gia tương đối

vui mừng.

Cũng bởi vì có tam thiếu gia ứng phó hạ khách, đêm nay ba vị chủ rể mới có thể toàn thân trở ra, không có bị quá chén, mà bỏ qua nhân sinh trong ba việc đại vui thứ nhất.

“Tứ thiếu gia có khỏe không?” Gã sai vật gấp chủ tử cước bộ có chút lảo đảo, thân thủ vội vàng nâng.

Nghe vậy, Quan Hiên Thần xiêm áo thả xuống. “Tuy rằng có uống rượu, bất quá ta lúc này ý nghĩ hoàn toàn thanh tỉnh. . . . . Nếu thật sự say ngã, chỉ sợ Doanh Doanh sẽ đi lấy bồn nước lạnh đến hất tỉnh ta. . . . .”

Nghe chủ tử nói như vậy, gã sai vật đi ở phía sau lập tức che miệng cười trộm.

“Ấn?” Hắn cảnh cáo quay đầu trừng nói.

Gã sai vật vội vàng thu hồi cười.

Đội cho Quan Hiên Thần đi vào tân phòng, trong mắt chỉ có tân nương từ trên đầu có cái khăn đỏ, không thấy được những người khác, mà gã sai vật cũng hiểu chủ tử, không phân trần đưa tất cả bọn họ đều đi ra ngoài, cuối cùng còn đóng lại cửa phòng.

Trong tân phòng nhất thời chỉ có chú rể cùng tân nương tử.

“Doanh Doanh. . . . .” Quan Hiên Thần thấy mọi người vương bận đi rồi, liền đi về phía tân nương tử ngồi ở trên giường, ôm sát thân thể mềm mại của nàng, hương phấn trên người càng làm cho dục vọng của hắn bùng bùng phấn chấn.

Mạnh Doanh Doanh vừa xấu hổ. “Đều còn chưa lấy khăn đỏ, không cho phép xằng bậy!”

“Ta thiếu chút nữa đã quên. . . . .” Hắn vội vàng cầm hi xúng, đem khăn đỏ xốc lên, sau đó tán thưởng nói: “Ngươi hôm nay thật đẹp. . . . .”

“So với ngũ muội người đâu?” Nàng trêu ghẹo hỏi.

“Đương nhiên là chính mình nương tử đẹp nhất.” Quan Hiên Thần gió chiều nào che chiều ấy thật sự nhanh.

“Ba hoa!” Mạnh Doanh Doanh hờn dỗi mắng.

Hắn lại bùng tới hai chén rượu, một cái cho nàng.

Đội hai người uống xong rượu giao bôi, Quan Hiên Thần lớn tiếng tuyên cáo. “Mạnh thị Doanh Doanh, nàng là của bốn thiếu gia!”

“Ta không phải họ Mạnh, ta họ Giang.” Mạnh Doanh Doanh sân nghề hắn liếc mắt một cái. “Người Mạnh gia đã đáp ứng làm cho ta khôi phục nguyên lai dòng họ, đi theo sinh phụ của ta họ Giang, cho nên nhớ rõ ở trên gia phả viết phải chính xác, bằng không ai kêu ta Mạnh thị, ta nhưng là một mực cũng không hưởng ứng.”

“Hảo, Giang thị, nàng rốt cục đã là của ta.” Hắn thỏa mãn nói.

Đã muốn sửa hồi nguyên họ Giang Doanh Doanh mềm mại đáng yêu ở trong lòng tân lang. “Ta muốn cảm ơn đại bá phái chàng tới Dương Châu, bằng không đến bây giờ báo không được cứu.”

Quan Hiên Thần dương hừ một tiếng. “Làm cái gì cảm tạ đại ca của ta? Nàng nên cảm tạ là ta nguyện ý đến Dương Châu, nếu ta không chịu đi, chúng ta không phải không chạm mặt?”

“Là, cảm ơn tướng công.” Giang Doanh Doanh vẻ mặt cười không thể giấu. “Cho nên vì báo đáp, ta sẽ cố gắng làm tròn trách nhiệm người thê tử, làm cho tướng công người trở thành trợ thủ đắc lực của đại bá, hỗ trợ hắn kiếm sinh ý.”

“Ách. . . . . Nàng có biết Quan gia chúng ta sinh ý có bao nhiêu lớn sao? Đại ca của ta nhưng là thường xuyên bốn ba qua lại nam bắc, nếu muốn giúp hắn kiếm sinh ý, khả năng sẽ thường xuyên không ở nhà, nàng như vậy cũng sẽ không cảm thấy tịch mịch?” Quan Hiên Thần hy vọng nói như vậy có thể làm cho nàng đánh mất ý niệm trong đầu.

Giang Doanh Doanh còn không hiểu được trong lòng hắn suy nghĩ cái gì. “Như thế không sao cả, trong nhà có nhiều người như vậy, muốn nói chuyện phiếm giải sầu còn sợ không có bạn, huống chi ta cùng đại tẩu lại thân thiết, kia sẽ không tịch mịch.”

“Là như thế này sao?” Hắn càng nghe càng không có tư vị. “Nàng không cần lo lắng, đến lúc đó ta nhất định sẽ mang theo nàng cùng xuất môn, vợ chồng chúng ta nhất định sẽ như keo như sơn, khó khăn chia lìa. . . . .”

Nàng cười đáp đầu vai không ngừng run run.

Quan Hiên Thần hôn trụ miệng nàng giờ lên môi đỏ mọng, mà Giang Doanh Doanh cũng ngượng ngùng hưởng ứng, lúc này sẽ không có người dám tiến vào quấy rầy.

“Mấy ngày nay ta luôn luôn nghĩ.....tình cảnh chúng ta đêm đông phòng hoa chúc sẽ là thế nào.....” Quan Hiên Thần một mặt dán môi đỏ mọng khinh nam, một mặt tay hạ mũ phượng trên đầu nàng, lại bỏ đi khăn quàng vai của nàng.

Nghe vậy, mặt nàng toàn bộ vừa hồng vừa nóng.”Nguyên lai..... chàng đều suy nghĩ cái chuyện này.....chuyện không đứng đắn.....”

Hắn đúng lý hợp tình phản bác.”Làm sao có thể không đứng đắn đâu? Phải biết rằng một người nam nhân ôm nữ nhân chính mình thích, không muốn mới là có vấn đề..... Vài lần ôm nàng, đều muốn trực tiếp đem nàng ăn, bất quá sau đó nàng nhất định sẽ tức giận không để ý tới ta.....”

“Chàng biết là tốt rồi.” Giang Doanh Doanh kiêu mắng.

“Bất quá hiện tại ta có thể không cần nhìn.....” Quan Hiên Thần cũng coi chính mình đỏ thắm áo choàng, tính cả giấy cũng rút đi, sau đó lại lần nữa hôn trụ tân nương tử của hắn, đổ về phía hi giường.

Giang Doanh Doanh bị hân nhiệt tình cùng kích cuồng hôn không thể tự hỏi, chỉ có thể choáng váng để Quan Hiên Thần coi bỏ quần áo còn sót lại, thẳng đến da thịt lẫn nhau thân cận, trên mặt nàng xấu hổ cùng khiếp cảng làm cho dục vọng trong cơ thể Qua Hiên Thần thiêu đốt đến điểm cao nhất.

“Sau này có ta ở đây..... Nàng không hề là một mình..... Ta sẽ bảo hộ nàng.....” Hắn hôn môi thân thể mềm mại dưới thân, khàn khàn nói.

“Ân.....” Khóe mắt của nàng rơi xuống nước mắt, biết Quan Hiên Thần thường xuyên nhắc nhở như vậy, là hy vọng nàng có thể an tâm, cũng là hân sẵn sóc.

Giờ khắc này, Giang Doanh Doanh tân tư từng trống rỗng bị lấp đầy, biết chính mình không hề một mình phấn đấu, nàng lập tức có được thiệt nhiều người nhà, cũng có được nhà chính mình.

Làm kết hợp nhảy mất đến, thanh âm khúc khúc của nàng bị ôn nhu hôn tới, bất quá kia không phải bởi vì đau đớn, mà là bởi vì tràn đầy cảm động, cùng biết bị yêu thương, cho nên mới muốn khóc.

Quan Hiên Thần đem thể tử dưới thân ôm càng nhanh, đem chính mình thật sâu tiến vào trong thân thể của nàng, đem tâm cùng tất cả mọi thứ đều hiến cho nàng.

Dục vọng cùng hạnh phúc đan vào đêm, cùng tiến hành.

Mà trên giường thân ảnh giao nhau thật lâu cũng không chịu rời đi lẫn nhau, thẳng đến đêm càng sâu.

※※※

Hôm sau –

Giờ Tý đều nhanh qua, Giang Doanh Doanh mới giật mình tỉnh lại, nhìn sắc trời bên ngoài, không biết trời sáng đã qua bao lâu, nàng chưa từng có ngủ trễ như vậy, hơn phân nửa là ngày hôm qua đêm đông phòng hoa chúc bị “ép buộc” quá mệt mỏi, hơn nữa lại không có người đến đánh thức bọn họ, nghĩ vậy, nhanh chóng muốn đứng dậy mặc quần áo rửa mặt chải đầu, không ngờ một cánh tay nam tính lại duỗi thân lại đây, ôm lấy vòng eo của nàng, đem nàng trở lại trên giường.

“Thật lạnh..... không được đi.....” Còn trong giấc ngủ say Quan Hiên Thần xuất phát từ bản năng la hét, không cho thân thể mềm mại ấm áp rời đi dù chỉ một lát.

Giang Doanh Doanh sốt ruột đẩy hắn.”Nhanh chút đứng lên, trời đều sáng..... Đại ca người bọn họ nhất định đang đợi chúng ta..... Mau tỉnh mau tỉnh.....”

“Không cần phải quan tâm nhóm đại ca ta.....” Quan Hiên Thần như trước ôm sát nàng, tiếp tục ngủ.

“Như thế nào có thể không quan đâu? Ta cuối cùng không thể vừa mới vào cửa sẽ để lại cho bọn họ ấn tượng không tốt, nhanh chút đứng lên!” Nàng càng dùng sức kéo hắn.

“Nhưng là thật lạnh..... ta còn muốn ngủ.....” Nói xong, hắn lại đã khởi hô đến.

“Đều nhanh là mùa hè, làm sao có thể lạnh?” Giang Doanh Doanh kiêu hừ một tiếng.”Người là muốn ta cầm nước lạnh đến hát sao? Muốn như vậy cũng không sao.....”

Quan Hiên Thần nhất thời cười đến trong ngực cao thấp chấn động, không dám thật sự ngủ tiếp.”Vậy lại theo giúp ta nằm trong chốc lát, muốn ta bỏ sợ lạnh yêu ngủ cổ quái tiến hành theo từ từ mới được.....”

“Được rồi, chỉ có thể trong chốc lát.” Nàng cười thán một tiếng, thế này mới cuộn mình trở về trong lòng hắn.

Bất quá tư vị nhuyễn ngọc ôn hương ôm đầy lòng lại làm cho Quan Hiên Thần dục vọng rục rịch, hai tay bắt đầu thăm dò thân thể mềm mại, làm cho Giang Doanh Doanh vội vàng ngăn cản hắn lại vuốt ve.

“Không..... Không được.....” Nàng sầm nảo nói.

“Đi.....” Quan Hiên Thần ngón tay hướng giữa hai chân của nàng, trải qua đêm qua hai lần giao hoan, hân dần dần biết như thế nào làm cho thê tử vô lực chống cự mất cảm bộ vị.

Giang Doanh Doanh muốn tránh hân, nhưng là ở dưới hân vuốt ve, thân mình đi theo hóa thành một bãi xuân thủy, chỉ có thể tùy ý đặt ở trên người Quan Hiên Thần muốn làm gì thì làm.

Qua hồi lâu, thẳng đến dục vọng được thỏa mãn, Quan Hiên Thần mới tâm tình khoái trá rời giường, để thê tử hầu hạ hân mặc quần áo.”Thành thân quả nhiên chính là không giống nhau..... Nếu là trước kia, ta nhưng là như thế nào cũng lười không dậy, này hết thấy đều là công lao nương tử.”

“Người này nói như thế nào càng lúc càng ngọt, thật sự sắp không nhận ra người.” Giang Doanh Doanh bật cười nói.

Hân kiều ngạo mà nâng cằm cao cao.”Đó là bởi vì ta so với trước kia càng thành thực, muốn bỏ đi tính xấu này, nói chuyện càng phải hiểu được đúng mực, không thể ý vào huynh trưởng sủng ái cùng dung túng, nhậm chức tính làm bậy, cái kia ngày thơ ta đã muốn không tồn tại.”

“Ân, người có thể nghĩ như vậy là tốt rồi.” Nàng mang theo hư vinh nói.

Quan Hiên Thần thâm tình ôm trụ nàng.”Bởi vì thân là tướng công của nàng, nếu có thể giúp nàng gánh đỡ một phần trách nhiệm, còn có vui tức buồn khổ, càng muốn thành chỗ dựa lớn nhất cho nàng dựa vào.”

“Người làm cho ta muốn khóc.....” Giang Doanh Doanh cảm động nước mắt doanh trong.

Hân vội vàng dùng cổ tay áo vì nàng lau hạ khóe mắt.”Tốt lắm, không nói lời này, đều đã trễ, chúng ta phải đi ra ngoài, làm cho mọi người xem nhìn nàng.”

Giang Doanh Doanh nghe xong liền bắt đầu khăn trang, không ngừng hít sâu, thẳng đến khi trang điểm tốt, liền cùng Quan Hiên Thần sóng vai đi ra khỏi tắm phòng,cùng nhau đi gặp người nhà của hân.

“Người nhà của ta cũng không tự cao tự đại, cho nên có chút thoải mái..... Nhưng thật ra Lan di, nàng tuy là tỳ nữ của nương ta, bắt quá đối với chúng ta vài cái đùa nhỏ mà nói tựa như mẫu thân, liền ngay cả ta thấy đều kính nàng vài phần,nàng theo ta gọi nàng ấy một tiếng ‘Lan di’ là tốt rồi.....” Quan Hiên Thần một đường cùng nàng giảng giải tình huống trong nhà.

Nàng hơi cúi trán, cẩn thận lắng nghe.

Ngay khi bọn họ đi ra sân, hướng nội sảnh đi đến, một đạo thân ảnh kiều nhỏ vừa vận theo đầu kia hành lang đi tới, hơn nữa trên tay còn bưng khay đồ ăn, trên khay đồ ăn có hơn mười món điểm tâm.

“A!” Nhìn thấy tứ ca,thân ảnh kiều nhỏ cứng tại chỗ.

Quan Hiên Thần đối với thê tử bên cạnh giới thiệu.”Nàng chính là thập muội,là người đứng hàng thấp nhất trong nhà đầu.....”

Thập muội kiên trì tiến lên kêu:“Tứ ca.”

“Nàng là tứ tẩu.” Hân chỉ vào thê tử giới thiệu.

Thập muội tò mò nhìn nữ tử trước mắt mềm mại lại có cá tính, cùng chính mình trong tưởng tượng hoàn toàn không giống, lập tức ngọt kêu:“Tứ tẩu hảo.”

“Nhĩ hảo.” Giang Doanh Doanh mỉm cười nhìn tiểu cô(em chồng) diện mạo kiều nhỏ ngọt.

Hân hừ nhẹ một tiếng, có chút khoe khoang nói:“Người xem đi?Tứ tẩu người ngày thường một chút cũng không phi không mập cũng không xấu, hơn nữa ăn cũng không nhiều.”

Giang Doanh Doanh ngẩn ra.”Có ý tứ gì?”

“Tứ ca, người nói như vậy sẽ làm tứ tẩu chán ghét ta.” Thập muội lớn tiếng kháng nghị.

“Ta sẽ không chán ghét người, đừng để ý tứ ca người.” Giang Doanh Doanh đại khái cũng đoán được đây là huynh muội bọn họ trong lúc đó “quá tiết”, làm thê tử cũng chỉ hảo thay tướng công trấn an đối phương. Tiếp theo ánh mắt thực tự nhiên nhìn phía Thập muội trên tay khay đồ ăn, về mặt quan tâm hỏi:“Buổi trưa đều qua, người còn không có dùng bữa sao?” Hy vọng không phải vì chờ bọn hân rời giường, cho nên đều còn không có ăn.

“Ách.....” Thập muội trộm dò xét huynh trưởng, làm huynh muội nhiều năm như vậy, tự nhiên biết kế tiếp hân sẽ nói cái gì.”Ta đã muốn dùng quá ngộ thiện..... Đây là điểm tâm mỗi ngày muốn ăn.....”

Giang Doanh Doanh sững sốt một chút, thế này mới nhớ tới Quan Hiên Thần từng nói qua hân muội muội nhỏ nhất này có bụng như là không đầy,ăn như thế nào cũng không mập.

“Một lần ăn nhiều như vậy, cũng không sợ tiêu chảy.” Quan Hiên Thần ngữ khí mang theo quan tâm trách mắng.

“Ách?” Thập muội kinh ngạc ngẩng đầu nhìn huynh trưởng trước mắt, hoài nghi chính mình nghe lầm, y theo nàng thăm thố kinh nghiệm, tứ ca luôn luôn đều nói “Người đời trước là trư sao?”, “Ăn nhiều như vậy sẽ già không được”, “Trên đời này không có một nam nhân dám thú người” Loại lời ác độc này mới đúng.

Thập muội không xác định hỏi: “Tứ ca vừa mới nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

“Ta nói người một lần ăn nhiều như vậy, cũng không sợ tiêu chảy.” Hắc thuận miệng nói lại một lần.

Lần này xác định không có nghe sai, Thập muội không có vui vẻ, ngược lại là quá sợ hãi, chỉ thấy tay nhỏ bé của nàng bụng khay đồ ăn đều phát run, sau đó xoay người chạy trở về, còn một mặt kêu to –

“Đại ca, không tốt..... tứ ca trúng tà..... mau kêu người đi mời đạo sĩ.....”

Đứng ở tại chỗ Quan Hiên Thần khuôn mặt tuấn tú đều tái đi.

Giang Doanh Doanh còn “phốc xích” một tiếng bật cười.

“Nha đầu kia lại còn nói ta trúng tà?” Hắc lửa giận bốc lên ngàn ngút. “Quan tâm nàng không cảm kích còn chưa tính, cư nhiên còn rửa ta, xem ta giáo huấn nàng như thế nào!”

“Có thể thấy được người trước kia làm người quá thảm bại, cũng khó trách Thập muội sẽ có loại phản ứng này.....” Đã muốn cười đáp không thờ nổi Giang Doanh Doanh bị hắc kéo theo sau.

Quan Hiên Thần về mặt âm trầm cười cười. “Nguyên lai nói tốt chính là trúng tà, hảo oa! Ta đây sẽ dùng lời nói cay độc để nói với nàng.....”

“Vừa mới là ai nói muốn bỏ đi tính xấu, nói chuyện phải hiểu được đúng mực, không thể lại tùy hứng làm bậy?” Giang Doanh Doanh cười ghề hỏi.

“Là ai nói?” Hắc hừ một tiếng.

“Không phải là người sao?” Nàng kiêu xuy nói.

“Chờ sau khi ta mắng qua nha đầu kia lại sửa!” Quan Hiên Thần nổi giận dưng dưng quát.

Giang Doanh Doanh không có vì hành động ngậy thơ này mà cảm thấy hắc không thể ý lại, bởi vì nàng biết khi chính mình thương tâm khổ sở, hoặc có nguy hiểm, Quan Hiên Thần sẽ liều lĩnh che ở trước người bảo hộ nàng.

Nam nhân này sẽ là nàng cả đời dựa vào.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Tứ Ca Ít Đắc Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.